1. TARSUS - PAVYON - KULİS / İÇ – GECE

1978 yılı… Odada bir boy aynası, aynalı bir tuvalet masası ve sandalyesi, duvarlara asılmış şarkıcı/dansöz afişleri, sahne kostümlerini taşıyan seyyar bir askılık, bir kanepe, bir koltuk ve bir orta sehpa bulunmaktadır. Orta sehpanın üzerinde, yanmakta olan bir gaz lambası, bir kül tablası ve bir kitap vardır. Kitabın kapağı görülmez. Dışarıdan (sahneden) gelen bir darbuka solo net biçimde duyulmaktadır. MÜSLÜM (25), koltukta oturmuş ve ifadesiz biçimde karşısına bakmaktadır. Donmuş gibi duran ve nefesini tutmuş olan Müslüm'ün gözünden bir damla yaş gelir. Elindeki sigara henüz görülmüyordur. Gözyaşı çenesine indiğinde Müslüm ağır ağır nefesini vermeye başlar. Ağız ve burnundan yoğun bir duman çıkar. O ana kadar görülmemiş olan elindeki sarma sigarayı uzanıp kül tablasına koyar. Dışarıdaki darbuka sesi kesilir ve alkış duyulur. Odaya elinde gaz lambası olan bir dansöz girer. Dansöz gaz lambasını sehpaya koyar. Dansöz kanepeye yorgun biçimde oturur ve kül tablasındaki sigarayı alıp bir nefes çeker.Müslüm diğer gaz lambasını alıp ayağa kalkar. Adeta bulutlarin üzerínde ilerler gibi duman katli odada kamera dumanin icerisinde Muslumun gozunden ilerler. Müslüm'ün karanlıkta nereye doğru yürüdüğü anlaşılmaz. Elindeki gaz lambasının ışığı duvardaki boy aynasını ve Müslüm'ün yansımasını aydınlatır. Müslüm, gaz lambasını yüzünün yanına kadar kaldırıp aynada kendine bakar. Dumanlarin icerisinden Muslumun yuzu aynada belirir.Dışarıdan müşterilerin tempo tutan sesi duyulur.

MÜŞTERİLER
Müslüm! Müslüm! Müslüm!

Müslüm yüzünü ilk kez görüyormuş gibi inceler, gömleğinin yakasını ve saçını düzeltir.

2. TARSUS - PAVYON - KULİS / İÇ– GECE

Sahne, masalar ve localar gaz lambalarıyla aydınlatılmıştır. **NE KARAYDI ŞU ALNIMIN YAZISI**, kanun-darbuka-keman'la başlar. Akustik enstrümanlarla şarkı, bir Türk Sanat Müziği eserini andırıyordur. Garsonlar müşterilere servis yapmaktadır. Sahnede olan Müslüm, ciddi bir yüz ifadesiyle şarkıya girer. Müşteriler alkışlar. Biraz söylemiştir ki sahnenin ışıkları

yanar. Elektrik gelmiştir. Müslüm şarkiyi akustik olarak oyle guzel soylemektedir ki,garson şalteri acip amfiye elektrobaglama ve mikrofona elektrik verecekken, pavyon sahibi eliyle mudahale edip,garsona salteri actirtmaz.Muslumun akustik ciplak sesle dinlemesini saygi ve keyifle dinler.

Müşterilerin cereyanin gelmesine tezahürat edip alkışlamalari ve catal bicak sesleri yavas yavas kesilir.Yakin plan bir el catali masaya birakir.Fonda Muslumun sarkisi devam etmektedir.

Müslüm şarkıyı keser ve garsonlar gaz lambalarını söndürüp toplamaya başlar. Mekanın PATRONu (50) da ayakta ve müşteriler arasındadır.

MÜŞTERİ 1
Oh be, böylede cigerimizden vurdu!

PATRON
Keyifle bak, cereyan bile geldi seni dinlemeye, Müslüm!

MÜŞTERİ 2 (Patron'a doğru)
He lan! Yoksa ne işi olur Tarsus'ta cereyanın?

Müşteriler gülerken Müslüm de zoraki bir gülümsemeyle başını sallar. Bağlamacı, elektro bağlamanın amfisini ve sesini açar. Amfinin uğultusu duyulur. Bağlamacı, bağlamanın jakını amfiye takar. **NE KARAYDI ŞU ALNIMIN YAZISI'**nın girişini elektro bağlamayla çalmaya başlar.

MÜŞTERİ 1
Eyvallah! Ha şöyle!

Aynı şarkı bu defa bambaşka bir hale bürünmüş, arabesk olmuştur. Müslüm, ayaklı mikrofonu önüne çeker ve şarkıyı baştan söylemeye başlar. Bir süre sahnedeki Müslüm'ü ve ve kendinden geçmiş şekilde onu dinleyen seyirciyi izleriz.

3. (NE KARAYDI ŞU ALNIMIN YAZISI SARKI DEVAM EDER) TARSUS / PAVYON ÖNÜ / DIŞ – GECE

Ay ışığıyla aydınlanan, yıldızlı bir gökyüzünün altında, arkada tek tük şehir ışıklarının göründüğü bir

dağ yolunun kenarında; önünde üç-beş arabanın olduğu ve tabelasında **ŞAL PAVYON** yazan tek katlı binanın kapısında bir görevli durmaktadır. Yanında da bir masa ve sandalye vardır. Masada yanmayan bir gaz lambası duruyordur. ŞOFÖR (30), sandalyeye oturmuş, dirseğini masaya dayayıp başını eline yaslamış uyuyordur. Bir elinde kitap, diğer elinde de bir çanta olan Müslüm kapıdan çıkar. Kapı görevlisi, Müslüm'ün elindeki çantayı almaya çalişir ama Müslüm vermez.Görevli şöförü uyandırır.
Müslüm, cebinden çıkardığı bir banknotu kapı görevlisinin eline sıkıştırır. Kapı görevlisi, Müslüm'ün önünden yürüyüp klasik bir Amerikan arabasının ön kapısını açar.. Ve tam Müslüm arabaya binecekken elektrik yeniden kesilir. **ŞAL PAVYON**'un tabelasında ve kapısındaki ışıklar söner. Bir an için Müslüm ve kapı görevlisi durup pavyona doğru bakar. Kapı görevlisi sinirle başını sallarken Müslüm arabaya biner. Kapı görevlisi kapıyı kapatır ve Müslüm'e selam verip pavyona doğru yürür. Kapı görevlisi masada duran gaz lambasını yakar. Araba hareket edip yola çıkar ve uzaklaşır. Kapı görevlisi, gaz lambasının ışığında, kapının yanında sabit biçimde durur.

4. (MÜZİK ALTI) TARSUS – ADANA YOLU/ARABA/İÇ-GECE

Tarsus - Adana yolunda, klasik bir Amerikan arabası hareket halindedir. Arabada sadece şoför ve Müslüm vardır. Müslüm'ün üzerinde pavyondaki takım elbise vardır. Arka koltukta oturan Müslüm, başını arkaya yaslamış, dalgın bakışlarla yolu izlemektedir. Arabanın radyosundan haberleri sunan spikerin sesi duyulmaktadır:

SPİKER
Bugün İstanbul'da sağ ve sol görüşlü gruplar arasında çıkan silahlı çatışmada 7 kişi hayatını kaybederken, 3'ü ağır, 11 kişi yaralandı. Emniyet birimlerinden yapılan açıklamaya göre…

(Kazanin olduğu gün yayinlanan TRT radyo haberi arşivden bulunup alinacak.O günün bir siyasi olayinin haberi, dönemin spikerinin orjinal sesiyle kullanilacak.)

Şoför, spikerin sözlerini yarıda kesecek biçimde radyoyu kapatır. İki yanı (gövdeleri kireçlenmiş) ağaçlıklı karanlık yolda hızla ilerleyen arabada şoför, buğulanmış olan ön camı eliyle silmektedir. Müslüm başını yanındaki cama dayar ve karanlığı izler.Üzerinde "*Adana 35*" yazan bir kilometre levhasının yanından geçerler. Şoför Müslüm'e bakar, bir şey diyecek olur, vazgeçer. Sonra da uyanmak ister gibi başını sağa sola sallar. Dar yolda durmuş olan kamyonu son anda fark eden şoför panikle kamyonu sollar. Ancak arabanın içi, acı bir fren sesi eşliğinde, karşıdan gelen bir diğer kamyonun farıyla göz kamaştırıcı biçimde aydınlanır.Hemen ardından gelen büyük bir çarpışma sesi duyulur ve FONDAKİ ŞARKI YARIDA KESİLİR.

5. TARSUS–ADANA YOLU/KAZA YERİ/DIŞ–GECE(MONEY SHOT)

ÇARPIŞMA ANINI OTOMOBİLİN İÇİNDEN YÜKSEK KARE GÖRÜRÜZ AN SANKİ DONMUŞTUR.. ARABANIN TAKLA ATTIĞINI CAMININ PATLADIĞINI HAVADA UÇUŞAN OBJELERİ HEPSİNİ GÖRÜRÜZ. O BİR SANİYEYİ 30 SN GİBİ GÖRÜRÜZ.

Ön konsoldan fırlamış ve arabadan metrelerce uzağa fırlamış olan kitap, asfalta vuran farların ışığında görülür. Açık olan kitabın sayfaları baştan sona doğru rüzgarla çevriliyordur. Rüzgar sayfaları çevirir ve kitabın kapağını kapatır. Kapak okunur: YUNUS EMRE DİVANI.

Arabaya yaklaşıldığında görülenler şunlardır: Şoför, belinin yarısına kadar, patlamış olan ön camdan çıkmıştır. Müslüm, arkaya doğru yaslanmış ve başı geriye düşmüştür. Alnı kan içindedir, kafatasının yara aldığı bellidir. Açık olan gözleri, sabit biçimde yukarı bakıyordur. Alnından süzülen bir kan damlası, göz pınarına doğru iner ve bir gözyaşı gibi yanağına doğru dökülür.

ÖN JENERİK BAŞLAR

6. FISTIKÖZÜ KÖYÜ / ÇAYIR / DIŞ – GÜN

1959 yılı… 6 yaşında olan Müslüm ağlayarak koşarken bir

taraftan da koluyla gözyaşlarını silmektedir. Koştuğu yönde, bir ağaç gölgesinde oturmuş, şarap içmekte olan üç adam vardır: Müslüm'ün babası MEHMET (26) ve iki arkadaşı. Müslüm yaklaştıkça da bağırır ve elini sallar.

MÜSLÜM
Baba! Baba!

7. FISTIKÖZÜ KÖYÜ / DERE KENARI / DIŞ –GÜN

Mehmet şarap şişesinden bir yudum alıp şişeyi yanındaki adama verir. Müslüm karşısında nefes nefese ve terli olarak Mehmet'e bakmaktadır. Mehmet elinin tersiyle ağzını sildikten sonra yerden bir avuç toprak alıp Müslüm'e uzatır. Müslüm refleks olarak avuçlarını birleştirip açar. Mehmet elindeki toprağı, Müslüm'ün uzanan avuçlarına boşaltır. Müslüm Mehmet'e bakar. Mehmet başıyla, gitmesini işaret eder. Müslüm, iki avucuyla tuttuğu toprağı dökmemeye çalışarak koşar ve uzaklaşır.

8. FISTIKÖZÜ KÖYÜ / AĞAÇLIK ALAN / DIŞ – GÜN

Müslüm, bir süre, avuçlarındaki toprağa bakarak hızla koşar. Ancak birden ayağı takılır ve düşer. Gözleri dolar. Hala heyecanlıdır. Ellerinden dökülen toprağı, zemindeki topraktan dikkatle ayırmaya çalışarak toplar. Araya karışmış küçük taş parçalarını hızlı ve dikkatli biçimde ayıklarken gözlerinden yaşlar dökülür. Doğrulup yeniden koşmaya başlar.

9. FISTIKÖZÜ KÖYÜ / MEZARLIK / DIŞ – GÜN

Müslüm, nefes nefese, iki eski mezarın arasındaki, üzeri yeni örtülmüş bir bebek mezarının yanına gelir. Bir adam mezarın başına bir tahta parçası dikmektedir. Tahtada "Ahmet Akbaş" yazmaktadır. Küçük bir köylü grubu mezardan uzaklaşmaktadır. Müslüm'ün annesi Emine ve üç kadın mezarın yanına çökmüş, oldukları yerde ağlayıp sallanmaktadır. Müslüm, avuçlarındaki toprağı,

mezarın üzerine bırakıp yayar. Kadınlardan yaşlı olanı kısık sesle ağıt yakıyordur. Emine, Müslüm'ü kendine doğru çeker ve kendi kendine sayıklar. Müslüm ağıt yakan kadına odaklanır, belli belirsiz dudakları hareket eder.

YAŞLI KADIN
(ağıt)

EMİNE
Toprak oldu benim yavrum…
Ana olup da tutamadım…
Gitti kardeşin, bak… Uçtu gitti… Biz kaldık… Biz nereye gideceğiz?

Müslüm, Emine'nin kulağına fısıldar.

MÜSLÜM
Adana'ya gideceğiz dediydi babam.

Emine gözyaşları içinde Müslüm'e sarılır.

10. FISTIKÖZÜ KÖYÜ / EVİN ÖNÜ / DIŞ – GÜN

Müslüm, boyundan büyük bir bohçayla evden çıkar ve ailenin az sayıdaki eşyasının yüklendiği kamyonete doğru yürür. Bu arada, Mehmet elindeki (içinde bebek malzemeleri olan) kundağı, kamyonete yaslanmış olan Şoföre gösteriyordur.

MEHMET
Almıyor musun sen şimdi bunu?

ŞOFÖR
Yok, Mehmet abi.

MEHMET
E karım gebe diyordun… Al

işte!

Şoför, Müslüm'ün elindeki bohçayı alıp kamyonetin kasasına koyar.

ŞOFÖR
Ya Mehmet abi!... Onda yatan bebek…
Tövbe tövbe!

Kucağında büyük bir bohçayla Emine evden çıkmış, kamyonete yaklaşır.

MEHMET
E Hüseyin abi de bu arabayla duvara bindirdi, rahmetli oldu ama aldın bunu!

Şoför bıkmış bir ifadeyle başını sallar ve kamyonetin kapısını açar.

ŞOFÖR
Allah Allah!

Şoför kamyonete binerken Emine, Mehmet'in elinden kundağı sert bir bakışla çeker alır ve kamyonetin kasasına koyar. Diğer elindeki bohçayı da kasaya koyar. Mehmet, Emine'nin arkasından ters ters bakar. Yanda duran Müslüm şaşkın şekilde olayı izlemektedir. Gözü kundaktadır. Emine kundağı ve bohçayı kasaya koyarken, Mehmet, kendisine bakan Müslüm'ü farkeder;

MEHMET
Ne bakıyon lan? Taş mı yedireceğim size! Adam ol da destek ver babana!

Emine ters ters Mehmet'e bakarken, Müslüm'ü tutup kaldırır ve kamyonet kasasına koyar. Kendisi de kasaya atlar ve eşyaların arasına oturur. O sırada Mehmet, kamyonete, şoförün yanına biner. Emine, Müslüm'ü

bağrına basıp öperken kamyonet hareket eder.

11. ADANA / YOL / DIŞ – GÜN

Kamyonet toprak bir yolda ilerlemektedir. Kamyonet geçerken "Adana 35 km" tabelasını görürüz. Emine Hanım, Müslüm'ün başını okşar. Müslüm Emine'ye heyecanla uzaklarda bir şeyi gösterir, bir şeyler söyler. Emine, Müslüm'ü kafasından öper.

12. ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİNDE BİR SOKAK /DIŞ – GÜN

1965 yılı… Yoksul bir ailenin az sayıdaki eşyasının yüklenmiş olduğu kamyonet, teneke gecekonduların arasında ilerler. Kamyonetin, Akbaş ailesini taşıdığı sanılır. Şoförün ve yanındakilerin yüzleri görülmez. Birden kamyonetin önüne, Mehmet (32) fırlar. Aradan geçmiş olan 6 yılın izlerini taşıyor ve az da olsa farklı görünüyordur. Kamyonet acı bir frenle durur. Mehmet, bir an için duraksar. (11. Sahnedeki) Şoför, açık camdan başını çıkarıp tam bağıracakken Mehmet koşmaya devam eder.

13. ADANA / HÜRRİYET MAHALLESİ SOKAKLARI / DIŞ – GÜN

Gecekonduların arasında Mehmet hızla koşmaktadır. Sokağın bitiminde köşeyi döner ve başka bir sokağa girer.

14. ADANA / HÜRRİYET MAHALLESİ SOKAKLARI / DIŞ – GÜN

Mehmet koşarak sokağı geçer ve bir yol ayrımına gelir. Bir an için durur ve hangi yöne gideceğini düşünür. Sokaklardan birine sapıp koşmayı sürdürür.

15. ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİ/HALKEVİNİN BULUNDUĞU KÜÇÜK MEYDAN/DIŞ - GÜN

Mehmet, meydana çıkar ve Halkevi binasının açık kapısına yakın mesafede, nefes nefese durur. Etrafına

bakar. Öksürmeye başlar ve tükürür. Halkevi binasının girişine, iki adam bir tabela asmaktadır. Ancak tabelada ne yazdığı görülmez.

16. <u>ADANA / HALKEVİ GİRİŞİ / İÇ – GÜN</u>

Binanın giriş koridorunda, babasından saklanmak için duvara yaslanmış ve göğsü hızla inip kalkan, nefes nefese ve gözleri yaşlı olan Müslüm (12) görülür. O sırada, bir el Müslüm'ün omzuna dokunur. Bu kişi LİMONCU ALİ (65)'dir. Diğer elinde de, kılıfında duran bir bağlama vardır.

LİMONCU ALİ
Kimden saklanıyorsun böyle?

Müslüm irkilir. Koridorun sonundaki açık kapıdan, babasını görmeye çalışır. Meydanda, ellerini beline koyup etrafına bakan Mehmet görülür.

LİMONCU ALİ
Adın ne senin?

Bağıran Mehmet'in sesi duyulur.

MEHMET
Müslüm!... Neredesin lan!... Müslüm!

Limoncu Ali, önce sesin geldiği yöne, sonra da Müslüm'e bakar. Müslüm korkmuş, tedirgin, çekinerek,

MÜSLÜM
Babam…

Limoncu Ali gülümser.

LİMONCU ALİ
Hımmm, Kim bilir ne yaptın?

Müslüm omuz silker, suçlu değilmiş ifadesiyle,

açıklamaya çalışır gibi,

MÜSLÜM
Öbür çocuklarla türkü söylüyorum diye hep…

Limoncu Ali kalender bir ifadeyle gülümser,

LİMONCU ALİ
Türkü mü?... E büyükmüş suçun…

Müslüm, açık kapıdan babasını görmeye çalışıyordur. Mehmet'in yürüyerek uzaklaştığı görülür. Müslüm rahat bir nefes alır. Limoncu Ali onu dikkatle izliyordur. Elini Müslüm'ün omuzuna koyar.

LİMONCU ALİ
Bir ara uğra da… Şöyle bir suç ortaklığı yapalım seninle… Olur mu?

Müslüm, anlamayan gözlerle Limoncu Ali'ye bakar. Ali, gülümseyerek elindeki bağlamayı gösterir. Müslüm önce bağlamaya sonra Ali'ye bakar. Ve birden kapıya doğru koşar. Kapıdan çıkınca, babasının yürüdüğü tarafın aksi yönüne sapar. Limoncu Ali, arkasından bakıyordur.

17. ADANA/HALKEVİNİN BULUNDUĞU KÜÇÜK MEYDAN/DIŞ – GÜN

Müslüm, binadan koşarak uzaklaşırken, iki adamın, girişin üstüne asmakta olduğu tabeladaki yazı görülür: "HALKEVİ"

18. ADANA/AKBAŞ AİLESİNİN GECEKONDUSUNUN ÖNÜ/DIŞ – GÜN

5 yaşında olan Ahmet yere oturmuş, toprak zemindeki, hareketli bir karınca kolonisini izliyordur. Müslüm koşa koşa gelir ve nefes nefese durur. Uzaktan görülen evin damında güvercinler vardır.

MÜSLÜM
Ahmet.

Ahmet, başını kaldırıp yanında duran Müslüm'e bakar.

MÜSLÜM
Babam evde mi?

Ahmet başını olumsuz anlamda sallar.

AHMET
Dayım var. Dondurma aldın mı?

Müslüm gülümser, Ahmet'in başını okşar,

MÜSLÜM
Aldım len!

Müslüm, Ahmet'in yanına oturur. Gömlek cebinden, boş bir dondurma külahı çıkarıp Ahmet'e uzatır. Ahmet külahı alır. Külahı göstererek çok ciddi bir şekilde merakla sorar.

AHMET
Neli? (Gülerek, sevinçli)
Fıstıklı di mi?

Müslüm de çok ciddi, cevap verir,

MÜSLÜM
Tıck! Çikolatalı. Fıstıklı kalmamış!

Ahmet gülümser ve karıncalara bakarak külahı yemeye başlar. Bir süre hareketsiz dururlar. Müslüm, önlerinden geçen, yaşıtı, okul önlüklü ve çantalı iki çocuğa bakar. O sırada, evden çıkan Sefer'in sesi duyulur. Müslüm, oturduğu yerden dönüp Sefer'e bakar. Sefer'in elinde, içinde temiz çarşafların olduğu bir bohça vardır. Kapının önünde, içerdeki Emine'ye doğru sesleniyordur.

SEFER
Emine, aman ha, iki güne hazır olur, dedim, otelciye. Parayı da aldık, rezil olmayalım… Hadi eyvallah!

Sefer çocukların yanına gelir.

MÜSLÜM
Söyledi mi annem?

SEFER
Söyledi… Kunduracının yanına vermiş.

Sefer, Müslüm'ün başını okşar.

SEFER
Nasıl bari, işi kaptın mı biraz?

Ahmet, külahtan kopardığı kırıntılarla karıncaları beslemeye çalışıyordur. Müslüm ayağa kalkar.

MÜSLÜM
Hani bitirecektim bu seneyi dayı? Karneyi alırsın öyle, demişti!

SEFER
Paralanmış gitmiş oğlum elleri kadının…Üç kuruşkazanacağım diye… Müslüm koçum görmüyor musun ananın halini?

Sefer'in arkasından Mehmet'in sesi gelir. Yakınlaşmış ancak geldiğini kimse görmemiştir. Elinde bir şarap şişesi olan Mehmet sarhoştur.

MEHMET

Ne varmış anasının halinde?

Sefer dönüp Mehmet'e bir bakış atar. Sonra da Müslüm'ün yanağını okşayıp uzaklaşır. Mehmet arkasından seslenir.

MEHMET
Ne varmış halinde!

Mehmet, şişeyi kafasına dikip bitirir ve çocuklara bakar.

MEHMET
Girin lan siz de içeri.

19. <u>ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİNDEKİ GECEKONDU/İÇ – GÜN</u>

Emine bir tabureye oturmuş leğende çarşaf çitiliyordur. Yanında yığınla kirli çarşaf vardır.
Mehmet Müslüm'ü azarlamaya devam ediyordur. Peşlerinden Ahmet de eve girer ve koşarak Emine'nin yanına gider. Mehmet kapıyı kapatır. Mehmet, ensesinden tuttuğu Müslüm'ü sarsıyordur.

MEHMET
Gitti işte bir
günlük yevmiye! Nerede hani?
Yok!

Emine göğsünden çıkardığı parayı Mehmet'e gösterip, oturduğu yerden sert biçimde seslenir.

EMİNE
Mehmet!

Mehmet Emine'yi duymazdan geliyor ve ensesinden tutup sarstığı Müslüm'ü azarlamaya devam ediyordur.

MEHMET
Nerede? Ha? Nerede?

Emine sesini yükseltir.

EMİNE
Mehmet!

MEHMET
Ne var!

Mehmet, bir an için Emine'ye ve elindeki paraya bakar.

EMİNE
Bırak oğlanı!

Mehmet, Müslüm'ü sertçe bırakır ve Emine'ye doğru yürürken konuşur.

MEHMET
Senin ne varmış halinde! Benim orada iflahım kesiliyor, hamallık edeceğim diye! Elalemin malını taşıyacağım diye belim çatlıyor! Sen burada, oturduğun yerde, bir de şikayet mi ediyorsun!

Mehmet, Emine'nin elindeki parayı alır. Parayı az bulur.

MEHMET
Bu ne! Bu kadar mı?

EMİNE
Eve de lazım.

Emine işine döner ve Mehmet'i görmezden gelir. Mehmet sinirle güler.

MEHMET
Eve mi lazım?

Emine sinirle çarşafı çitilemeye devam ediyordur. Müslüm, Mehmet'e korkuyla bakar. Mehmet pantolonunun kemerinin tokasını çözer. Kemeri belinden çekip alırken Müslüm Mehmet'in elini tutmaya çalışır.

MÜSLÜM
Baba, yapma, n'olur!

Bakışlarını Emine'den hiç ayırmayan Mehmet Müslüm'ü iter ve Emine'nin üzerine yürürken, bir eliyle de göğsüne vurur.

MEHMET
Ev benim lan, ben!

20. ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİ GECEKONDU ÖNÜ DIŞ–GÜN

Kısa bir süre, kapısı kapalı olan ev, orta uzaklıkta bir mesafeden görülür. Birden evin damındaki güvercinler havalanır.

21. ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİNDEKİ GECEKONDU/İÇ – GÜN

Mehmet çıkar, kapıyı ardından çekmez. Müslüm, yüzü görülmeyen, baş örtüsü açılmış ve saçları dağılmış biçimde, bir köşede, yerde, dizlerini karnına çekmiş yatan ve hıçkırarak ağlayan Emine'nin yanında diz çökmüştür. Ahmet, odanın başka bir köşesinde donup kalmış ve annesine bakıyordur. Müslüm de gözyaşı döküyordur. Durduğu noktadan açık kapıdan sokağı görebiliyordur. Mehmet kapıdan çıkıp gözden kaybolur kaybolmaz, arkasından bakan Müslüm, genç ve çocuklardan oluşan bir grubun sokakta koştuğunu görür. Çocuklardan biri, açık kapıya çok da yaklaşmadan Müslüm'ü görüp bağırır.

ÇOCUK
Müslüm! Ferdi Tayfur gelmiş oğlum, koş!

Çocuk koşarak uzaklaşır. Müslüm ciddi bir ifadeyle doğrulur. Gözyaşlarını silerek kapıya doğru yürür.

22. ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİ GECEKONDUNUN ÖNÜ/DIŞ–GÜN

Ev kapısının kapandığı görülür.

23. ADANA/DEVLET HASTANESİ/MORG KORİDORU/İÇ–GECE (tekrar yazalım)

1978 yılı… Hastabakıcı ittirdiği sedyeyle koridorda ilerlemektedir. Sedyede üzeri beyaz çarşafla örtülü bir beden vardır. Hastabakıcı biraz sonra üzerinde Morg yazan kapıyı açıp sedyeyle birlikte içeri girer.

24. ADANA / DEVLET HASTANESİ / MORG / İÇ – GECE (tekrar yazalım)

1978 yılı… Hastabakıcı Müslüm'ün yattığı sedyeyi, şoförün yattığı sedyenin yanına koymuştur. Müslüm'ün çıplak ayağı çarşaftan dışarı çıkmıştır. Hastabakıcı, elinde, üzerinde MÜSLÜM AKBAŞ yazan etiketle yaklaşır ve Müslüm'ün ayak başparmağına etiketi takar.

25. ADANA /HALKEVİ MÜZİK ODASI / İÇ – GÜN

Kamera gökyüzünden aşağiya dogru iner,once kadraja Halkevi tabelasi girer.Daha da Aşagiya inerek Muslumun amorsuna duseriz.Muslum Halkevi binasina tereddütlü ama dimdik bakmaktadir.

O anda iceriden disariya dalga dalga yayilan bir ney sesi gelir.Kesik bir ney sesi.Muslumun yuzunden muzikten etkilendigini anlariz ve adeta hipnotize olmus gibi muzigin pesinden binaya girer.Klasik devlet binasi,duvarlarinda el işi yapilmiş ciniler ,kosede buyuk devetabani çiçeği,el işi resimler..Müslüm uzun bir koridorda durur bir sürü kapi vardir.Muziğin geldiği yeri bulmak ıçin tek tek odalarin kapilarini açar bakar.Soldaki ilk kapiyi açtiğinda,içerde bendir kursu vardir ve gencler bendir calmaktadirlar.Gencler kafalarini kaldirip Müslüm le göz göze gelir. O an neye bendir dahil olur.Bir diger odaya yonelen Muslum karsi caprazdaki kapiyi acar,iceride baglamayla semah cekilmektedir.Ve muzige baglama dahil olur..Muslum adeta koridoru zik zak cizerek 3. Kapiya yonelir.Iceride koro calismasi vardir.Ve vokal ses muzige dahil olur.muzigin kresendosu biraz daha artar ve Muslum 4. Odaya gelir.dorduncu odanin kapisini acan muslum nihayet ney sesinin geldigi yeri bulmustur.Ney calan adami gorur ve kapinin girisinde durur.(muhammet uzuner)neyzenle goz goze gelir ve neyzen ney calmayi bitirir kafasini kaldirip Muslume bakar.Ayni anda fondaki muzigin icerisinden ney eksilir,baglama ve bendirler devam etmektedir.(ozel tasarim muzik) neyzenin tam karsisinda Limoncu Ali oturmaktadir.O da baglamasiyla muzigi sonlandirir,neyzene bakar.Limoncu Ali arkasina baktiginda kapida dikilin Muslumu gorur..

LIMONCU ALI
Gel bakalim..

Neyzen musaade isteyip odadan cikar..Limoncu Ali basiyla Muslume, neyzenden bosalan sandalyeye oturmasini isaret eder.. Muslum kendisine denileni yapip karsisindaki sandalyeye oturur.

Duvarlara bağlamalar, bendirler, Pir Sultan Abdal, Kaygusuz Abdal resimleri ve deyişleri asılmıştır.Fonda belli belirsiz duyulan bendir ve vokal Limoncu Alinin söze girmesiyle yavaş yavaş kaybolur..

LİMONCU ALİ
Her türkü… her şarkı bir hikâyedir oğlum. Çıkıp okumak yetmez. Senin esas işin, o hikâyeyi anlatmak. Anlatabilmek için de dinlemek şart. Anlayacağın, mesele söylemek değil, dinlemek. Önce bu bağlamayı dinleyeceksin, sonra da kendini!

Limoncu Ali, duvardaki, altında Yunus Emre yazan bir beyiti gösterir. "Beni bende demen bende değilem. Bir ben vardır benden içeri"

LİMONCU ALİ
Bak, ne yazıyor orada.

Müslüm, Limoncu Ali'nin gösterdiği yazıya bakar.

LİMONCU ALİ
Bir ben vardır bende, benden içeri. Onu dinleyeceksin sen de. İçindeki seni.
Bundan hariç her şeye sağırkesileceksin.
Dünya yıkılsa duymayacaksın! Kapa şimdi gözlerini.
LImoncu Ali Muslumu kolundan tutar babacan bir tavirla

odanin eskimis yipranmis aynanin karsisina gecirir.Cocuk aynaya bakar.

LIMONCU ALI
Hadi bakalim bak aynaya bul kendini

Muslum anlamsizca aynadaki gozlerinin icine bakar.

LIMONCU ALI
Simdi kapa gozlerini bul kendi icindeki seni

Müslüm gözlerini kapar.O anda halkevi girisinde duydugu ciplak ney sesini duymaya baslar.

LİMONCU ALİ
Nefesini de iyi hesapla bu defa. Hadi bakalım!

Müslüm, Kulaginda duydugu ney sesinden tonunu bulur

Ali'nin bağlaması eşliğinde türküsünü söylemeye başlar:
UZUN İNCE BİR YOLDAYIM

26. (MA) ADANA / KUNDURACI / İÇ – GÜN

Derme çatma dükkanda, duvarlar, dualar ve dinî resimlerle doludur. Duvarlardan birinde de küçük bir ayna asılıdır. Müslüm, dikiş makinesinde çalışan ustası Lokman'(50)ı izlemektedir. Sahnenin bitimiyle müzik yarıda kesilir.

27. (MA) ADANA/HALKEVİ MÜZİK ODASI / İÇ - GÜN

Başka bir müzik dersi… Müslüm ayakta, ellerini aça aça türküyü söylüyordur. Limoncu Ali gülümseyerek bağlama çalıyordur.

28. (MA)ADANA/PAMUK TARLASINA GİDEN YOLDA KAMYON

KASASI/DIŞ–GÜN

Müslüm, pamuk işçileriyle, yan yanadır. İlerleyen kamyonun kasasında, işçilerden biri bir türkü söylemeye başlar. Diğerleri de alkışlayarak tempo tutar ve onlar da söylemeye başlar. Müslüm de gülerek onlara katılır.

29. (MA) ADANA / PAMUK TARLASI / DIŞ – GÜN

Müslüm ve işçiler, yan yana eğilmiş pamuk toplamaktadır. Müslüm doğrulur ve elinin tersiyle alnını siler. Elindeki teri atmak için elini sallamasıyla müziğin sözü kesilir. Ancak bağlaması devam eder.

30. ADANA / HALKEVİ MÜZİK ODASI / İÇ - GÜN

Başka bir müzik dersi… Limoncu Ali, kucağında bir bağlamayla, sandalyededir. Karşısında da Müslüm oturuyordur. Müslüm'ün türküyü yarıda bırakmasıyla Ali de bağlama çalmayı keser.

LİMONCU ALİ
N'oldu, Niye durdun?

Müslüm, oturduğu sandalyede öne doğru eğilir ve başını öne eğer. Omuzunu silker,

LİMONCU ALİ
Yorulduysan bırakalım…

Müslüm başını, olumsuz anlamda sallarken, kısık bir sesle;

MÜSLÜM
Yok, yorulmadım.

Limoncu Ali şaşırır;

LİMONCU ALİ
Ne o zaman?.. Müslüm… N'oldu

oğlum?

Müslüm başını kaldırmadan;

MÜSLÜM
Babam..

Limoncu *"Hay Allah"* dercesine;

LİMONCU ALİ
Bana geldiğini mi öğrenmiş?

Müslüm başını kaldırırken;

MÜSLÜM
Yok, onu bilmiyor… Bilse gebertir zaten.
Dün annemi karakoldan çağırdılar...

LİMONCU ALİ
Hayırdır?

Müslüm utanarak,

MÜSLÜM
Babam hırsızlık yapmış.

Limoncu Ali Müslüm'ün kafasını severken;

LİMONCU ALİ
Senin ne suçun var oğlum, yapmış işte bir cahillik.

Müslüm'ün yeniden başını öne eğerken;

MÜSLÜM
İki sene hapis yatar, demişler…

Limoncu Ali, başını önüne eğmiş olan Müslüm'ü bir süre

süzer ve çocuğun ne demek istediğini anlar.

LİMONCU ALİ
Madem öyle, o zaman sen olacan evin erkeği Müslüm. Kaldır kafanı, bak bi bana...

Müslüm yavaşça kafasını kaldırı. Limoncu Ali pırıl pırıl gözlerle Müslüm'ün gözüne bakarak devam eder;

Hatırlıyor musun? Niye türkü söylemek istiyorsun, diye sormuştum sana. Ne bileyim, içimden geliyor, demiştin…

Limoncu Ali, kalbini gösterir.

Farkında değildin… Yüreğini göstermiştin böyle.
Başında baba yok ama…
Gönlünde türkü var Müslüm.
O da yeter oğlum sana.

Müslüm, ustasını dikkatle dinlemiştir. Limoncu Ali, Müslüm'e bir süre sessizce bakar. Sonra kucağındaki bağlamayı alıp, Müslüm'e uzatır.

LİMONCU ALİ
Sen önce bunu alacaksın…
Bağlama öğreneceksin.

Müslüm bağlamayı alır.

LİMONCU ALİ
Sonra da anana, kardeşine sahip çıkacaksın. Anladın mı?

Müslüm başını sallar.

LİMONCU ALİ
İyi… Sonra da benimle sinemaya çıkacaksın.

Müslüm'ün, yaşlı gözleri parlar. Biraz şaşkın;

MÜSLÜM
Sinemaya mı çıkacam ?

Limoncu Ali gülümseyip başıyla onaylarken;

LİMONCU ALİ
Heee. Beraber çıkacaz.

Müslüm'ün yüzünde bir gülümseme belirir.

31. <u>ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİ GECEKONDU ÖNÜ/DIŞ– GÜN</u>

Etrafında gerilmiş iplere asılmış olan bembeyaz çarşaflar rüzgarda dalgalanırken, Müslüm'lerin evi, mahallenin sefil görünümünden sanki beyaz bir duvarla ayrılmış gibi görünmektedir. Emine evin önünde güneşte pırıl pırıl parlayan çarşafları toplamaktadır. Topladığı çarşafları koyduğu yanında duran leğen tepeleme dolmuştur. Topladığı çarşafları omuzunda biriktirmektedir. Ahmet bir köşede, elinde ne olduğunu görmediğimiz bir şeyle uğraşmaktadır. Elinde, kılıf içinde bir bağlama olan ve eve doğru yaklaşmakta olan Müslüm beyaz çarşaflar içerisindeki Emine'yi ve köşedeki Ahmet'i görünce durup bir süre sevgiyle onları izler. Emine rüzgarda dalgalanan, güneşte ışıl ışıl çarşafların arasında bir belirip bir yokolmaktadır. Ahmet, yaklaşan Müslüm'ü görünce, elindeki, kurtlar ve karıncalar tarafından neredeyse temizlenmiş kuş iskeletini yere atar. Emine'nin yanına koşar. Ve eteğine yapışır.

AHMET
Anne! Abim geldi işte hadi!
Hadi anne! Anne n'olur!

EMİNE
Dur oğlum! Dur, tamam,
çekiştirme!

Emine bahçede, içi köpüklü su dolu başka bir leğenin yanında duran kirli çarşafların yanına gider. Ahmet, Müslüm'ün yanına koşar ve elinden tutup çeker.

AHMET
Abi, gel hadi, gel! Panayır var! Gel!

Müslüm, Ahmet tarafından Emine'nin yanına doğru çekiştirilirken güler.

MÜSLÜM
Geliyorum oğlum, geliyorum!

Ahmet Müslüm'ün elini bırakıp, Emine'nin havada açtığı ve yere serdiği kirli çarşafa doğru koşar. Terliklerini çıkarıp üstüne çıkar ve tam ortasına yatar. Bağlamayı yere bırakan Müslüm'le Emine çarşafın karşılıklı iki tarafında durur ve birbirine gülümseyerek bakar.

EMİNE
Aç mısın?

MÜSLÜM
Yok anne.

EMİNE
E o zaman hadi panayır!

Emine ve Müslüm aynı anda eğilip çarşafın uçlarından tutar ve Ahmet'i sallamaya başlarlar. Ahmet gülüyordur.

AHMET
Hızlı anne! Daha hızlı!

Ahmet güldükçe Emine ve Müslüm de gülerler.

32. <u>ADANA / AÇIKHAVA SİNEMASI TUVALETİ / İÇ – GECE</u>

Müslüm, kırık bir tuvalet aynasına bakarak, saçına şekil vermeye çalışıyordur. Ama bir türlü istediği gibi olmuyordur. Komik hallerine kendisi de güler. O sırada, dışarıdan bir alkış sesi duyulur. Sunucunun sesi duyulur:

SUNUCU
Pek kıymetli misafirler, hoş geldiniz sefalar getirdiniz!

Yeniden alkış sesleri duyulur. Limoncu Ali heyecanla girer.

LİMONCU ALİ
Neredesin bir saattir! Yürü hadi, sıra bizde!

Müslüm saçından emin olamıyor, tuvalet kapısına kadar gider. Sonra hızlı biçimde geri dönüp, tekrar aynaya bakar, düşen bir bukleyi yerine koymaya çalışır, Limoncu Ali ters ters bakıp, haydi işareti yapar ve Müslüm de peşinden koşarak çıkar.

33. <u>ADANA / AÇIKHAVA SİNEMASI / DIŞ – GECE</u>

Perdenin önündeki sahnede duran sunucu konuşmasına devam ediyordur. Arkasında iki mikrofon ve iki sandalye vardır.

SUNUCU
Ben Öldükçe Yaşarım!
Adana'mızın medarı
iftiharı, büyük aktör Yılmaz
Güney'in bu muhteşem filminden
önce… Huzurlarınızda…

Sunucu, sahne kenarında duran Limoncu Ali'yle Müslüm'ü çağırır. İkili, ellerinde bağlamalarıyla sahneye çıkar.

SUNUCU
Hepinizin tanıdığı, müstesna

bağlama ustası Limoncu Ali…

Alkış başlar. Limoncu Ali, sunucunun kulağına bir şey fısıldar.

SUNUCU
Ve onun yetiştirdiği genç bir kabiliyet… Müslüm!

Çekirdek çitleyen aileler ve gazoz içip etrafta koşuşturan çocukların arasında, ön sırada oturmuş, hamileliğinin başlarında olduğu için karnı haifçe belirmiş olan Emine ve yanında Ahmet, Müslüm'ü alkışlıyordur.
Sunucu sahneden ayrılır. Alkış biter. Sandalyelerine oturmuş olan Müslüm ve Limoncu Ali birbirlerine bakıp türküye girer.
Türküyle birlikte herkes biraz daha sahneye dikkat kesilir. Emine gururlu, Ahmet hayran bakışlarla sahneyi izlemektedirler.
Sahnedeki Müslüm gözlerini kapamış, yanık yanık söylemektedir türküyü. Müslüm'ü izleyerek çalmaya devam eden Limoncu Ali'nin yüzünde bir tebessüm vardır.
Emine bir koluyla Ahmet'i sararken, sahneden bakışlarını hiç ayırmadan sanki hayatlarında bir şeyler değişiyormuşçasına umutla Müslüm'ü izlemektedir. Diğer eliyle de yavaşça karnını sevmektedir. Biri henüz doğmamış, iki çocuğu kollarının altında, Müslüm sahnededir.

34. <u>ADANA / AÇIKHAVA SİNEMASI ÖNÜ / DIŞ – GECE</u>

Film sonrası sinema dağılmıştır. Arkada insanlar sinemadan çıkmaktayken, Emine, bağlamasını omzuna asmış olan Müslüm ve Ahmet heyecanla konuşarak yürümektedirler. Ahmet'in gözü, motorlarına binen gençlerdedir. Müslüm aldığı parayı annesine verirken;

MÜSLÜM
Daha çok çıkacaz anne...Bir gün hiç çamaşır yıkamana gerek

kalmayacak. Ben de okuluma geri dönecem. Ahmet de okuyacak. ***(Annesinin karnını severken…)*** Kardeşimi de okutacam. Şehirden bir ev bile alacağız. Araba da alacağız!

Emine gülmektedir;

MÜSLÜM
İnanmıyor musun bana?

Müslüm son derece kararlı;

MÜSLÜM
Valla diyom bak! Hepsini alacağım!

Ahmet ilerleyen bir motorun üstünde iki kişi görür. Ve Müslüm'e dönüp bağırır.

AHMET
Alma, para kalmadı! Önce bana motosiklet al!

MÜSLÜM
Tamam lan, sana da motosiklet!

Ahmet bunu duyunca bağırır.

AHMET
Abooo! Motosikleeet!

Emine Muslumun omzunu tutar, gülümsemesi biraz endiseye dönüsmüştür..

EMINE
Baban cikmadan bir kacip kurtulalim da suradan. Ne isterseniz alacagiz…

Müslüm annesine sen merak etme dercesine gülümser ve başıyla hadi diye işaret ederek Ahmet'in yanina doğru koşmaya başlar. Ahmet selesine oturduğu, henüz ilerlemeyen bir motorsikletin gidonunu tutuyor ve gaz veriyormuş gibi yapar.

AHMET
Vruuummm… Abi gel, hadi arkama bin.

Müslüm Ahmet'in arkasına geçip ellerini Ahmet'in omuzlarına koyar.

MÜSLÜM
Geldim!

AHMET
Vruuum… Anne sen de hadi! Yer var, hadi! Sen de bin.

Emine güler.

AHMET
Hadi anne!

Emine önce utanarak etrafına bakar. Sonra da bırakır kendini.

EMİNE
Tamam, bindim, bindim.

Emine, Müslüm'ün arkasına geçip omuzlarından tutar.

AHMET
Tamam mı? Gidiyoruz! Vruuum!

Ahmet koşmaya başlar, peşinden de birbirlerinin omuzlarına tutunan Müslüm ve Emine gülerek koşar. Adam, kadın ve çocuklardan oluşan bir grubun içerisindeki bir adam pis pis onların arkasından bakmaktadır.

35. <u>ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİ GECEKONDU ÖNÜ / DIŞ – GÜN</u>…
Sahne müzikaltıdır… ***(Türkü değil film için tasarlanmış müzik…)***

Emine, elinde süpürgeyle evin önünü süpürüyordur. Ahmet ve Müslüm yan yana oturmuştur. Ahmet, iki boş dondurma külahını (ağızlarını) iki gözüne yaslamış, Müslüm'ü kovalıyordur. Müslüm, tenekedeki bir çiçeğe çarpıp düşürür. Karnı biraz daha şişmiş olan Emine önce kızmış gibi yapar sonra da gülerek peşlerinden koşar ve çocuklar gülerek kaçar. O sırada, sokaktaki iki kadının, Emine'ye yargılayan gözlerle baktığı görülür.

36. <u>ADANA / AÇIKHAVA SİNEMASI / DIŞ – GECE</u>
Sahne müzikaltıdır…*(Türkü değil film için tasarlanmış müzik…)*

Müslüm, en önde, bağlamasıyla yerde oturuyor ve katıla katıla gülerek perdeyi izliyordur. Oynayan film: (Öztürk Serengil) Adanalı Tayfur Kardeşler. Alttan filmin diyalogları duyulur.

37. <u>(MA) ADANA/AÇIKHAVA SİNEMASI/ DIŞ – GECE</u>

Perdede sigara içen Yılmaz Güney vardır. Film, Beyaz Atlı Adam'dır. Müslüm, sinemanın en arkasında, bir köşede, ayakta durarak izliyordur. Elindeki sigaradan bir nefes çekiyor ve öksürüyordur.

38. <u>(MA) ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİ GECEKONDU/ İÇ – GÜN</u>

1966 yılı… Üzerinde bir takım elbise olan Müslüm (13) ve Ahmet (6) odanın kapısını yavaş yavaş açarlar. Emine, yer yatağında, kucağında yeni doğmuş bir bebekle yatıyordur. Yanında yaşlı bir ebe vardır. Ebe çocukları görünce onlara doğru, elleriyle kovalama hareketi yaparak hamle eder. Müslüm ve Ahmet geri adım atıp kapıyı kapatır.

39. <u>(MA) ADANA / AÇIKHAVA SİNEMASI / DIŞ - GECE</u>

1967 yılı… Limoncu Ali bağlamasını çalmaktadır. Ve türküyü söylemekte olan Müslüm (14) görüldüğünde, üzerinde bir takım elbise vardır, daha bakımlıdır. Biraz daha büyümüştür. Türkü biter. Alkışlar eşliğinde, ayağa kalkarak selam verirler.

40. <u>ADANA/AÇIKHAVA SİNEMASI PERDE ARKASI/DIŞ - GECE</u>

Müziğin sesi alçalarak sahne içerisinde biter…
Müslüm ve yaşıtı bir oğlan, sinema perdesinin arkasındaki, yarı karanlık alana girer. Perdede gösterim başlar. Film, Muhterem Nur'un Garipler Sokağı'dır. Müslüm'ün durduğu noktadan, film ters olarak görülmektedir. Müslüm'le arkadaşı, birer sigara yakar. Müslüm, perdede oynayan filme bakmıyordur.

OĞLAN
Sarışın olan benim bak, ona göre.

MÜSLÜM
İyi, tamam.

Oğlan sabırsızlanır.

OĞLAN
Nerede kaldılar bunlar ya!... Müslüm lan, sen hiç bir kızı öptün mü?

MÜSLÜM
Dudaklarından öpmedim de yanağından, boynundan oldu işte…

Arkadaşı keyifsiz bir şekilde hayır anlamında başını sallar. Müslüm'ün gözü o an perdedeki Muhterem Nur'a takılır.

Perdenin diğer tarafından (ki orası daha karanlıktır), Müslüm'ün yaşlarında iki kız belirir. Kızlar el-kol

işareti yapar. Oğlanları, kendi bulundukları karanlık yere çağırıyorlardır.

KIZLAR
Şişşt! Müslüm!

Arkadaşı kızları görür. Müslüm dalmış şekilde, elinde içmediği sigaranın dumanı tüterken, perdedeki Muhterem Nur'u izlemektedir.

OĞLAN
Hah, geldiler! Hadi!

Müslüm donakalmıştır. Oğlan, Müslüm'ün kolundan çeker.

OĞLAN
Müslüm hadi!

Müslüm gözlerini perdeden ayırmadan, kolunu arkadaşından kurtarırken;

MÜSLÜM
Dur bi lan...

Oğlan, Müslüm'ün nereye baktığını görür. Ve Müslüm'ün kolunu bırakır.

OĞLAN
İyi, sen Muhterem Nur'u öp o zaman!

Oğlan koşarak kızlara doğru gider. Kızlar Müslüm'ün orada kaldığını görünce şaşırmışlardır. Oğlan yanlarına vardığında;

KIZ 1
Müslüm gelmiyor mu?

Oğlan alaylı…

OĞLAN

O Muhterem Nur'u öpecekmiş!

KIZ 2
Anca rüyasında!

KIZ 1
Girer mi Muhterem Nur onun rüyasına ya!

KIZ 2
Hadi!

Kızlar ve oğlan karanlıkta kaybolurken Müslüm, hayranlıkla perdedeki Muhterem Nur'u izlemeye devam etmektedir.

41. <u>ADANA / KUNDURACI / İÇ – GÜN</u>

Müslüm, dikiş makinesinin önünde oturmuş, dalmıştır. Gazete okuyan ustası Lokman'ın dikkatini çeker.

LOKMAN
Aşık mısın oğlum! Hadi sallanma, bak işine!

Müslüm derin bir nefes alır, başını yana eğer, yeniden çalışmaya başlar. O sırada dışarıdan gelen ve gittikçe yükselen, megafonla yapılan bir anons duyulur.

ANONS
Şahmeran çay bahçesinde düzenlenecektir… Ödül olarak, yarışmanın galibine bir plak yapılacaktır.

Müslüm, kulak kabartır, makinenin gürültüsünden tam duyamamıştır. Ustasına son derece masum sorar,

MÜSLÜM
Plak mı, dedi usta?

Lokman'ın olayla hiç ilgisi yok, başını gazeteden kaldırır,

LOKMAN
Ne? Kim?

Müslüm işi bırakıp hızla kalkar. Lokman gözlüklerini indirir,

LOKMAN
Nereye oğlum? Allah Allah! Allah Allah!

Müslüm hiç oralı değil, koşarak dükkândan çıkar

42. <u>ADANA / KUNDURACININ BULUNDUĞU SOKAK / DIŞ – GÜN</u>

Müslüm, sokağa fırladığında sağa sola bakar, aradığını bulunca gözleri, merakla açılır. Üzeri, şarkıcı afişleriyle dolu, ağır ağır ilerlemekte olan kamyoneti görmüştür. Müslüm koşar ve kamyonet şoförünün yanına yetişir. Kamyonetin yanında hızla nefes nefese yürüyordur. Açık camdan şoföre bakar. Bir şey diyecek, o gidiyor, kamyonet gidiyor, Şoförün elinde, kamyonetin tepesindeki megafona bağlı bir mikrofon vardır.

ŞOFÖR
…Sesine güvenen bütün Adanalıları Şahmeran Çay Bahçesine bekliyoruz. Başvurular bir adet vesikalık fotoğrafla yapılacaktır…

Müslüm şoförün konuşmadığı bir aralık yakalar,

MÜSLÜM
Abi ne dedin demin? Abi! Abi baksana! Duyamadım, ne dedin?

Şoför, farkında değil, anonsuna devam eder. Müslüm de şoföre baka baka kamyonetin yanında ilerlemeyi

sürdürür.

ŞOFÖR
Birinci Akdeniz Altın Mikrofon Ses Yarışmasıgelecek hafta sonu, Cumartesi günü…

Müslüm'ün yüzü aydınlanır, mutluluktan uçacak gibi, heyecanla kamyonetin kapısına vurur,

MÜSLÜM
Kaçta? Abi noolur söyle, kaçta?

Şoför Müslüm'e ters ters bakar. Ona cevap vermiyor, eliyle söylüyorum ya der gibi mikrofonu gösterir, anonsuna devam ediyor,

ŞOFÖR
…saat ikide…

Şoför azıcık hızlanır, Müslüm koşmaya başlar,

MÜSLÜM
Nerede? Abi nerede yarışma?

ŞOFÖR (farkında olmadan mikrofona konuşur)
Lan git! Allah Allah!

Şoför hızlanır.

MÜSLÜM
Abi! Abi!

Yüzünde kocaman bir gülümseme olan Müslüm geride kalır, durur ve ters yönde koşar.

43. <u>ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİ GECEKONDU ÖNÜ/DIŞ/İÇ-GECE</u>

Müslüm kapıyı açarken;

MÜSLÜM
Anne! Anneee!

Ahmet kapının yanında duruyordur. Müslüm, Ahmet'in başını okşayıp girerken içeri seslenir.

MÜSLÜM
Anne, bil bugün ne oldu…

Ahmet kaşlarını çatmış, mutsuz ifadeyle Müslüm'ün arkasından gelir. Müslüm'ün sözü yarıda kesilir, yüzünde şaşkın ve gergin bir ifadeyle donup kalır.

Mehmet'in önünde küçük bir sofra kurulmuştur, rakı içiyordur. Rakı şişesi boşalmak üzeredir. Gözlerini Müslüm'e dikmiştir. Emine gaz lambası ışığında bulaşık yıkıyordur ve arkası dönük olduğu için yüzü görünmüyordur. İki leğen dolusu çarşaf vardır ortada. 2 yaşlarındaki bebek Ezo bir köşede beşiğinde uyumaktadır. Mehmet alaylı, sitemkâr;

MEHMET
Hah, evin erkeği de geldi!.. Bir hoş geldin yok mu lan babana?

Müslüm'ün bütün sevinci, neşesi bir anda sönmüştür, duyulur duyulmaz bir sesle,

MÜSLÜM
Hoş geldin baba.

Mehmet, öptürmek için elini uzatır. Müslüm, Mehmet'in yumruğundaki kurumuş kan izlerini görür. Bunun üzerine, tam annesine doğru bakacakken… Mehmet öfkeyle,

MEHMET
Öpsene lan!

Müslüm babasının elini öpüp alnına koyar. Alnında küçük bir kan lekesi oluşur. O sırada Emine yüzünü Müslüm'e döner. Emine'nin tek gözü şişmiş, dudağı patlamıştır. Mehmet, belinden çektiği küçük bir bıçakla elma dilimlemeye başlar. Emreder bir tonda seslenir,

MEHMET
Ahmet, gel!

Ahmet, mutsuz, korkan bir ifadeyle sessizce babasının yanına gelir. Mehmet, küçük elma dilimlerini bıçağın ucuyla Ahmet'e yedirmeye başlar. Gerilim had safhada odada. Gözü Müslüm'ün üzerindedir.

MEHMET
Koca adam olmuşsun! Baksana Emine, büyümüş herif iki senede. *(Kinayeli)* Göremedik ki yüzlerini!..

Mehmet, önce cevap vermeyen Emine'ye kinle bakar, sonra da Müslüm'e diker gözlerini.

MEHMET
Nasıl, sahip çıkabildin mi anana?.. (Emine'ye bakar) Boşayacakmış beni. Öyle diyor. Kime güveniyorsa artık!

Mehmet ortada duran bağlamayı gösterir.

MEHMET
Sinemada çıkıyormuşsun ya! Meşhur olacaksın ya! Ha? Sana güveniyor herhalde!...

Mehmet kadehindeki rakıyı bitir.

MEHMET
Bir akşam gidelim de

dinleyelim şunu, Emine! Hem sen de artık gece gece yalnız çıkma! (imalı) Laf olur sonra, değil mi? Millet ne bilsin!

Mehmet, elindeki bıçağı, mutfak tezgahına koyup ceketini giyerken Emine'ye yaklaşmıştır.

MEHMET
Ama kocan geldi artık, dert etme! Bak, ben ediyor muyum? Karısı orospu olan düşünsün, bana ne!

Mehmet bıçağı alır. Bıçağın ucu, doğal bir şekilde, Emine'ye yakın duruyordur. Tehditkâr,

MEHMET
Sen orospu değilsin, değil mi Emine?

Bir süre evdeki herkes hareketsiz kalır. Mehmet, bıçağı Emine'nin üzerindeki gömleğin eteğiyle temizler. Emine irkilir ama hareketsiz kalmaya çalışır. Mehmet bıçağı beline takar.

MEHMET
Ben bir dolanıp geleyim.

Mehmet evden çıkar. Kapının kapanma sesinden uyanan beşikteki Ezo ağlamaya başlar.

44. ADANA / FOTOĞRAF STÜDYOSU / İÇ – GÜN

Yüzünde çok ciddi ve mutsuz bir ifade olan Müslüm bir sandalyeye oturmuş fotoğrafının çekilmesini bekliyordur. Flaş patlar.

FOTOĞRAFÇI
Tamamdır. Hadi bakalım…

Fotoğrafçı, yanında duran, kucağında Ezo'yla Emine'ye ve başka bir sandalyede oturmuş, uyuyan Ahmet'e bakar. Emine'nin elmacık kemiğindeki morluk sararmış, dudağı iyileşmiştir. Fotoğrafçının dikkatini çeker. Aileye acımıştır. Gülümser.

FOTOĞRAFÇI
Şöyle bir ailecek de alalım yav. Geçin bakalım.

Emine tereddüt eder.

EMİNE
Yok, sağ ol.

FOTOĞRAFÇI
Geç bacım, geç, bu da benden, hadi.

Emine'nin eli, bir refleks olarak yüzündeki sarılığa gider. Fotoğrafçı yanındaki sehpadan bir kutu fondöten alır, kapağını açıp Emine'ye verir.

FOTOĞRAFÇI
Az sür bundan. Bir şey kalmaz.

Fotoğrafçı çıkar. Emine, Ezo'yu Müslüm'ün kucağına verir. Hemen yanındaki boy aynasına bakarak fondötenle yüzündeki sarılığı kapatırken Müslüm annesini izliyordur.

MÜSLÜM
Anne ben nasıl katılacağım yarışmaya ya?Sırf türkü söylüyorum diye sana neler yaptı! Bir de bunu duysa şimdi…

Emine cesur ve kararlıdır.

EMİNE
Duyarsa duysun!

MÜSLÜM
Ama anne…

Emine yüzündeki izi kapatmıştır. Döner ve Müslüm'e bakar.

EMİNE
Müslüm! Kazanacaksın oğlum o yarışmayı! Nasıl benim yüreğim titriyor seni dinlerken, milletin de öyle olacak! Hele bir de o plağı yaptılar mı sana… Sonra da ne lazımsa yapacağız Allah'ın izniyle! İstanbulsa İstanbul! Toplanıp gideceğiz!

Müslüm heyecanlanmıştır.

MÜSLÜM
Gerçek mi?

EMİNE
Gerçek tabii.
Senin anan kapı gibi oğlum, hiç merak etme sen!

45. <u>ADANA / FOTOĞRAF STÜDYOSU / İÇ – GÜN</u>

Fotoğrafçı, fotoğraf makinesinin arkasındadır.

FOTOĞRAFÇI
Hazırrr…. Çekiyorum...

Üzerinde Ezo'nun ayakta durduğu sandalyenin etrafına sıralanmış olan aile... Ahmet'in elinde plastik bir buket çiçek vardır… O ana kadar ciddi olan Müslüm birden gülümseyerek, sol elini, solunda duran

annesinin omzuna koyar. Emine, uzaklara bakar.

FOTOĞRAFÇI
Çektim…

Flaş patlar. Ortaya şu fotoğrafın aynısı çıkar: http://galeri.mynet.com/haber/babasi-annesini-oldurdu-38767/6

46. ADANA / KUNDURACI / İÇ – GÜN

Müslüm dükkânda, tezgah başında yalnızdır, radyo çalışıyordur. Radyoda haberler vardır. Haberler sahne boyunca devam edecektir.

SPİKER (RADYO)
TRT radyo arşivinden "Dolmabahçe'ye demirleyen, ABD ordusuna ait 6. Filo'ya karşı yapılan gösteriler"le ilgili haber.

Müslüm, hemen yanındaki duvarda küçük aynaya bakarak saçını düzeltmeye başlar. Ve aynada, dükkân kapısına yaslanmış, kendisini izleyen Mehmet'i görür. Müslüm susar, Mehmet etrafa bakınır,

MEHMET
Ustan nerede?

Müslüm heyecanlanmıştır.

MÜSLÜM
Cumada.

Mehmet içeri girer ve kapıyı kapatır.Müslüm, babasıyla göz göze gelmemek için tezgahtaki işini yapmaya devam eder. Elindeki çekiçle bir ayakkabıya pençe çakar. Tezgahta bir de makas vardır. Bir sigara yakan Mehmet, Müslüm'e yaklaşır ve elini omzuna koyup, yaptığı işi izlemeye başlar.Bir yandan da etrafa bakınır, makası

görür. Birkaç nefes çektikten sonra yanmakta olan sigarayı yandaki tezgahın kenarına koyar. Sonra birden, tezgâhtaki makası alır ve ensesinden yakaladığı Müslüm'ün başını tezgâha dayar.Müslüm direnmeye çalışır ama başını kaldıramaz. Mehmet Müslüm'ün saçını kesmeye başlar.

MÜSLÜM
Baba, ne yapıyorsun! Baba n'olur yapma!

Mehmet arada durur ve bir eliyle Müslüm'ün ensesinden bastırmış halde, diğer eliyle aldığı sigarasından bir nefes çeker. Sonra yeniden Müslüm'ün saçını kesmeye devam eder. Müslüm'ün başını kaldırıp, öndeki saçlarını da keser. Ve makası tezgaha atar. Müslüm'ün başını tezgâha doğru itip bırakır ve karşısına geçer. Müslüm ağlamaklıdır. Başını kaldırmak istemiyordur. Mehmet dik dik bakar Müslüm'e.

Müslüm hareketsizdir. Mehmet dükkândan çıkar. Müslüm, hala, babasının bıraktığı gibidir. Alnı tezgahtadır. Ağır ağır doğrulur ve kalkar. Saçları yolunmuş gibidir. Kapının ardında duran süpürgeyle faraşı alıp yerdeki saçları temizlemeye başlar.

Bütün bu sahne boyunca, dönemin önemli politik haberlerinden birini radyodan dinleriz.

47. <u>ADANA / HALKEVİ / İÇ – GÜN</u>

Saçı bir numaraya kesilmiş olan Müslüm, başını iki elinin arasına almış, sandalyede oturuyordur. Karşısında da Limoncu Ali, elindeki eğeyle bir bağlamanın çapaklarını alıyordur.

LİMONCU ALİ
"Sakalımla kaşımı bıyığımla başımı, Hak onara işimi bu sakalı kırkarım"
Kırkarım, dediği,kökünden

kazırım diyor….
Kim diyor, biliyor musun?
Hani sana anlattığım o derviş vardı ya?
Kaygusuz Abdal...

Müslüm başını kaldırıp Limoncu Ali'ye bakar.

LİMONCU ALİ
Hatırladın mı?... Carıdarb, derler. Yüzünde,başında ne varsa, keser atar derviş. Çünkü bilir.
İnsanın özünün, insanın sözünün yanında, o saçın,sakalın, nasıl göründüğünün zerre kadar kıymeti yoktur.Ha diyelim,koca dünya bir oldu, kıymeti vardır dedi.Derviş de o koca dünyaya… siktiri çeker evladım! Zaten derviş de, onun için derviştir.

Müslüm anlamıştır, gözleri dolar, elleri başındadır. Limoncu Ali anlayışla bakar,

LİMONCU ALİ
Sen saçından da, boyundan da fazlasın Müslüm. Sen sensin! Bu da bir makasla eksilmez, merak etme. Bu senin sesin var ya, ancak sen susarsan kesilir. Anladın mı?

Müslüm'ün duyduğu sözlerden etkilendiği bellidir, son derece dikkatli dinler ve sonunda başını "Evet" anlamında sallar.

48. <u>ADANA / ŞAHMERAN ÇAY BAHÇESİ / DIŞ – GÜN</u>

Çay bahçesinde kurulmuş olan sahnenin üzerindeki brandada *1.Akdeniz Altın Mikrofon Ses Yarışması* yazıyordur. Sahnenin önündeki masalarda her yaştan insan oturmuştur. En öndeki masada, yarışma jürisi olan, takım elbiseli üç adam ve sunucu oturuyor, önlerindeki kağıtlara notlar alıyordur. Başında siyah bir fötr şapka olan Müslüm, kucağında bağlaması, önünde mikrofonuyla, sahnedeki sandalyeye oturmuştur. Önündeki gürültücü kalabalığa bakar. Ve türküsüne başlar. Ancak insanlar dinlemiyordur. Birkaç nota çalıp, ilk sözleri söyledikten sonra durur. Kucağında Ezo'yla Emine, Ahmet ve Limoncu Ali, sahneye yakın bir noktada ayakta duruyordur. Endişelenen Emine, yanındaki Ali'ye bakar. Jüri başını kaldırıp sahneye bakar. Müslüm şapkasını çıkarıp yanına, yere koyar. Birkaç saniye boyunca izleyicilere bakar ve Limoncu Ali'yle göz göze gelip, bağlamasıyla türküye baştan girer. Söylemek üzere de ağzını mikrofona yaklaştırır.

49. <u>ADANA / ŞAHMERAN ÇAY BAHÇESİ / DIŞ – GÜN</u>

Sunucu, elinde bloknotla sahneye çıkar. Emine kucağında bebesi, diğer eliyle Müslüm'e sarılmıştır. Kafasında Müslüm'ün şapkası takılı olan Ahmet, Emine'nin eteğinden tutmuştur. Limoncu Ali yanlarındadır. Kalabalığın arasında, heyecanla bekliyorlardır.

ADAM
Evet… Bütün yarışmacıları dinledik. Hepsine teşekkür ederiz… Şimdi sıra geldi, birinciyi açıklamaya… Daha fazla bekletmeden… Birinci Akdeniz Altın Mikrofon Ses Yarışmasının galibi… Alkışlarınızla, Müslüm Akbaş!

Emine bir çığlık atıp Müslüm'e sarılır.

EMİNE

Demedim mi sana! Valla doğmuştu içime! Biliyordum ben!

Emine, Müslüm'den ayrılıp kalbini gösterir.

EMİNE
Nah, şuramda biliyordum! *(Kucağında şaşkın şaşkın duran bebeğe..)* Duydun mu kuzum, abin kazandı yarışmayı. *(Bebeği öper.)*

Emine, Müslüm'e tekrar sarılır. Limoncu Ali de Ahmet'in başını okşuyordur. Kalabalığın arkasında,çay bahçesinin kapısına yakın duran, gergin bir şekilde onları izleyen Mehmet görülür. İyice gerilmiş olan Mehmet çekip gider.

50. <u>ADANA – HÜRRİYET MAHALLESİ / DIŞ – GECE</u>

Kucağında bebeğiyle Emine ve Ahmet yürüyorlardır. Müslüm, peşlerinden yetişir.

MÜSLÜM
Ahmet!

Emine ve Ahmet durup döner. Müslüm'ün elinde boş bir külah vardır. Diğer eli arkasındadır.

AHMET
Dondurma! Neli?

Müslüm diğer elindeki, içinde dondurma olan külahı uzatır.

MÜSLÜM
Sen anla!

AHMET
Anneee! Dondurmalı dondurma!

Ahmet, dondurmayı kapar ve yemeye başlar. Müslüm ellerini uzatarak kardeşini ister Emine'den. Emine bebeği Müslüm'e verir, Müslüm kardeşini yanağından öper.

MÜSLÜM
En fazla, bir ay sonra, dediler, başlarız, plağın kaydına.

EMİNE
Hadi inşallah! *(Ahmet'e)*Emanet oğlum o şapka, kirletme!

Ahmet, bir dondurmayı yalıyor, bir, diğer elindeki külahı ısırıyordur. Burnu, yanakları, dondurma olmuştur. Gülerler. Bu sırada yağmur başlar. Gülüşerek koşmaya başlarlar.

RABARBA
Allah dondurmam ıslanacak. Oyy hadi çabuk koşun bakalım… Müslüm ver istersen kardeşini. Yok anne ben taşırım. Koşun hadi ıslanmayın.

51. <u>ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİNDEKİ GECEKONDU/İÇ – GECE</u>

Önce Emine, sonra çocuklar içeri girer. Çok hafif ıslanmışlardır. Ev karanlıktır.

EMİNE
Mehmet!...

Emine gaz lambasını yakar ve sağa sola bakar.

EMİNE
Ahmet, hadi, git elini yüzünü yıka.

Emine, Mehmet'in evde olmadığını görünce rahatlar.

Başörtüsünü çıkarır.

MÜSLÜM
Ne diyeceğiz babama?

Emine Müslüm'ün kucağındakiEzo'yu alıp, üzerindeki hırkayı çıkarır, Ezo'yu beşiğine koyup, yanağından öperken kısık sesle;

EMİNE
Biz gidiyoruz, diyeceğiz. Bitsin artık bu iş,düş yakamızdan bitsin, diyeceğiz! Toparlanırız yarın. Geçeriz dayınlara. Sonrası da Allah kerim, oğlum! Ya da ne bileyim, hiçbir şey demeyeceğiz, çekip gideceğiz.

O sırada damdan bir ses gelir. Bu bir çivi çakma sesidir. Kısa bir süre için devam eder. Sonra damda biri yürümeye başlar. Emine ve Müslüm donar. Emine arada beşiğinde merakla onları izleyen Ezo'yu kollar. Birinin, damdan toprağa atladığı duyulur. Aynı kişi, duvarın yanından yürür. Yürüdüğü yerde de bir takım sesler çıkar. Emine ve Müslüm, bakışlarıyla, duvar tarafından gelen sesleri takip ediyordur. En sonunda da kapı anahtarla açılacakken Müslüm kapıyı açar. Gelen Mehmet'tir. Biraz ıslanmıştır. Elinde de bir keser ve testere tutuyordur.

52. <u>ADANA / HÜRRİYET MAHALLESİGECEKONDU / İÇ – GECE</u>

Ahmet, Mehmet, Emine ve Ezo yer sofrasında sessizce yemektedirler. Emine arada kucağındaki Ezo'nun ağzına ya yemeğin suyundan banarak ya da tanesinde vererek lokmalar vermekte. Arada da kendisi yemektedir. Dışarıdan yağmur sesi gelmektedir. Mehmet de arkalarında rakı içiyordur. Sarhoş olmaya başlamıştır. Emine'nin sırtı, Mehmet'e dönüktür. Mehmet, Emine'ye bakıyordur. O sırada, tavandan su damlamaya başlar.

Mehmet, sesi duyar ve damlayan yere bakar.

MEHMET
Yok, beceremememişim… O kadar da uğraştım…

Müslüm kalkıp küçük bir leğen bulur, damlayan yerin altına koyar, sofraya geri döner.

MEHMET
Dedim, çocuklar gelir şimdi… Tepelerine yağmasın.Ama olmayınca olmuyor. Birini tıkıyorsun, öbürü akıyor. Ne yama tutuyor, ne bir şey.Bir türlü kapatamıyorsun deliği. Çürümüş gitmiş zaten...(*Emine'ye bakarak*) De hadi, de… Söyle.

Müslüm ve Emine, birbirine bakar.

MEHMET
Emine!

Emine sessizce yemeğe devam eder.

MEHMET
Verdin kararını yani ha? Çocukları da alacaksın, hiçbir şey demeden öyle çekip gideceksin! Adam yerine koyup dabir haber bile vermeden hem de… Hiçbir şey demeden!

Emine'nin gözü Müslüm'de, Ahmet'in elini tutup sofradan kalkmaya yeltenir. Mehmet, Emine'ye bakar.

MEHMET
Ne yapalım… Ben de sana bir şey demem.

Hiçbir şey demem.

Emine, kalkmaktan vazgeçer. Yeniden bir sessizlik olur, herkes yemeğine döner. Ortam çok gergindir.

MEHMET
Bir haber bile vermem…

Bir kaç saniye dehşet saçan gözlerle Emine'yi izleyen Mehmet, çok hızlı bir hamleyle doğrulup belinden bıçağını çeker ve Emine'yi sırtından bıçaklamaya başlar. Mehmet, bir koluyla Emine'ye arkasından sarılmış, diğeriyle de şişler gibi bıçaklıyordur. Emine, hem çığlık atıyor hem de karşısında oturan Müslüm'e bakıyordur. Hala bırakmadığı, kucağındaki Ezo da çığlık çığlığa ağlamaktadır. Ahmet bir köşede ağlamaya başlamıştır. Müslüm dehşet içerisinde kalmış, yaşlar akan gözlerle, ne yapacağını bilemeden haykırıyordur. Müdahale etmek istiyor ama babasına yaklaşamıyordur.

MÜSLÜM
Baba! Baba napıyon,bırak annemi! *(Haykırarak Mehmet'in üzerine yürürken...)* Baba bıraksana !

Ezo yere düşer ve ağlaması kesilir. Emine, yerdeki Ezo'ya bakıp daha yüksek biçimde çığlık atar. Emine kendini Ezo'nun üstüne atar ve yere yığılır.

MÜSLÜM
Baba... Dur baba, dur...

Mehmet elindeki kanlı bıçağı Müslüm'e doğrulturken;

MEHMET
Atana karşı mı gelecen lan, keseyim mi senin de gırtlağını!

Bu sırada Emine, yattığı yerden son gücüyle Mehmet'in bacağına sarılır.

EMİNE
Müslüm git! Al Ahmet'i git Müslüm.

Mehmet bacağını çekiştirir ama Emine sıkıca sarılmıştır, bırakmaz;

MEHMET
Bırak!

EMİNE
(Haykırır) Müslüm giiiit!

MEHMET
Lan bırak!

Donmuş kalmış olan Müslüm bu haykırışla kendine gelir. Köşede elleriyle kulağını gözünü kapamış ağlayan Ahmet'i kucakladığı gibi evden dışarı çıkar.

53. ADANA / HÜRRİYET MAHALLESİGECEKONDU / İÇ – GECE

Kapıdan çıkan, kucağında Ahmet'le Müslüm birkaç metre gidip döner. Bir adım ileri, bir adım geri gidiyordur. İki çocuk da ağlıyordur. Müslüm hem içeri girmek istiyor hem de babasından korktuğu için yapamıyordur. Ve kapı içeriden sertçe kapanır. Yağmur hızlanmıştır Müslüm haykırır;

MÜSLÜM
Anne!!! Anne !!!

54. ADANA/HÜRRİYET MAHALLESİ GECEKONDU ÖNÜ-DIŞ/İÇ– GÜN

Ertesi gün… Müslüm yavaşça kapıyı açar. Yanında, gözleri yaşlı olan Ahmet vardır. İkisi de sersefil görünmektedirler. Müslüm Ahmet'i eşiğe oturtur. Ahmet'i dışarıda bırakıpiçeri girer ve kapıyı kapatıp

kilitler.Evin her yeri cinayetin izleriyle doludur. Yer sofrası, olduğu gibi duruyordur. Ahmet'inkilerle kendi eşyalarını birbohçanın içine koymaya başlar. Gözüne, yerdeki siyah fötr şapka takılır. Üstüne basılmış, yamulmuştur. Şapkayı yerden alıp babasının oturduğu sedire çöker. Şapkayı düzeltmeye başlar, ağlayacak gibidir. Hemen yanında, rakı şişesi ve babasının yarım bıraktığı kadeh vardır. Kadehin üzerinde kanlı bir başparmak izi vardır. Kadehi eline alır,bir süre inceledikten sonra ağır ağır ağzına götürür. Ve küçük bir yudum alır. Sonra bir yudum daha alır. Sonra da kadehi kafasına diker.Yüzünü buruşturur, gözyaşları içinde acı ve öfkeyle, kısık sesle inler.

55. ADANA / HÜRRİYET MAHALLESİ GECEKONDU / İÇ – GÜN

Müslüm, donuk bakışlarla, sırtını duvara yaslamış, yerde oturmuş, rakı içmeye devam ediyordur. Kapı cılız bir şekilde vurulur. Ve dışarıdan gelen Ahmet'in sesi duyulur.

AHMET
Abi! Abi ne oluyor! Açsana kapıyı! Abi! Abi n'olur aç!

Kapı vurmaların gücü yükselir.

56. ADANA/DEVLET HASTANESİ/MORG KORİDORU/ İÇ – GECE

Kamera hastanenin dişindan gökyüzunden asagiya dogru inerken hastanenin onundeki bir eski model Murat 131 in teyibinin kalitesiz,teneke gibi sesinden (hatta muzigin sesiyle bile oynanabilir.o zamanki aku voltaji yuzunden duzgun calmiyordu) NE KARADIR ALNIMIN YAZISI türküsü calar. Kamera süzülerek, hastaneyi tarayarak ,morg camina kadar iner,camin disindan iki gorevli abajur ışığında masasinda oturmuş., kibritten Safranbolu evi yapan Hastabakıcı ve yerleri paspaslamakta olan temizlikçi, Müslüm'ün yattığı sedyeden gelen hırıltıyla durur ve once birbirlerine sonra da hırıltının geldiğini yöne bakarlar.Muzigin sesi odayi

doldurmaktadir.Sedyedeki carsafin altindan ayak parmaginin oynadigini goruruz. bir anda sanki muzigi duymuscasina gozlerini acar.

Hastabakıcı ve temizlikçi, üzerinde MORG yazan kapıdan, sedyeyle birlikte hızla çıkar. Müslüm'ün üzerindeki çarşaf yüzü görülecek biçimde açılmıştır. Hızdan ötürü, Müslüm'ün üzerindeki çarşaf yere düşer.

57. ADANA / RADYO KAYIT STÜDYOSU / İÇ – GÜN

1969 yılı… (16) Müslüm, bir mikrofonun önünde oturmuş, kucağında da bağlaması vardır. Limoncu Ali, ayarları yapan kayıt görevlisinin yanında duruyordur. Kayıt görevlisi işini bitirir ve Müslüm'e bakar.

KAYIT GÖREVLİSİ
Hazır…

Parmaklarıyla sayıp, başlama işaretini verir. Ve üzerinde CANLI YAYIN yazan ışık yanar. Müslüm türküsünü söylemeye başlar: İPEK GİYER YARİM. Kayıt görevlisi gülümser ve Ali'yle bakışırlar.

58. (MA) KONYA / YATILI OKUL / MÜDÜR ODASI / İÇ – GÜN

Ahmet (9), elinde küçük valiziyle bir sandalyeye oturmuş. Dayısı Sefer de Müdürle tokalaşıp vedalaşıyordur. Sefer Ahmet'in alnından öper. Ve çıkar. Ahmet arkasından bakar.

59. (MA) ADANA / RADYO KAYIT STÜDYOSU / İÇ – GÜN

Duvarlarda, HOŞSES – ŞENSES – TOKSES – SESİGÜZEL SOYADLI ŞARKICILARIN AFİŞLERİ VARDIR.
Kayıt görevlisi, önündeki kağıda, daha önce yazılmış olan "Müslüm Tokses – Müslüm Hoşses – Müslüm Şenses" isimlerinin altına "Müslüm Gürses" yazar. Yanında oturan ve kağıda bakan Müslüm'le bakışırlar. Müslüm başını olumlu anlamda sallar. Kayıt görevlisi gülümseyerek, kağıttaki Müslüm Gürses'i yuvarlak içine

alır.

60. (MA)/KONYA YATILI OKUL / YATAAKHANE İÇ - GÜNDÜZ

Siyah önlüklü üç çocuk, kapıda durup içeriye bakan, elinde valizi olan Ahmet(9) ve Müdürün yanından hızla geçip çıkar.Ahmet boş ranzalarla dolu, soğuk yatakhaneye ürkek gözlerle bakar.

61. ADANA / HALKEVİ GİRİŞİ / KORİDOR / İÇ – GÜN

Müslüm, duvara yaslanmış duruyordur. Limoncu Ali müzik odasının kapısından çıkarken içeri seslenir. Odadan temel bağlama notaları duyuluyordur.

LİMONCU ALİ
Siz çalışın çocuklar, geliyorum ben.

Ali, Müslüm'ün yanına gelir. Yıllar önce, ilk kez karşılaştıkları noktada ve halde dururlar.

LİMONCU ALİ
Söyle bakalım.

MÜSLÜM
Radyodaki adam var ya, geçen bana pavyona çıkıyor musun, dedi. Yok dedim. Parası iyi ama, herkes çıkıyor, dedi…

LİMONCU ALİ
Eee?

MÜSLÜM
Plağı da yaptık, ondan da bir şey olmadı.

LİMONCU ALİ
Eee?

MÜSLÜM
Müsaaden var mı usta?

LİMONCU ALİ
Sen kendin geldin oğlum buraya… Şimdi de kendin gidiyorsun, ne diyeyim…

Müslüm, Ali'nin elini öpmek ister. Ali sertçe elini çeker. Müslüm'ün eli havada kalır.

LİMONCU ALİ
Yolda kaybolma da!

Müslüm, bina kapısına doğru uzaklaşırken Ali arkasından bakar.

62. ADANA / PAVYON / SAHNE / İÇ - GECE

1975… Müslüm (22) sahnede, bir şarkının final nağmesini yüksek sesle söylüyordur. Gözleri kapalıdır. İki kolu da yalvarırcasına havadadır.

MÜSLÜM
Aaaaa!

Müslüm sustuğu anda kolunu indirir ve darbuka final vuruşu yapar. Müslüm gözlerini açar. Alkış kopar. Müslüm gülümseyerek seyirciye sorar:

MÜSLÜM
Nasıl? Anlatabildik mi hikayeyi?

63. ADANA / PAVYON / KULİS / İÇ - GECE

1975 yılı… Sahneden müzik gelir. Bir kadın şarkı söylüyordur. Loş ışıklı kulisin duvarındaki bir afişte Müslüm Gürses fotoğrafıyla birlikte şunlar yazıyordur: "Müslüm Gürses - KRAL PAVYON ADANA" Kulisteki yemek masasının üstünde ÖMÜR PLAK, SARIKAYA PLAK, PALANDÖKEN

PLAK, ÇINÇIN PLAK'tan çıkmış Müslüm Gürses plakları, öylesine bırakılmış biçimde duruyordur. Bunların haricinde masada bir içki şişesi, kül tablası, dansöz zilleri, ruj, tespih, kravat, kırmızı bir karanfil, sigara paketi, çakmak… vardır. Dansöz kostümlü iki kadın kavga ederek masanın üstüne düşer. Biri (Dansöz 1) diğerini (Dansöz 2) yere savurur. Dansöz 1, yerdeki Dansöz 2'ye bağırır.

DANSÖZ 1
Sen benim elimden adam alacak karı mısın be!Gebertirim seni! Bir de bunları getirmiş, imzalatacağım diye! Numaraya bak! Biz anlamadık sanki!

DANSÖZ 2
Abla, valla öyle değil ya! Bak Allah'ın adını verdim!

Dansöz 1 plaklarını eline alıp bir plak kırar Dansöz 2'nin üzerine doğru atar.

DANSÖZ 1
Al, imzalat şimdi! Hadi!

Dansöz 1 bir plak daha kırar ve onu da bir koltukta oturmuş, elinde içki şişesiyle sahne başından beri gülen Müslüm'e doğru atar.

DANSÖZ 1
Al imzala, sen de, al!

Üzerine gelen plak yüzünden birden sinirlenen Müslüm hızla ayağa kalkar ve bağırır.

MÜSLÜM
Ne diyon lan sen!

Kapıya sertçe vurulur. Müslüm kapıya doğru dönüp bağırır. Kapıda, Dansöz 1 ve Dansöz 2'nin, sırt sırta durup poz verdikleri bir poster vardır. "Hülya ve Rüya"

MÜSLÜM
Ne var lan, ne!

Kapı açılır. Kapıyı, omzunda bir çanta taşıyan Ahmet (15) açar. Müslüm, Ahmet'i görünce şaşırır.

MÜSLÜM
Ahmet?

64. <u>ADANA / ÇORBACI/ İÇ – GÜNDOĞUMU</u>

Müslüm ve Ahmet karşılıklı çorba içmektedirler. Duvarda, Yunus Emre'nin bir beyiti asılıdır. "Dil söyler kulak dinler / Kalp söyler Kâinat dinler" Müslüm, duvardaki yazıya bakıyordur. Başını çevirip Ahmet'e bakar.

MÜSLÜM
Oğlum, madem tatil oldu, niye haber vermiyorsun bana? Alırdım ben buradan biletini.

AHMET
Geldim ben işte.

Müslüm'ün gözü, duvardaki yazıdadır. Bir peçete alır.

MÜSLÜM
İyi yaptın… Kalemin var mı?

Ahmet, çantasından, gazete kağıdına sarılmış bir paket çıkarıp Müslüm'e uzatır.

AHMET
Al.

Müslüm paketi alır. Gülümser.

MÜSLÜM
Bu ne oğlum?

AHMET
Sana.

Müslüm paketi açar. İçinden Yunus Emre Divanı adlı

kitap çıkar. Müslüm, Ahmet'e bakıp gülümser.

AHMET
Okulun kütüphanesinden çaldım…

Müslüm keyifle ilk sayfalardan birini açar ve şu yazıyla karşılaşır: Canım Ağabeyime. Altında, bir külahta dondurma resmi vardır. Müslüm gülümser.

65. ADANA/MÜSLÜM'ÜN EVİ/ZEMİN KAT / SALON / İÇ – GECE

Ahmet, salonda kanepede yatmış, üstünü örtmüştür. Üzerinde takım elbise olan Müslüm antrede, çıkmak üzeredir. Dışarıdan klakson sesi gelir.

MÜSLÜM
Ben sabaha gelirim ancak.

AHMET
Tamam, uyuyacağım ben de zaten.

MÜSLÜM
Git benim yatağa yat,daha rahat edersin. Hadi eyvallah koçum.

AHMET
Işığı kapasana.

Müslüm salonun ve antrenin ışığını kapatıp çıkar. Dışarıdan Müslüm'ün arabaya bindiği ve arabanın hareket ettiği duyulur. Ahmet, üstünü açıp yattığı yerden doğrulur ve kanepede oturur pozisyona geçer. Bir süre hareketsiz kalır ve dirseklerini dizlerine dayayıp, başını ellerinin arasına alır.

66. ADANA / MÜSLÜM'ÜN EVİ / ZEMİN KAT/ İÇ – TAN VAKTİ

Üzerinde takım elbise ve elinde anahtar olan Müslüm kapıyı açıp eve girer. Ahmet'in yattığı odanın kapısını

aralar, yatak boştur.

67. <u>ADANA / MÜSLÜM APARTMAN DAM /DIŞ – TAN VAKTİ</u>

Ahmet, bitişik nizam olan yapıda, bulundukları binayı, yan binanın damından ayıran duvarın üzerindeki, betona saplanmış rengarenk şişe kırıklarına bakıyordur. Duvarın yanında, içinde harç olan bir el arabası vardır. Onun yanında da, içinde cam kırıkları olan teneke bir kutu duruyordur. Yerde bir de mala duruyordur. Cam kırıklarının saplanmış olduğu harç henüz kurumamıştır. Ahmet, sıkılmış biçimde, bir cam parçasına dokunur ve hareket ettiğini görünce, harcın kurumamış olduğunu anlar.

68. <u>ADANA / MÜSLÜM'ÜN EVİ / İÇ – TAN VAKTİ</u>

Müslüm farklı odalara girip çıkıyor ve Ahmet'i arıyordur.

MÜSLÜM
Ahmet!... Ahmet!

Birden durur. Ahmet'in nerede olabileceğine dair bir fikir gelmiştir aklına. Başını kaldırıp yukarı bakar.

69. <u>ADANA / MÜSLÜMAPARTMAN DAMI / DIŞ – TAN VAKTİ</u>

Ahmet teneke kutudan bir cam parçası alıp harca saplar. Ahmet'in biraz uzağında, iplere asılmış beyaz çarşaflar vardır. Ahmet döner ve o çarşaflara bakar. Çarşafların yanında, içinde güvercinler olan bir kafes vardır. Ahmet'in üzerinde pijama altı ve atlet vardır. Ayakları çıplaktır.

70. <u>ADANA / MÜSLÜMAPARTMAN / İÇ – TAN VAKTİ</u>

Müslüm, dama çıkan merdiveni tırmanır. Merdivenin sonundaki kapıyı açar ve dama çıkar.

71. <u>ADANA / MÜSLÜM APARTMAN DAM/ DIŞ – TAN VAKTİ</u>

Damda iplere asılmış olan beyaz çarşaflar vardır. Üzerinde pijama altı ve atlet olan Ahmet'in ayakları çıplaktır. Yanında durduğu çarşafı eliyle tutmuş kokluyordur. Gözleri dolmuştur, sesi titrer bir şekilde;

AHMET
Bak, annem gibi kokuyor. Bak, bir kokla…

Müslüm üzgün, çarşafı tutup koklar. Uzun uzun içine çeker.

72. <u>ADANA / MÜSLÜM APARTMAN DAM / DIŞ - GÜNDOĞUMU</u>

Müslüm'ün de üstünde bir atlet vardır. Damda oturmakta ve şişeyle şarap içmektedir. Su gibi içer şarabı.Biraz ileride Ahmet sırt üstü yere uzanmıştır. Müslüm boşalttığı şarap şişesini ağzından çeker ve elinin tersiyle ağzını siler. Diğer elinde "Yunus Emre Divanı" adlı kitabı, belli bir sayfasında açık olarak tutuyordur. Müslüm kitaptan yüksek sesle okur.

MÜSLÜM
"Gelin bugün yanalım yarın yanmamak için
Ölelim ölmez iken yine ölmemek için…"

Müslüm kitabın sayfalarını karıştırmaya devam eder. Ahmet, yattığı yerde doğrulur ve elindeki plak kabına bakarak konuşur.

AHMET
Ben de Gürses olacağım. Ahmet Gürses.

Müslüm gülümser.

MÜSLÜM
Hele bir boyuma yetiş,

olursun.

Ahmet, ayağa kalkar ve damdaki duvara doğru gidip yaslanır.

AHMET
Nefret ediyorum Akbaş'tan.

Ahmet'in, Müslüm'e arkası dönüktür.

MÜSLÜM
Şişşş… Bak dinle! "Ben gelmedim dava için benim işim sevgi için / Dostun evi gönüllerdir / Gönüller yapmaya geldim"

AHMET
Abi… Ben Konya'ya dönmeyeceğim.

Müslüm oturduğu yerden, kitabına bakarak konuşuyordur.

MÜSLÜM
Haftaya okulun başlıyor oğlum.

AHMET
Bırakacağım abi ben okulu.

MÜSLÜM
Olmaz öyle şey. Oğlum sen okuyacan.

AHMET
Sonra?

MÜSLÜM
Ne bileyim doktor olacan, mühendis olacan, hakim olacan…

AHMET
Hepsini birden?

MÜSLÜM
Lan ne istiyorsan, onu olacan işte.

AHMET
Abi, babam benim adımı niye Ahmet koymuş bence, biliyor musun?Bakalım, demiş, bu da abisi gibi ölecek mi?

Müslüm başını kitaptan kaldırıp ciddi bir ifadeyle Ahmet'e bakar. O sırada Ahmet, Müslüm'e doğru döner. Ahmet elindeki cam parçasıyla koluna bir kesik atmıştır. Kanı akıyordur. Müslüm, Ahmet'in elindeki cam parçasını da görür ve ayağa fırlar.

MÜSLÜM
Ne yaptın oğlum sen!

Müslüm, Ahmet'in koluna bakmak için onu tutmaya çalışır ama Ahmet kendini geri çekip Müslüm'ü iter.

AHMET
Atıldım abi ben okuldan.

Müslüm, Ahmet'i kendine çekip sarılır. Ahmet ağlıyordur.

MÜSLÜM
Sen benim ciğerimsin lan…
Ciğerimsin…
Delme ciğerimi… Deşme…

73. (MA)ADANA / MÜSLÜM'ÜN EVİ / İÇ – GECE

Müslüm, yatağında uyumakta olan Ahmet'in yanına oturmuş onu izliyordur. Ahmet'in kolu bandajlıdır. Saçını

okşar.

74. (MA) ADANA / KAYIT STÜDYOSU / İÇ – GECE

1978 yılı… Müslüm (25) elindeki son lokma simiti de yer ve bardağındaki son yudum çayı içer. Boğazını temizler. Şarkıya girer. Bir kültablasından duman yükseliyordur.

75. (MA) ADANA/SOKAK/MÜSLÜM'ÜN EVİNİN SOKAĞI/DIŞ – GECE

Bir tüpçünün önünde, ellerinde tüpler olan, yoksul görünümlü insanlardan olulan bir kuyruk vardır. Tüpçünün yanındaki duvarda "TEK YOL DEVRİM" yazıyordur. Bir genç, elindeki boya ve fırçayla yazıyı kapatıyordur. Sokakta bir at arabası ilerler. Arabayı ayakta kullanan yaşlı bir adamdır. Müslüm, atın çektiği tahta platformda oturmuştur. Müslüm, yanından geçtiği, mutsuz yüzlü insanlardan oluşan kuyruğa bakar. Evinin önüne gelince, Müslüm at arabasından atlar.

76. (MA) KAYIT STÜDYOSU / İÇ - GECE

Müslüm şarkısını bitirir. Müslüm'ün bulunduğu bölme ağır duman olmuştur. Stüdyodaki iki kişi alkışlar. Müslüm camlı bölmeden çıkarken duman da çıkar. Müslüm, iki kişiye bakarak konuşur.

MÜSLÜM
Anlatabildik mi hikâyeyi?

77. (MA)ADANA/ÇAY BAHÇESİNİN ÖNÜNDEN GEÇEN CADDE/ TAKSİ/İÇ–GÜNDOĞUMU

Müslüm, yanında şoförle giderken uykulu ve yorgundur. Dalgın dalgın camdan dışarı bakarken, çay bahçesinin girişindeki afişte Muhterem Nur fotoğrafını ve adını görür ve birden doğrulup gözleriyle takip eder. **Müzik altı sekans sona erer...**

78. ADANA / MÜSLÜM EV ÖNÜ / DIŞ – GÜN

Sabaha karşı, güneş doğmak üzeredir. Taksi yavaşlar ve durur. Müslüm arabadan iner. Müslüm cebinden para çıkarıp, ön camdan şoföre uzatır. Elinde son plağı vardır. Taksi hareket edip uzaklaşır. Müslüm arkasını döner ve apartmanın önündeki basamakta oturan Mehmet'i görür. O an şoke olur. Mehmet yaşlanmış ve çökmüştür, sigara içiyordur. Yanında bir çanta vardır. Müslüm kafasındabir sürü anının dolaştığı belli bir şekilde donup kalmıştır. Bu esnadaMehmet de Müslüm'ü görür ve bir süre bakışırlar. Müslüm babasına doğru yürür. Mehmet bir şey diyecek olur, ama Müslüm, babasını hiç görmemiş gibi yanından geçip apartman kapısını anahtarla açar ve içeri girer. Kapı kapanır. Mehmet, kalkıp gidecek gibi olur. Bu sırada apartman kapısı açılır. Kapıyı açan Müslüm'dür. Mehmet, sigarasını atıp, bavulunu alır ve içeri girer. Apartman kapısı kapanır. Zemin kattaki dairenin ışığı yanar. Daireden boğuk bağrışmalar gelir. (bu sahne alternatifli cekilecektir. Birinde Muslum icderi giriyor kapiyi kapatiyor sonar geri gelip ozel ses dizayniyla sadece kapinin kilidini aciyor. Sadece seyircinin ve Mehmet'in dikkatini cekecek bir efektle 2./ alternatif de ise Muslum iceri girer, Mehmet çömelmiş vaziyette daha dogrulmadan elindeki anahtarla kapiyi açar. Mehmet hayal kirikligiyla oldugu yere cÖkerken Müslüm kapıyı aralik birakir. Estetik bir kadrajla solda cokmus aralik kapiya bakan Mehmet ve kapinin araligina dogru tatli bir zoomla Beni Affet veya herhangi bir sarki baslar)

AHMET

Gebertirim lan seni! Abi, ne işi var bu adamın burda... Ne geldin lan sen yine... Ne geldin lan yine!

Müslüm'ün Mehmet'e saldırmaya çalışan Ahmet'i durdurmaya çalıştığı görülür. Üçünün de hareketli siluetleri görülür.

MÜSLÜM

Tamam oğlum bir dur.

AHMET
Ne demek dur... Abi sen nasıl alıyon bu adamı eve...

Ahmet salondan ayrılır. Apartman kapısı açılır. Üzerinde pijama altıyla atlet olan, 18 yaşındaki Ahmet hızla çıkar. Girişin yanında duran mobilete binip çalıştırır. Müslüm apartman kapısından çıkar ve tam da o an hareket eden Ahmet'in arkasından seslenir.

MÜSLÜM
Ahmet! Ahmet!

Müslüm, uzaklaşan Ahmet'in arkasından bakar.

79. ADANA / DEVLET HASTANESİ / AMELİYATHANE / İÇ – GECE
(***Bu sahne içeriği için bir uzmana danışılacak..***)

Bir doktor ve bir kaç hemşire hummalı şekilde Müslüm'ü ameliyat etmektedirler. Alnından kafatası açılmıştır. Hemşire terlemiş olan doktorun terini alırken makineyle birlikte, diğer hemşirenin sesi duyulur.

HEMŞİRE
Nabız durdu.

DOKTOR
Şok cihazı. Çabuk!

HEMŞİRE
Hazır!

Doktor elektro şok uygular. Sonuç alamaz , hemşireye bakıp başını sallar. Hemşire voltajı artırır. Bir kez daha elektro şok uygulanır.

80. İSTANBUL / BÜYÜK HASTANE / YOĞUN BAKIM / İÇ – GÜN

Çok daha düzgün bir hastane odası. Temiz ve düzenli...

Kafası yüzü sargılı şekilde yatan Müslüm'ün yakın yüzünü görürüz. Gözleri yavaşça açılır. Karşısında kendisine doğru eğilmiş ve seslenir şekilde duran doktorun görüntüsü önce bulanıkken biraz sonra netleşir. Bu esnada Uğultu, önce boğuk çıkan sonra düzelen doktorun sesine dönüşür.

DOKTOR
Müslüm... Müslüm… Beni duyabiliyor musun?

Yoğun bakım odasını görürüz. Yoğun bakımdaki diğer hastalarla birlikte yatan Müslüm'ün başı sarılı, bacağı alçıdadır. Az önce belirgin şekilde ağlamışçasına yanaklarından göz yaşları akmıştır. Yanında, ameliyatı yapmış olan doktor vardır. Müslüm'ün gözleri iyice açılmıştır. Doktor, elindeki küçük fenerle, Müslüm'ün gözbebeklerine bakarken,

DOKTOR
Bir trafik kazası geçirdin. Hatırlıyor musun?

Müslüm önce bir şaşırır, birkaç saniye durumu idrak etmeye çalışır. Sonra zorlanarak;

MÜSLÜM
Ferhat… Ferhat nasıl?

DOKTOR
Kim o?

MÜSLÜM
Şo.. şoför.

Müslüm gözleriyle onaylar.

DOKTOR
Maalesef onu kurtaramamışlar.

Müslüm duyduğuna üzülerek;

MÜSLÜM
Çocuğu var.

Doktor ne diyeceğini bilemez, Müslüm'ü avutmak için omzunu sıkar. Konuyu değiştirir.

DOKTOR
İstanbul'dasın şimdi.
Sanatçı bir dostun getirtti seni buraya. Ferdi Tayfur...

MÜSLÜM
Allah razı olsun…

Müslüm'ün eli başına gider. Doktor elini engellerken yanda duran komodinin üzerindeki aynayı alıp yüzünü görebilecek şekilde Müslüm'e tutar. Müslüm garipseyerek kendi suratına bakar.

DOKTOR
Telaş edecek bir şey yok. Bak…
Hepsi geçecek bunların, merak etme…
Arayıp haber vermemizi istediğin biri var mı?
Bir yakının, bir akraban?

Müslüm'ün gözleri dolar. Başını çevirir. Ahmet'i hatırlamıştır.

DOKTOR
Uyu hadi biraz. Dinlenmen lazım.

Doktor çıkar.

81. <u>ADANA / MÜSLÜM EV / ANTRE / SALON / İÇ – GÜN</u>

Müslüm, bir koltuk değneğiyle, alçısı çıkmış biçimde, saçları kısa kesilmiş olarak evin kapısını açar ve içeri girer. Elinde bir paket vardır. Etrafına bakar. Antredeki aynada kendine bakar. Kısa saçlarının üzerinde elini gezdirir. Alnının üzerinde dikiş izleri vardır. Salona geçip yemek masasının yanındaki

sandalyeye atar kendini. Paketi açar. İçinden, okunmaktan yıpranmış kullanılmış bir Yunus Emre Divanı çıkar. Müslüm kitabı eline alır, bir an sonra karar değiştirip masaya geri koyar. Ve etrafına bakar.

82. ADANA / MÜSLÜM EV / SALON / İÇ – GECE

Müslüm, önceki sahnedeki pozisyonunu hiç bozmadan aynı noktada, karanlıkta oturuyordur. Işık, sokaktan geliyordur. Müslüm hareketsizdir.

83. ADANA / MÜSLÜM EV / MUTFAK / İÇ – GÜN

Tek koltuk değneğiyle ayakta duran Müslüm üç ayrı kutudan üç hap alır. Buzdolabından, içinde su olan bir viski şişesi çıkarır. Tam kapağını açacakken şişeyi bırakır. Tezgahtaki, aynı marka viski şişesini alır. Bunun içinde viski vardır. İlaçları ağzına atar. Ve viskiyi şişeden içerek, hapları yutar.

84. ADANA / MÜSLÜM EV / SALON/ İÇ – GECE

Müslüm plakçaların yanında oturmuştur. Plakçalara kendi plaklarından birini koyar. Plakçaların iğnesini plağa yerleştirir. Bir süre "PLAY"e basmaz. Sonunda karar verip "PLAY"e basar. Bir süre şarkıyı dinler. Şarkı, Müslüm'ün kulağından, boğuk biçimde duyulur. Müslüm fısıldayarak, şarkıya eşlik etmeye başlar. Sesini yükseltince, kulaklarında metalik bir çınlama duyar. Canı yanıyordur. Bir eliyle oturduğu koltuğa vurur, bir eliyle de başını tutar.

85. (MA)ADANA / MÜSLÜM EV / SALON / İÇ– GECE
Önceki sahnede başlatılan şarkı devam eder…

Müslüm, salonda yerde yatıyordur. Kanepede bir kanunla bir bağlama duruyordur. Yerde bir koltuk değneği ve bir viski şişesiyle ilaç kutuları vardır. Sırt üstü yatmış, gözleri kapalıdır. Tek eliyle bir orchestra yönetiyordur. Sessizce dudaklarını hareket ettiriyordur. Şarkıyı içinden söylüyordur. Ne zaman ki

sesi çıkar, çınlama eşliğinde acı çekmeye başlar. Kulaklarını elleriyle kapatır ve yan dönüp cenin pozisyonuna geçer. İnler.

86. ADANA / MÜSLÜM EV / BANYO / İÇ – GECE

Müslüm aynada, başındaki dikiş izine bakıyordur, sonra eli hala kısa olan saçlarına gider. Acı acı gülümseyip fısıldar.

MÜSLÜM
Car-ı dârb.

87. ADANA / MÜSLÜM EV DAM /DIŞ – GÜNDOĞUMU

Müslüm tek kişilik bir koltuğa oturmuştur. Karşısında, yarım daire biçiminde gerilmiş iplere asılmış, dalgalanan çarşaflar vardır. Müslüm gözlerini kapar. Çarşafların kokularını içine çeker. Çarşafların üzerinde siluet olarak soldan sağa şunlar geçer:
Avucunda toprak taşıyarak koşan altı yaşındaki Müslüm;
Eşya yüklü nakliye kamyoneti;
Ahmet'in çarşafla sallanması;
Ahmet, Müslüm ve Emine'nin motosiklette gidiyormuş taklidi yapması;
Limoncu Ali ve Müslüm'ün sahnede şarkı söylemeleri;
Emine'nin Mehmet tarafından bıçaklanması;
Adana'daki evin damında kolunu kesmiş olan Ahmet'e Müslüm'ün sarılması;
Ahmet'in motosikletle uzaklaşması ve Müslüm'ün ardından ona seslenmesi;

Çarşafta beliren siyah bir nokta gittikçe büyür ve bir kamyon şeklini alır. Çarşafı kaplayacak büyüklüğe eriştiğinde Müslüm gözlerini hızla açar.
(alternatif: siluetlerin yansimalari ahmetin duvara yerlestirdigi cam parcalarinda olur. Camları incelerken caresiz ve acı çekmenin ne demek olduğunu anlamıştır.)

88. ADANA/MEZARLIK / LİMONCU ALİ'NİN MEZARI / DIŞ – GÜN

Müslüm, Limoncu Ali'nin gerçek isminin ve lakabının yazdığı mezarın başına oturmuştur. Tespih satan bir çocuktan para verip 33'lük bir tespih alır. Tespih satan çocuk gider. Müslüm tespihi çekmeye başlar.

Bu arada üç küçük, yoksul görünümlü çocuk, mezardaki otları yolup, mermeri suyla temizliyordur. Müslüm onları izler. Müslüm ağır ağır, ustasıyla konuşmaya başlar.

BU SAHNEDEN İTİBAREN MÜSLÜM'Ü OLABİLDİĞİNCE TESPİHLE GÖRECEĞİZ!

MÜSLÜM
Dünya da yıkılsa duymayacaksın, derdin. Söyleyeceksin türkünü… Adamın kendisi yıkılırsa ne olur, onu demedin ama Usta… Geç duyuyorum, biliyor musun her şeyi? Bütün sesleri.Şu konuştuğumu bile geç duyuyorum. Yani konuşuyorum, ne dediğimi biliyorum ama onu böyle…Hani şimşeği görürsün de… sesini sonra duyarsın ya… Öyle. Ben nasıl yetişeceğim şimdi kendime? Nasıl yetiştireceğim güfteyi, besteye?

Kısa bir süre sessiz kalır, derin bir nefes alır;

Niye gittin be usta? Niye hepiniz gittiniz?

Müslüm kafasını gökyüzüne kaldırır, sanki hesap sorarcasına Tanrı'nın gözlerinin içine bakıyormuşçasına bir süre gökyüzüne bakar. Ayağa kalkar, mezar taşını okşar. Yürümeye başlar.

89. <u>ADANA / MÜSLÜM EV / BANYO / İÇ - GÜN</u>

Müslüm, sakalı ve saçı uzamış biçimde, aynanın karşısında, şarkı söylemeye başlar. Önce fısıltıyla sonra sesini yükselterek. Ancak yeniden çınlama sesini duyar. Canı yandığı yüzünden bellidir. Aynada kendine bakarak, iki elini duvara dayar. Aynaya kafa atacakmış gibi geriye doğru eğilir ve aynaya doğru başını hızla ileri sallar ancak, aynaya iki cm kala, son anda durur. Gözlerinin içine bakarak kendi kendine fısıldar:

MÜSLÜM
Bir ben var bende, benden içeri…

Kendine çok yakından bakarak bir "A" sesi çıkarır. Yeniden çınlama başlar. Çıkardığı "A" sesinin oktavıyla oynar. Sesini pesleştirdikçe, çınlama azalır ve bilinen *"Müslüm Gürses sesi"* ne ulaştığında çınlama yok olur. Alnı ve yüzü ter içindedir. Nefes nefese bir halde susar.(alternatifli cekilecek.muslum kafasini aynaya vurur gibi yapmadigi bir sahne de cekilecek)

90. <u>TARSUS / PAVYON / İÇ – GECE</u>

Bu sefer Müslüm üzerinde sahne takımı, arkasında bir orkestrayla sahnededir. İsyankar'ın osrkestra versiyonu çalmaya başlar. Müslüm parçayı söylemeye başladığında herkes konsantre bir şekilde onu dinlemektedir. İkinci dörlük bittiğinde masadaki konsomatrislerden biri kadehini kaldırıp bağırır.

KADIN
Helal sana be! Helal!

Diğer müşteriler de ıslık çalar, alkışlar. Bir köşede ayakta duran Patron şaşkınlıkla başını kaşıyıp kendi kendine güler. Patronun yanında BAHTİYAR ve Plak Şirketi Sahibi bir adam vardır. Müslüm'ü izleyen

BAHTİYAR büyülenmiş gibidir. Patron ona bakıp kulağına doğru bağırır.

PATRON
Ulan hayatımda duymadım böyle şarkı okunduğunu!

BAHTİYAR
Kimse duymadı!

BAHTİYAR, Müslüm'ü alkışlar. Müslüm sahnede kapamış gözlerini şarkıyı söylemeye devam etmektedir.Dinleyicilerden bir erkek tezahürat eder;

DİNLEYİCİ
Kurşun gibi anam avradım ossun! Kurşun gibi lan!

BAHTİYAR dönüp Plak Şirketi Sahibine bir şeyler söyler.

91. <u>TARSUS / PAVYON KULİS / İÇ – GECE</u>

Müslüm gömleğini değiştirmek üzereyken, içeri BAHTİYAR girer. Müslüm'le aynı yaşlardadır. Çok heyecanlıdır.

BAHTİYAR
Abi, merhaba, ben BAHTİYAR.

BAHTİYAR tokalaşmak üzere elini uzatacak olur, vazgeçer.

BAHTİYAR
Çok iyiydin abi yine… Ben gazeteciyim…
Her gece geliyorum seni dinlemeye.

MÜSLÜM
Niye?

BAHTİYAR

Hayranım abi sana!...
İstanbul'dan bir plakçı gelmişti de, onu getirdim, seni dinlesin diye. Bayıldı adam. İstersen bir…

Müslüm gömleğini giymiştir.Küçük bir gümüş kutudan ilaçlarını çıkarıp viskiyle içer.

MÜSLÜM
O kadar plak yaptık da ne oldu… Hastane paramızı bile ödeyemedik.
Dostumuz olmasa rehin kalacaktık.

BAHTİYAR durur. Müslüm koltuğa oturmuş, alnını ovuşturuyordur. BAHTİYAR hevesle cebinden bir kartvizit çıkararak devam eder;

BAHTİYAR
Abi, adam biliyormuş zaten seni. İstanbul'da her yerde senin o plaklar çalıyor, diyor… Bir konuşsan… Belki yatar aklına… Baktın, olmuyor…

MÜSLÜM
Neydi adın?

BAHTİYAR
Bahtiyar

MÜSLÜM
Bahtiyar… Git, sen konuş.

BAHTİYAR
Abi ama adam sorar şimdi, şartları nedir, ne istiyor diye...

MÜSLÜM
Adam gibi bir para istiyor, de.

BAHTİYAR şaşırır.

BAHTİYAR
Peki abi!

BAHTİYAR çıkarken Müslüm viskisini bir kez daha tepeye diker.

92. (MA) İSTANBUL GENEL

DÖNEMİN İSTANBUL'UNA AİT STOK GÖRÜNTÜLER

93. (MA) İSTANBUL/UNKAPANI PLAKÇILAR ÇARŞISI/DIŞ – GÜN

Müslüm, yanında Bahtiyar ve Plak Şirketi Sahibiyle, çarşıya girer. Ellerinde bağlama olan, yoksul görünümlü türkücü adayları bir duvarın dibinde çökmüş duruyordur. Müslüm'ü görünce selam verirler. Müslüm de onları selamlar ve yürür.

94. İSTANBUL / DÜNYA MÜZİK / KAYIT STÜDYOSU /İÇ – GÜN

Müslüm son lokma simitini yiyip çayını içer. Yandaki kültablasında yanan sigarasından bir nefes alıp sigarayı söndürür. Boğazını temizler ve mikrofonun başına geçer. BAHTİYAR ve Plak Şirketi Sahibi, Müslüm'ü izlemektedir. Müslüm kulaklığı takmıştır, müzik girer. Müslüm gözlerini kaparatak müziği takip eder ve ardından şarkıya girer. (***Bu parça altyapısını bizim yaptığımız, izleyicinin ilk kez duyacağı Müslüm parçalarından birisi olabilir...)***

95. İSTANBUL / BEYOĞLU / AS OTEL/ İÇ – GÜN

Parça devam ederken…Müslüm ve BAHTİYAR, yanlarında valizlerle, içeri yeni girmiş, etraflarına bakıyordur.

96. İSTANBUL / MÜZİKHOL / İÇ – GECE

Parça devam ederken…Tarsus'takinden çok daha büyük ve gösterişli bir mekan. Müslüm'ün üstünde daha şık bir sahne kıyafeti. Müslüm sahnede şarkısını söylemekte, izleyiciler hayran şekilde dinlemektedir.

97. (RABARBA) İSTANBUL / OTO GALERİ / DIŞ GÜNDÜZ

Müslüm ve Bahtiyar, oto galeriden lüks bir araç satın almaktadırlar. (Mercedes)

98.İSTANBUL/KİLYOS SAHİL/ DIŞ – GECE SAHNEYE EK VAR

Parça devam ederken… Müslüm ve Bahtiyar, yanlarında üç kadın ile sahilde oturmaktadırlar. Arka planda yeni aldıkları araba vardır. Kapıları açık belli ki müzik çalmaktadır. Kadınlardan biri Müslüm'e iyice sırnaşır, Müslüm oralı olmaz, kalkar deniz kenarına gelir ve elindeki şişeyi denize fırlatır. Kadınlar abartılı bir şekilde gülerler.

99. (RABARBA) İSTANBUL / RIHTIM / DIŞ – GÜNDOĞUMU

Müslüm, karaya çekilmiş iki sandal arasında, elinde bir içki şişesi ile ,yanında Ahmet'in hediye ettiği kitap, sırt üstü yere yatmıştır. Ancak gözleri açıktır ve gökyüzüne bakıyordur. Sandallardan birinin kenarına bir martı konar.

100. İSTANBUL / FİLM SETİ / EV / İÇ– GÜN

"İsyankar" filminden kısa bir sahne izleriz. Gerçek filmden değil, sahnenin yeniden canlandırılması ama renği ışığı orijinaline uygun. Sahne akarken Ahmetle anısını hatırlayan Müslüm konsantrasyonunu kaybeder ve bir anda durur. Olaya yabancılaşmıştır, sağına soluna bakıp kadrajdan çıkar. O an bir sette olduğumuzu anlarız. Müslüm yürüyüp gider, ekip şaşkındır.

YÖNETMEN
Kestik. Kes… Ne oldu yine Müslüm?

BAHTİYAR, ileride sigarasını yakmış olan Müslüm'ün yanına gelirken;

BAHTİYAR
Bir saniye hocam…

MÜSLÜM
Ben ne anlarım artistlikten, Bahtiyar.

BAHTİYAR
Abi anlamayacak ne var, deli olacak millet, bayılacaklar.

Müslüm bir an için etrafındakilere bakar ve setten uzağa doğru yürümeye başlar. BAHTİYAR da yanında yürüyordur.

MÜSLÜM
Olacak iş değil bu oğlum!

BAHTİYAR
Abi yapma, hadi az kaldı. Şu sahne de bitsin hele, dinlenirsin.Göreceksin bak, müthiş olacak film, müthiş!

Müslüm etrafındaki set işçilerinden biriyle göz göze gelir. BAHTİYAR'ın sesi ve setteki genel kargaşanın sesi duyulmaz olur. Yoksul görünümlü set işçisi kan ter içindedir. Müslüm ona doğru yürür ve elini omzuna koyar, samimi bir şekilde;

MÜSLÜM
Kusura bakma kardeş.
Düşünemedim.
Çalışalım eve ekmek götürelim

değil mi...

Set işçisi Müslüm'e şaşkınlıkla bakar. Müslüm döner ve yanında gülümseyen BAHTİYAR'la birlikte sete doğru yürürken setin gürültüsü yeniden duyulmaya başlar.

BAHTİYAR
Efsane olacaksın abi, efsane!

101. İSTANBUL / TAHTAKALE / DIŞ – GÜN

Küçücük bir dükkanda, 10 yaşındaki bir çocuk (çocuk 1) bıçak bileyliyor. Yanında da ustası oturmuş, gazete okuyordur. Çocuk 1, kapının önünden koşarak geçen çocuk ve gençlerden oluşan grubu görünce çalışmayı bırakır. Bir çocuk (çocuk 2), dükkanın kapısına yaklaşıp içeri seslenir.

ÇOCUK 2
Lan koş! Müslüm Gürses gelmiş oğlum!

Çocuk 2 gözden koşarak kaybolur. Çocuk 1 hemen yanındaki ustaya bakar. Usta da bir an için Çocuk 1'e bakar. İzin istiyor gibidir. Usta elindeki gazeteyi atıp, Çocuk 1'le birlikte dükkandan koşarak çıkar.

102. İSTANBUL / TAHTAKALE / DIŞ – GÜN

Simitçiden simit almakta olan Müslüm'ün etrafını her yaştan insan doldurmuştur. Elini öpmeye çalışanlar vardır. Bir önceki sahneden, usta ve çırağın da orada olduğu görülür. Müslüm, etrafını sarmış olan insanları sakinleştirmeye çalışıyordur.

MÜSLÜM
Oğlum bir dur! Yavaş! Sakin! Lan oğlum!

Müslüm şaşkınlıkla güler.

MÜSLÜM
Hey Allahım ya!

103. **İSTANBUL/MÜZİK YAPIM ŞİRKETİ YAZIHANESİ/İÇ –GECE**

Duvarlarında çeşitli şarkıcıların plak ve afişleri bulunan, geniş ve zengin döşenmiş yazıhanede, 50'li yaşlarda olan Yapımcı, BAHTİYAR'la karşılıklı oturmuştur. İkisi de çok ciddidir.

YAPIMCI
Bak BAHTİYAR kardeşim… Seni severim, bilirsin. Sana bir şey göstereceğim.

Yapımcı, çekmecesinden çıkardığı kaseti BAHTİYAR'a gösterir. BAHTİYAR kaseti alır ve incelemeye başlar. Işığa tutup içini görmeye çalışır.

YAPIMCI
Asrın icadı bu! Kaset. Plaktan on kat ucuz!Kim neyi dinliyorsa, dolduracağız buna, peynir ekmek gibi gidecek! Milyonlarca basacağız bundan BAHTİYAR! Bütün memlekete dağıtacağız!

Yapımcı kaseti sallayarak konuşur.

YAPIMCI
İhtilal gibi bir şey oğlum bu!

BAHTİYAR, bakışlarını kasetten ayıramaz.

104. İSTANBUL / UNKAPANI / YAZIHANE / İÇ – GÜN
İtirazım Var parçası çalmaya başlar...

Oda kaset kolileriyle doludur. Yapımcı bir koliden çıkardığı Mutlu Ol Yeter adlı kasedi keyifle BAHTİYAR'a gösterir. BAHTİYAR kasedi alıp inceler.

105. İSTANBUL / AKSARAY / MÜZİK DÜKKANI / İÇ – GÜN
İtirazım Var devam ederken...

Tezgahtar, önündeki koliyi açmış, karşısındaki izdiham halindeki kalabalıktan para alıp, kaset veriyordur.

106. İSTANBUL / BEYOĞLU DIŞ – GÜN
İtirazım Var devam ederken...

El arabasında, kasetler satan ve hoparlörle yayın yapan bir adamın etrafını sarmış gençler alışveriş ediyordur. El arabasına Müslüm'ün afişi asılmıştır.

107. DIŞ. İSTANBUL / AS OTELİN ÇATISI – GÜNDOĞUMU
İtirazım Var parçası sahne içerisinde uygun yerde biter.

Müslüm, bir kasetin bandını hızla çekiyordur. Yanında, kaset dolusu bir koli vardır. Kendi albümüdür. Müslüm hızla bandını çekip boşalttığı kasedi aşağı atar. Sonra bir kasedin daha bandını boşaltır.
Çok sayıda, bandı boşalmış kaset çatıdan aşağı sokağa doğru havada süzülür. Havada süzülen kasetler ve bantları gerçek üstü bir görüntü oluşturur.

108. İSTANBUL/AS OTELİN ÖNÜ/ SOKAK – DIŞ - GÜNDOĞUMU

Yere düşmüş kasetler ve bantları askerî araç paleti çiğner. Kadraja, araçtan inen askerlerin postalları girer.

109. İSTANBUL / AS OTELİN ÇATISI – DIŞ - GÜNDOĞUMU

Dönüp, çatıdaki kapıya doğru gitmekte olan Müslüm, aşağıdan gelen sesle durur. Çatının kenarına doğru yürüyüp aşağıya bakar. Sokakta, üzeri brandalı iki askerî kamyon vardır ve dorselerinden erler inmektedir. Askerlerin nereye gitmesini söyleyen iki astsubay nöbet noktalarını gösteriyordur. Kamyonlardan birinden, kum torbaları indiriliyordur. Eşzamanlı olarak kamyonlardan

birinin megafonundan yapılan anons, alttan duyulur.

ANONS
…ve ülke yönetimine el koymuştur. Girişilen harekatın amacı, ülke bütünlüğünü korumak, milli birlik ve beraberliği…

Müslüm çatıyı çevreleyen duvara yaslanıp, aşağıda olanları, ifadesiz bakışlarla izler.

110. İSTANBUL /HASTANE /DOKTOR ODASI/ İÇ- GÜN

Müslüm doktor odasındadır. Doktor, Müslüm'e bir ilaç yazarken;

DOKTOR
Bu ilacı kesinlikle alkol ile alma.

Müslüm kafayı sallar, reçeteyi alıp odadan çıkar.

111. MALATYA / ÇAYBAHÇESİNDEKİ MÜŞTEMİLAT / İÇ – GECE

Tek katlı yapıda, bir kanepede oturmuş olan Müslüm'ün önünde, üstünde viski şişesi olan bir sehpa vardır. İçerisi aynı zamanda soyunma odası olarak kullanılıyordur. İçeri BAHTİYAR girer. Dışarıdan, boğuk bir müzik ve kadın sesi geliyordur. Muhterem Nur söylüyordur ancak söylediği şarkı anlaşılmıyordur.

MÜSLÜM
Oğlum niye geldik lan biz buraya? Elalemin turnesi…

BAHTİYAR
E abi söz verdik ya! Zaten bir gece. Sonra onlar kendi turnelerine devam edecek.

MÜSLÜM
Offf…

Müslüm viski içer.

BAHTİYAR
Abi, biraz yavaş gitsen, ilaç da aldın.

MÜSLÜM
Başım çatlıyor BAHTİYAR!

BAHTİYAR
Biliyorum abi de, bak millet senin için ta nerelerden gelmiş! Herkes sen çıkacaksın diye bekliyor!

Dışarıda müzik devam ederken bir alkış duyulur. kısa süreli bir sessizlikten sonra, Bir Garip Yolcu adlı şarkının ilk notaları duyulur. Bir de alkış…

MÜSLÜM
Niye?

BAHTİYAR
E seviyorlar abi!

BAHTİYAR saatine bakar.

MÜSLÜM
Neyse dur, az kaldı… bu şarkıdan sonra çıkacaksın zaten…

Müslüm elini kaldırır, BAHTİYAR'ın sözünü keser.

MÜSLÜM
Bir dakika!

BAHTİYAR

Ne oldu?

MÜSLÜM
Şişşş!

Müslüm şarkıyı duymaya çalışıyor ancak tam olarak duyamıyordur. Sendeleyerek ayağa kalkar. Önündeki sehpaya çarpar, şişe devrilir. Müslüm kapıyı açar ve çıkar.

112. MALATYA / ÇAYBAHÇESİ / DIŞ – GECE

Sahnenin arka tarafına düşen, tek katlı yapıdan çıkan Müslüm birkaç adım atıp durur ve dinler. BAHTİYAR da peşinden gelmiştir. Tam bir şey diyecekken, Müslüm elini kaldırıp susturur, hızla yürümeye başlar.

BAHTİYAR
Abi nereye?

Sahne, geniş bahçeye kurulmuştur. Çevredeki ağaçlar, renkli ampullerle aydınlatılmıştır. Müslüm ağaçların arasından geçerek sahneye doğru yürür. BAHTİYAR durdurmaya çalışır.

BAHTİYAR
Ne yapıyorsun?

Müslüm, BAHTİYAR'ı iter. BAHTİYAR yine önüne geçmeye çalışır.

BAHTİYAR
Nereye gidiyorsun abi, ne yapacaksın!

Müslüm, BAHTİYAR'ı yine iter.

MÜSLÜM
Ben okuyacaktım bunu!

BAHTİYAR

Abi, bir dursana! Müslüm abi!

Müslüm artık sahnenin arka çaprazından, sahneye yaklaşmaya başlamıştır. Bulunduğu açıdan, bahçedeki masaları doldurmuş olan müşteriler görünür. Sahnenin yanında üç basamaklı bir merdiven vardır. Müslüm basamağa adım attığında BAHTİYAR'ı son bir kez iter. Müşteriler, Müslüm'ü görünce alkışlamaya başlar. Sahnede Muhterem Nur, Müslüm'e arkası dönük olarak şarkısını söyleyecekken... Müzisyenlerin bazıları çalmayı bırakır ayağa kalkar.

MÜSLÜM
Lan sen kimsin de benim okuyacağım şarkıyı söylüyorsun!

Muhterem Nur, ne olduğunu anlamak için tam arkasına dönüyorken, Müslüm henüz yüzünü açık bir şekilde görmeden, bir tokat atar. Muhterem Nur yüzükoyun yere düşer. Alkışlar, kadın müşterilerin çığlıklarıyla kesilir. Araya müzisyenler girer.

KEMANCI
Müslüm abi!

BAĞLAMACI
Abi dur!

Müslüm, araya giren müzisyenlere rağmen, yerde yatan Muhterem Nur'a doğru bağırıyordur.

MÜSLÜM
Kimsin lan sen! Kimsin!

Muhterem Nur, yattığı yerden hafifçe doğrulup başını çevirir ve Müslüm'e bakar. Müslüm gözlerine inanamaz. Müslüm durunca bir an için herkes donar.

113. MALATYA / OTEL ODASI İÇ – GECE

Oda iki yataklıdır ve eşyalara bakılırsa iki kadın kalıyordur. Muhterem sinirli bir şekilde valizini açmış eşyalarını topluyordur. Ortada dolaşan bir Van kedisi vardır. Bir ara durur, yatağına oturur. Gözleri ıslanmıştır. Kapı kilidine bir anahtar girer ve Muhterem hızla gözyaşlarını silip eşyalarını toplamaya devam eder. İçeri, Muhterem yaşlarında olan Suzan girer. Bir süre Muhterem'in toplanmasını izler.

SUZAN
Yapma böyle!.. Kaç haftadır yoldayız, bak!Şimdi gidersen beş kuruş vermez bu herifler!Yazık değil mi kızım emeğine! Sarhoş işte adam! Ne yaptığını biliyor mu!

MUHTEREM
Bıktım artık sarhoşundan da turnesinden de!Kimse bana vuramaz, kimse!

SUZAN
O zaten sana vurmadı ki!

MUHTEREM
Kadına el kalkar mı be! Yeter artık bu erkek şiddeti bu nedir ya!!!

SUZAN
Sen olduğunu bile bilmiyordu ki! Dondu kaldı ya öyle kim olduğunu anlayınca! O sarhoş haliyle bile anladı yani!

Suzan, valizin yanına gidip oturur. Tomar tomar atılmış eşyalardan birini alır ve çıkarır. Elindekini katlarken;

SUZAN

Benim bildiğim Muhterem öyle hemen bir tokatla kuyruğunu kıstırıp gitmezdi! İnadına kalırdı!

MUHTEREM
Yoruldu artık o kadın, yoruldu.

Muhterem de yatağa oturur.

MUHTEREM
Ben de onu bir şey sanıyordum! İçli içli söylüyor ya bir de. Diyordum ne ruh var adamda! Öküzün tekiymiş meğer! Öküz!

Muhterem ağlamaya başlar.

SUZAN
Aaa! Değer mi hiç Muhterem! Boş ver. Düşünme artık. Gidiyoruz zaten. Yarından sonra Samsun. Hadi, geçti artık.

Muhterem yeniden öfkelenir.

MUHTEREM
Nasıl vurur bana!

Suzan kalkıp Muhterem'in karşısına geçer ve omuzlarından tutar.

SUZAN
Tamam, bitti!

MUHTEREM
Hayır, nasıl vurur yani!

SUZAN

İyi, git bir de sen patlat adama!

MUHTEREM
İstemez! Ne hali varsa görsün! Karşıma çıkmasın da bir daha!

SUZAN
Muhterem… Nereden göreceksin sen bu adamı bir daha? Sen yoluna, o yoluna!

114. <u>MALATYA / MEYHANE / İÇ – GÜN</u>

Müslüm ve BAHTİYAR bir masaya oturmuştur. Müslüm dalgındır.

MÜSLÜM
BAHTİYAR… Beni o turneye yazdırsana.

BAHTİYAR
Hangi turneye?

MÜSLÜM
Muhterem Hanım'ın olduğu turneye.

BAHTİYAR
Nereden çıktı abi, ne yapacaksı turnede?Hem adamlar bekliyor, daha film yapılacak, albüm var... İstanbul'a dönmemiz lazım!

MÜSLÜM
Sen dön o zaman. Adamlara da söyle, önemli bir işi çıkmış, de.

BAHTİYAR

Ne işi abi? Bundan önemli iş mi olur diyecek herifler. Para işi bu!

Müslüm rakısından bir yudum alır.

MÜSLÜM
Bazen derviş… siktiri çekermiş, BAHTİYAR!

115. MALATYA / OTEL / LOBİ / İÇ – GÜN

Muhterem, Suzan, tur menajeri ve müzisyenler lobide oturmaktadır. O sırada içeri turneden genç bir çocuk, turnenin yeni poster rulosunu getirir. Menajerlerden bir tanesi ayağa kalkar.

MENAJER ADAM 1
Ooo yeni afişler de geldi.

Tur menajeri, ruloyu açtığında herkes masanın etrafına toplanır. Muhterem Nur'un ve diğer sarkıcıların dışında Müslüm Gürses'in de fotoğrafı vardır. Muhterem Müslüm'ün de fotoğrafını görünce sinirlenir.

MUHTEREM
Ne işi var bunun burada?

Karşısındaki adamlardan biri yanıt verir.

TUR MENEJERİ
Duymadınız mı, Müslüm de girmiş turneye. İyi iş yapacağız ha, valla! Müslüm Gürses, daha ne olsun!

ADAM 2
Kesin iyi iş yapacagız.

Muhterem'le Suzan birbirine bakar.

MENAJER
Bi hoş geldin demek lazım. Vardı mı otele acaba?

ADAM 2
Sabah giriş yaptı abi. Odasında dinleniyordur?

Muhterem hızla kalkar... Suzan da ardından,

MUHTEREM
Dalga mı geçiyor bu adam benimle Suzan!

SUZAN
Ne ilgisi var Muhterem, sakin ol!

MUHTEREM
Özür dileyecek o zaman çıkıp karşıma özür dileyecek! Başka yolu yok!

Suzan, Muhterem'i yakalar ve sıkıca omzundan tutar,

SUZAN
Muhterem bird aha nerede göreceksin hem adamı. O gün konuştum ben menejeri ile, sen o kadar üzülünce, bişr özür dileseydi dedim… Mümkün değil adam özür mözür dilemez dedi. Onun için sen topla şimdi kendini.

MUHTEREM
Nasıl özür dilemezmiş. Görürüz bakalım…

SUZAN
Muhterem

MUHTEREM
Sakın karışma!

Muhterem, merdivenlerden yukarı bi hışımla çıkar…

116. MALATYA /OTEL İÇİ KORİDOR /İÇ GECE

Koridor müzisyenlerle doludur. Bazı odaların kapıları açıktır. İçerlerden müzik sesi gelmektedir. Muhterem, odaların içinde kararlı bir şekilde Müslüm'ü aramaktadır. Herkes şaşkın bir şekilde Muhterem'e bakmaktadır.

117. MALATYA / OTEL 2. KAT KORİDOR / İÇ GECE

Muhterem bir üst koridora çıkmıştır. Uzaktaki odalardan birinden, bir türkünün sesini duyar. Soluklanıp sesi ararcasına koridorda sesin kaynağını arar. Müslüm'ün odasının önünde durur ve dinler. Yavaş yavaş aralık kapıyı iter. Müslüm, Muhterem'i görmez. "Taşa Verdim Yanımı" türküsünü çalmaya devam eder. Muhterem duvara yaslanıp büyülenmiş bir şekilde türküyü dinlemeye devam eder. Müslüm, başını kaldırıp Muhterem'i görür. Gözlerinin içine bakarak söyler. Romantik bir an yaşanmaktadır. Müslüm türküyü keser. Muhterem ne diyeceğini ve ne yapacağını bilemeden;

MUHTEREM
Bana bak! Beni başkalarıyla karıştırma! Daha bir sürü yolumuz var. Madem geleceksin bizimle, eğer olur da bana öyle… öyle…

MÜSLÜM
Affet…

MUHTEREM
Öyle bir daha bir terbiyesizlik.. Nee?

MÜSLÜM
Affedebilecek misiniz beni? Yoksa şimdi hemen çekip gideyim mi… Özür dilerim.

Muhterem bir an durur, bir şey söyleyemez ve dönüp gider. Birkaç adım atıp durur. Tam dönecekken yürümeye devam eder. Müslüm odanın kapısında belirir ve herkesin duyabileceği biçimde Muhterem'e seslenir.

MÜSLÜM
Muhterem Hanım.. Özür dilerim

118. MALATYA / OTEL ODASI / İÇ – GECE

Muhterem, karanlıkta, yatağında yatıyordur ancak uyumuyordur. Telefon çalar. Muhterem, başucundaki abajuru yakar ve telefonu açar.

MUHTEREM
Alo…

Ses gelmez. Muhterem yatağında doğrulur.

MUHTEREM
Alo alo kimsiniz ?

Telefon kapanır. Muhterem telefonu kapatır. Bir süre telefona bakar. Tam abajuru söndürecekken kapı çalar. Muhterem kalkar, üstüne uzun bir hırka giyer ve kapıyı açar. Müslüm karşı odada kalıyor ve kapısı açıktır. Koridorda duruyordur.

MUHTEREM
Ne var!

Müslüm bir süre durur.

MÜSLÜM
Uyuyor muydun?

Muhterem, içeriyi (telefonu) gösterir.

MUHTEREM
Uyandırdın iste

MÜSLÜM
Garipler Sokağı.

MUHTEREM
Ney?

MÜSLÜM
Seni ilk gördüğüm film oydu. Yazlık sinemada.Bir kız vardı. Buluşup öpüşecektik güya o gece. Sana bakmaktan bir halt edemedim. Çekti gitti, kız. İlk öpücük kaçtı. Yani anlayacağın, senin bana bir borcun var.

Telefon çalar. Muhterem şaşırır. Müslüm'e bakar. Müslüm de şaşırmıştır. Muhterem kapıyı açık bırakıp telefonu açmaya gider. Telefonu açar.

MUHTEREM
Alo?

Karşı tarafın ne dediği duyulmaz.

MUHTEREM
Buyurun?

Karşı taraf iki-üç cümle söyler. Muhterem, hala koridorda duran Müslüm'e bakar.

MUHTEREM
Odada değil ki, kapıda!

119.MALATYA OTEL / KORİDOR / İÇ – GECE

Müslüm başını çevirir ve üzerinde kat görevlisi üniforması olan 13-14 yaşlarındaki oğlanın, koridorun ucunda, kendisine bakarak durduğunu görür. Muhterem, kapıda belirir.

MUHTEREM
Aile oteliymiş!

Muhterem'le Müslüm, kat görevlisine bakar. Kat görevlisi özür diler gibi bir hareket yapar. Müslüm başını sallayıp güler.

120.MALATYA OTEL / OTEL KORİDOR İÇ – GECE

Kat görevlisi, kapılarının önüne, yere oturmuş olan Müslüm ve Muhterem'in yakınında, yerde kıvrılmış, uyuyordur. Muhterem'in üzerindeki hırka, oğlanın üzerine örtülmüştür. Muhterem'in üzerinde bir sabahlık vardır. Müslüm bira ve sigara içiyordur, yerde bir kül tablası vardır.

MÜSLÜM
Öyle işte, başka da bir şey hatırlamıyorum…
Öldüm diye morga kaldırmışlar. Sonra da bir bakmışlar, yaşıyorum!

Alnını gösterir.

Plaka var şimdi burada, o tutuyor işte hepsini! Ne burun kalmış, ne bir şey. İspirto gibi kokuyor her şey.

Sol kulağını gösterir.

Bunlar da gitmiş. Dedim, iyi de, benim hayatım lan duymak!..

Güler…

Kendini dinle, derdi ustam. Biliyormuş bak, başıma geleceği! Ben de dedim, kendimi duyayım yeter...

Kat görevlisi uyanacak gibi olur. Müslüm susar. Kat görevlisine bakarlar ama o uyumayı sürdürür. Birbirlerine bakarlar.

MÜSLÜM
Bir de seni duyayım… Başka da sese gerek yok.

MUHTEREM
Ne yapacaksın ki beni duyup?

Müslüm güler.

MÜSLÜM
Ne diyorsan onu yapacağım.

İkili kısa bir süre bakışırlar. Muhterem şaşkındır, Müslüm kararlı ve aşk dolu bakmaktadır.

121. ŞEHİRLERARASI YOL / OTOBÜS / İÇ – GECE

Müslüm ve Muhterem, koridorun iki yanındaki iki koltukta oturuyordur. Koridora doğru başlarını uzatmış fısıldaşıyorlardır. Hareket halindeki otobüste turneye katılan herkes uyuyordur.

MUHTEREM
Uyu hadi…

Müslüm başını olumsuz anlamda sallar. Muhterem gülümser.

MUHTEREM

Nereden nereye?..
Ben yıllar önce seni Adana'da dinlemiştim, biliyor musun? 16-17 yaşında falandın herhalde.

MÜSLÜM
Ne okuyordum ?

MUHTEREM
Bunca Gami bunca derdi okuyordun. Bu yasta bir cocuk ne gam cekmis ki, demiştim kendime. Başka bir şey; Sanki türkü okumuyordun da… Sen türkü olmuşsun gibiydi.

MÜSLÜM
Niye gelmedin, niye bir haber etmedin?
Bilseydim koşardım ben yanına… Ne diyeceğimi bilemezdim ama... Durur bakardım öyle… O da yeterdi bana.

MUHTEREM
Uyu artık.

Muhterem, koridora uzattığı başını geri çeker. Ve başını koltuğa yaslayıp gözlerini kapatır. Müslüm, Muhterem'e aşk dolu gözlerle bakar.

122. ŞEHİRLER ARASI YOL / OTOBÜS / İÇ GÜNDOĞUMU

Sabah gün doğumu Muhterem uyanır. Müslüm pozisyonunu hiç bozmamıştır ve halen Muhterem'e bakmaktadır. Muhterem gülümser.

123. TRABZON / OTEL / BAR / İÇ – GECE

Otelin barı kapanmıştır. Sandalyeler masanın üzerinde ters çevrilmiştir. Barın köşesinde barmen,

uyuklamaktadır. Müslüm ve Muhterem yan yana barda oturup sohbet etmektedirler. Müslüm, babasının annesini öldürdüğünü henüz anlatmıştır. Hikayesinin sonundadır. Gözleri nemli, bakışları dalgındır. Muhterem, elindeki siyah-beyaz fotoğrafa bakıyordur. Fotoğraf, Müslüm'ün yıllar önce annesi ve kardeşleriyle çektirdiği fotoğraftır.

MÜSLÜM
İki yaşındaydı Ezo… Nasıl mutlu olmuştum doğduğunda…

MUHTEREM
Ah yavrum… Allah rahmet eylesin.

MÜSLÜM
Doyamadım… Ne Ezo'ya ne anama…

Muhterem de gözleri yaşlı biçimde Müslüm'e bakar.

MUHTEREM
Ama bak, tanımışsın anneni… Anlamışsın nasıl güçlü bir kadın olduğunu. Sizi ne çok sevdiğini… Sarılmışsın ona… Bakmışsın gözlerine… Dinlemişsin… Konuşmuşsun onunla bunlar bile çok kıymetli, biliyor musun?

Muhterem kederlenir.

MUHTEREM
Ben hiç tanımadım annemi.

Müslüm, Muhterem'e bakar.

MUHTEREM
Annem beni doğururken ölmüş. 16 yaşında…

Muhterem'in gözyaşı, elindeki fotoğrafa düşer.

124.TRABZON / OTEL / BAR / GECE – GÜN DOĞUMU

Bar kapanmıştır. Muhterem ve Müslüm masanın üzerinde duran iki sandalyeyi indirip konuşmaya devam etmektedir.

MUHTEREM
Belgrad'dan gelmişiz biz, teyzemle. Olga'ymış benim adım…

(kendi kendine, geçmişi hatırlayarak gülümseyerek söyler)

Olga…

MÜSLÜM
Olga? Peki Muhterem? O nereden çıktı?

MUHTEREM
Ben seçtim, saygıdeğer demek ya. Hayat bana o kadar saygısız davrandı ki, belki bu ismi alırsam şansım değişir dedim..

Müslüm Muhterem'e bakar

MÜSLÜM
Ya baban?

MUHTEREM
Babam beni, ben daha doğmadan terk etmiş. Doğmamı bile bekleyememiş anlıyacağın…

Müslüm, gözleri yaşarmış olan Muhterem'in elini tutar.

MÜSLÜM
Ben seni asla terk etmem.

Muhterem, utanarak elini çeker.

125. SAMSUN/SPOR SALONU/SOYUNMA ODASINDAN BOZMA KULİS/İÇ-GECE

Kalabalık sahne arkasında, turneye katılan müzisyenler, dansözler herkes koşuşturmaktadır. Dışarıdan seyircilerin "Müslüm, Müslüm" diye tezahürat sesleri gelmektedir. Kamera kalabalığın içinden ilerleyerek, duvara yaşlanmış sessizce konuşan Muhterem ve Müslüm'ü bulur.

MUHTEREM
Benim kimseye inanacak halim kalmadı.

Muhterem dönüp gidecekken Müslüm kolundan tutup durdurur.

MÜSLÜM
Benim de (vurgulu) kimsem kalmadı!

Muhterem kolunu çeker.

MUHTEREM
Benim oyun oynayacak halim de yok. Oyun yaşını geçtim ben!

MÜSLÜM
Ben o yaşa hiç gelemedim ki! Gelemeden de geberip gideceğim zaten. Onun için bana oyun deme. Bana başka bir şey de!

MUHTEREM
Ne diyeyim?

MÜSLÜM
Seninle geberirim, de!

MUHTEREM
Hem sen, ben kaç yaşındayım biliyor musun?

MÜSLÜM
Ben de öldüm dirildim, hortladım, ne yapalım yani!

MUHTEREM
Tutamayacağın sözler verme!

Muhterem yine gidecek olur, Müslüm bileğinden tutup çeker.

MUHTEREM
Ne yapıyorsun!

O sırada önlerinden dansözler geçer. Muhterem onları göstererek;

Orda o kadar kadın var..

Müslüm hala Muhterem'in bileğini tutmaktadır..

Hepsi de deli gibi etrafında koşuyor! Ama sen gelip benim peşime düşüyorsun! Niye peki? Ha.. Niye??

MÜSLÜM
Tamam mı? Şimdi konuşabilir miyim?

MUHTEREM
Konuş! Söyle, niye ben?

MÜSLÜM

Esas sen söyle!

Müslüm, bileğini kaldırıp gösterir. Bu defa Muhterem, Müslüm'ün bileğini tutuyordur. Muhterem birden bırakır Müslüm'ün bileğini. İki-üç adım geri gider. Bir süre, nefes nefese, birbirlerine bakarlar. Ve çarpışır gibi öpüşürler… Bir an için dururlar.

MUHTEREM
Bana sökmez ama öyle kabadayılık, haberin olsun!

MÜSLÜM
İyi, sen ol işte kabadayı... Otur da haracımı ye!

Öpüşürler.

Arkadan "Müslüm, Müslüm…" sesleri gelmektedir..

126. SAMSUN / SPOR SALONU / SPORCU ÇIKIŞI /İÇ-GECE

Sahne Müslüm ve Muhterem'in yakın planı ile açılır. Sahneden duyulan şarkı, Muhterem'e tokat attığı "Damarımda Kanımsın" şarkısıdır. Arkadan "Müslüm" bağırışları gelmektedir. Müslüm, Muhterem'in yanından giderken ona döner;

MÜSLÜM (Gülümsyerek)
İznin varsa söyleyeyim mi?

Muhterem, gülümseyerek başıyla onaylar. Dönüp kalabalığın içinden ilerler. Seyircilerin elleri Müslüm'e dokunmaya çalışmaktadır. Müslüm, izdihamın içinde kameraya doğru ilerleyip geçer. Arkada yalnız utangaç bir şekilde duran Muhterem'i görürüz.

127. SAMSUN / OTEL ÖNÜ / DIŞ – GÜN

Sahne Müzikaltıdır. Film müziklerinden, keyifli bir

müzik...
Müslüm, iki valizi bir arabanın bagajına koyarken, kucağında kedi olan Muhterem Suzan'la vedalaşıyordur. Suzan'ın da, Muhterem'in de gözleri yaşlıdır. Suzan ve Muhterem sarılırlar. Suzan geri çekilir, gülerek Muhterem'in gözyaşlarını siler. Muhterem de gülümser. Muhterem, Müslüm'ün açtığı kapıdan arabaya biner. Müslüm de Suzan'a selam verip arabaya biner. Araba hareket eder. Suzan arkalarından el sallar. Suzan buruk bir ifadeyle otele gir

128.İSTANBUL / MÜSLÜM'ÜN BEKÂR EVİ/ İÇ – GÜN

Müzik devam etmektedir...Müslüm ve üç genç, eve koliler taşıyordur. Evin her yanında, Muhterem'in evinden gelen koliler vardır. Muhterem, bir koliden çıkardığı kitapları kütüphaneye yerleştiriyordur. Kedi etrafta geziyordur.

129.İSTANBUL / MÜSLÜM'ÜN BEKAR EVİ / MUTFAK /İÇ – GÜN

Müzik devam etmektedir...Muhterem, mutfağın kapısında, tezgahta duran içki şişelerine ve etrafın dağınıklığına bakıyordur.

130.İSTANBUL/MÜSLÜM'ÜN BEKAR EVİ/MUTFAK/İÇ–GÜN

Müzik devam etmektedir...Muhterem, elindeki torbaya içki şişelerini koyuyordur.

131.İSTANBUL / MÜSLÜM'ÜN BEKÂR EVİ / İÇ – GÜN

Müzik sahne içerisinde uygun noktada biter...Muhterem, bir kutunun üstüne çıkmış, kütüphanenin üst raflarını silmeye çalışırken yanına Müslüm gelir. Müslüm'le boyları hemen hemen eşitlenmiştir. Muhterem, Müslüm'e şefkatle ve güçlü biçimde sarılır. Sonra birden durur, bir şey diyecektir.

MUHTEREM
Müslüm, bak…

O sırada açık kapıdan içeri BAHTİYAR girer. Muhterem'in sözü yarıda kalmıştır. Etraftaki kolilere bakar.

BAHTİYAR
Abi?

Müslüm ve Muhterem durup BAHTİYAR'a bakar.

MÜSLÜM
Hah geldin mi BAHTİYAR? Bak bu Muhterem!
Tanıdın değil mi?

BAHTİYAR
Tanımaz olur muyum, tabii, merhaba yenge!

Müslüm, Muhterem'e BAHTİYAR'ı gösterir.

MÜSLÜM
Bu da BAHTİYAR, hani bahsediyordum ya?
Benim her şeyim bu adam! Elim ayağım…

BAHTİYAR gülümseyerek ve elini uzatarak yaklaşır.

BAHTİYAR
Memnun oldum yenge. Hoş geldin.

Hala kolinin üzerinde duran Muhterem, BAHTİYAR'ın elini sıkar.

MUHTEREM
Sen de hoş geldin. Merhaba.

BAHTİYAR
Abi yalnız adamlar seti hazırladı. (*saatine bakar*)

Yarım saate orada olmamız lazım.

MÜSLÜM
Hadi ya? (*kolilere bakar*) İyi de, baksana…

MUHTEREM
Hadi git sen…

MÜSLÜM
Yok, sen şimdi hiç dokunma. İki saate biter benim işim zaten.

BAHTİYAR
Abi, ben bekliyorum aşağıda.

BAHTİYAR, Muhterem'e selam verir.

BAHTİYAR
Çok memnun oldum!

BAHTİYAR evden çıkar. Müslüm, hala kolinin üstünde olan Muhterem'e tereddütle bakar.

MUHTEREM
Ben hallederim.

MÜSLÜM
Ne güzel kadınsın be!

Müslüm evden çıkar. Muhterem, kolinin üstünde kalır.

132.İSTANBUL / MÜSLÜM'ÜN BEKÂR EVİ/ İÇ – GECE

Muhterem, salonda koltukta uyumuştur. Ev tertemizdir. Koliler yoktur. Müslüm içeri girer. Etrafına bakar. Muhterem'e yaklaşıp eğilir, saçlarını okşar. Muhterem gözlerini açar.

MUHTEREM
Uyumuşum. Kaç oldu saat? Kusura bakma…

MÜSLÜM
Şişş…

Müslüm, Muhterem'i kucaklar. Yatak odasına doğru götürür.

MUHTEREM
Ne güzel adamsın be…

Müslüm güler.

133. İSTANBUL / MÜSLÜM'ÜN BEKAR EVİ / İÇ – GÜN

Müslüm ve Muhterem aceleyle dışarı çıkmak üzeredir. Muhterem üstünü giyerken bir an için durur.

MUHTEREM
Ben gelmesem?

MÜSLÜM
Ne demek, gelmesem?

MUHTEREM
Ne yapacağım ki ben orada?

MÜSLÜM
Ne yapacaksın? Duracaksın öyle! Ben de 18 yaşımda yapamadığımı yapacağım. Sana bakacağım. Sana bakıp öyle okuyacağım!

Muhterem güler.

134. (MÜZİK ALTI) İSTANBUL/KAYIT STÜDYOSU / İÇ – GÜN

Müslüm, kayıt stüdyosunda Bunca gami buncaderdi

şarkısini söylemektedir. Muhterem mix masasının arkasındaki kanepede oturmuştur. Müslüm ve Muhterem göz gözedir.

135 .İSTANBUL/MÜSLÜM'ÜN BEKAR EVİNİN ÖNÜ/DIŞ– GÜN

Muhterem, elinde torbalarla, evin önüne geldiğinde, Bahtiyar'ın kapıda, elinde takım elbise torbalarıyla durduğunu görür.

136.İSTANBUL / MÜSLÜM'ÜN BEKAR EVİ / İÇ – GÜN

Koyu renkte olan takım elbiseler koltuğa dizilmiş. Muhterem onları incelemektedir.

137.İSTANBUL / KUMAŞÇI / DIŞ – GÜN

Muhterem, içinde kumaş olan paketlerle kumaşçıdan çıkar.

138.İSTANBUL / MÜSLÜM'ÜN BEKAR EVİ / İÇ – GÜN

Muhterem, elinde bir mezurayla, Müslüm'ün beden ölçülerini alıyordur.

MÜSLÜM
Yahu ne gerek vardı? BAHTİYAR halletmiş işte.

MUHTEREM
Biraz da ben halledeyim!

MÜSLÜM
Muhterem, akşam…

MUHTEREM
Hareket etme, dur.

Müslüm, Muhterem'i, belinden tutup kendine çeker.

MÜSLÜM

Esas sen bir dur.

Müslüm, Muhterem'i öper.

MUHTEREM
Gidecek misin yine akşam?

MÜSLÜM
Kayıt varmış. Ona gideceğim. Sen de gelsene.

MUHTEREM
Bir sürü iş var evde.

MÜSLÜM
Aldın işte boyumun ölçüsünü, daha ne yapacaksın!

MUHTEREM
Daha dur! Almadım daha ama alacağım!

Müslüm ve Muhterem güler. Öpüşürler.

139.İSTANBUL / MÜSLÜM BEKAR EVİ / İÇ – GÜN
Kostüm Notu:Şimdiye kadar mümkünse Müslüm'e hiç tam beyaz gömlek giydirmeyelim.

Müslüm boy aynasının karşısında altında beyaz don, beyaz çorap ve üzerinde beyaz gömlekle durmaktadır. Beyaz gömlekte çok rahat etmediği bir belli olmaktadır. Halinden çok memnun değildir. Gömleğiyle daha fazla ilgilenmek istemezcesine alnının üzerindeki saçları aşağı indirip yarasını saklamaya çalışır. Bu sırada elinde bir takım elbise askısı ve çantasıyla Muhterem gelir. Yüzünde kendiyle gurur duyan bir ifade vardır, takım elbise çantasının fermuarını açar. Beyaz bir ceket ve pantolonu çantadan çıkarır. Müslüm beyaz elbiseyi görünce bir parça rahatsız olmuştur ama belli etmemeye çalışır. Muhterem gururla askıyı Müslüm'e uzatır.

Zaman geçişi…

Müslüm beyaz takım elbise, beyaz kravat, beyaz gömlek ve beyaz ayakkabıyla ayna karşısında kendisine bakmaktadır. Onu gururla süzen Muhterem'e çaktırmamaya çalışır ona gülümser ama üzerinde garip bir duygu vardır.

Bir an gözlerinin önünde çocukluğunda ışıl ışıl beyaz çarşafların arasında annesini ve kenardaki Ahmet'i izlediği an gelir. (Sahne 32'den...)

MUHTEREM
İşte şimdi tam bir melek oldun!

Muhterem yanında duruyordur. İkisi de aynadan kendilerine bakıyordur. Müslüm, 47. Sahnede annesine fotoğraf çektirirken annesine yaptığı gibi, bir çocuk gibi gülerek tek elini Muhterem'in omzuna koyar. Ve yıllar sonra aynı pozu verir.

140.İSTANBUL / BEYOĞLU / SOKAK / DIŞ – GECE

Üzerinde beyaz takım elbise olan Müslüm sarhoş, yalpalayarak yürürken sokaktaki şarapçıları görür.

141.İSTANBUL / BEYOĞLU / SOKAK / DIŞ-GECE

Müslüm, şarapçılarla beraber oturmuş beraber içmektedir. Yoldan 2 punkçılar 3 rockçı çocuklar geçerken ellerindeki biralarla şerefe yaparlar. Punkçıların üzerinde jiletli aksesuarlar vardır. Müslüm'ün gözü takılır. Müslüm son yudumunu alıp kalkınca yere düşer. _Üstündeki takım yer yer pislenmiştir. Kalkarken bir taraftan üstünü silkelemeye çalışır. Elini tükürükleyip ceketinin kolundaki bir çamur lekesini temizlemeye çalışarak yürümeye devam eder.

142.İSTANBUL/MÜSLÜM BEKAR EVİ/ İÇ –SABAH (GÜNDOĞUMU)

Muhterem telefonda telaşla konuşuyordur.

MUHTEREM
Bir taksi gönderir misiniz?... Karakola gideceğim… Tamam.

Muhterem telefonu kapatır. Paltosunu giyer.

143.İSTANBUL / MÜSLÜM BEKAR EV KAPI ÖNÜ/İÇ –SABAH

Müslüm, apartman dairesinin kapısının önündedir. Evin anahtarı yere düşmüş, elinde çiçekle sarhoş bir şekilde oturmaktadır. Kapıyı çalar.

144.İSTANBUL / MÜSLÜM'ÜN BEKAR EVİ / İÇ – SABAH

Bu sırada kapı zili çalar, Muhterem hızla kapıya yönelir ve kapıyı açar. Elinde, paketinde duran, çok büyük bir çiçek buketi olan Müslüm körkütük sarhoş bir şekilde kapıdadır, yalpalayarak içeri dalar.

MUHTEREM
Neredesin Müslüm? Çok merak ettim seni! Neredesin?

Müslüm başını kaldırıp bakar.

MÜSLÜM
Bilmem.

MUHTEREM
Başına bir şey geldi sandım… Bir kaza oldu sandım. Alnını bir yere çarpmış mıdır, dedim…

Muhterem'in gözleri dolar.

MUHTEREM

Ya öldüyse, dedim... Ya bir yerlerde ölüp kaldıysa… Ben ne yaparım?...

Muhterem gözyaşlarını siler.

MUHTEREM
Söz vermiştin…Bu akşam gecikmem, demiştin… Bir haber verseydin bari!... Neredeydin sen!...

Müslüm elinde çiçekle yanıt vermeden duruyordur.

MUHTEREM
Ya bir şey söylesene!...
Hiç mi düşünmüyorsun beni!
Hiç mi aklına gelmiyorum?

Müslüm elindeki çiçeğe bakar ve birden duvara vurup parçalamaya başlar. Muhterem geri adım atıp korkarak bağırır.

MUHTEREM
Ne yapıyorsun! Müslüm, dursana, ne yapıyorsun!
Delirdin mi?
Kendine gel! Müslüm!

Müslüm'ün hareketleri ağırlaşır ve omuzları çöker. Dönüp Muhterem'e kısık bir sesle;

MÜSLÜM
Beni bırakma.
N'olur…

Muhterem, Müslüm'ün ani duygu değişikliği karşısında etkilenir ve yürüyüp Müslüm'e sarılır. Müslüm'ün elinde, parçalanmış çiçeklerden kalanlar vardır. Müslüm hafifçe kendini çekip, elindeki "buket enkazını" kaldırır ve Muhterem'e gösterir. Muhterem, gözü yaşlı

bir gülümsemeyle parçalanmış buketi alır ve Müslüm'e tekrar sarılır.

MÜSLÜM
Sen yoksan…ben yokum

145.İSTANBUL / BEYKOZ EVLENDİRME DAİRESİ / İÇ – GÜN

Muhterem, sade bir döpiyes, Müslüm de kravatsız bir takım elbise giymiştir. Şahitler BAHTİYAR ve Suzan'dır. Salon boştur. Muhterem, önce yanında oturan Müslüm'e, sonra nikah memuruna bakar.

MUHTEREM
Evet!

BAHTİYAR ve Suzan alkışlar.

NİKÂH MEMURU
Peki siz sayın Müslüm Akbaş, Aysel Muhterem Kısa hanımefendiyi eşiniz olarak kabul ediyor musunuz?

Müslüm uzun ve vurgulu bir şekilde;

MÜSLÜM
Eveeeet!

BAHTİYAR ve Suzan gülerek alkışlar.

146.İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV / SALON / İÇ – GÜN

Ev boştur. Müslüm etrafı geziyordur. Muhterem de gülerek onu izliyordur.

MUHTEREM
Burası salon, nasıl, güzel değil mi?

MÜSLÜM

Çok… da hangi ara aldın sen burayı?

Muhterem, "bilmem!" der gibi bir mimik yapar.

MÜSLÜM
Valla Muhterem, sen olmasan…

MUHTEREM
Hadi gel, odaları gör bir de.

Muhterem, Müslüm'ün elinden tutup koridora yürür.

147.İSTANBUL/BAKIRKÖY'DEKİ EV/ YATAK ODASI / İÇ – GÜN

Muhterem gülerek odada yürür.

MUHTEREM
Yatağı şuraya koyarız, şuraya da gardırobu koyarız.

MÜSLÜM
E düşünmüşsün sen her şeyi!

MUHTEREM
Düşüneceğim tabii!

Muhterem Müslüm'ün elinden tutup odanın dışına doğru çeker.

MUHTEREM
Gel bak, gel!

148.İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV / ODA / İÇ – GÜN

Muhterem Müslüm'e heyecanla anlatıyordur.

MUHTEREM
Buraya bir kütüphane yaptırırız. Ansiklopedilerini koyarız. Aslında biraz küçük

tabii. Çocuk odası diye yapmışlar işte.

Muhterem birden durgunlaşır, bakışını başka yöne kaçırır. Müslüm elini Muhterem'in omzuna atıp kendine doğru çeker.

MÜSLÜM
Senden hoştur bana gelen… Ya gonca gül ya da diken. Ya hayattır ya da kefen. Narın da hoş, nurun da hoş. Kahrın da hoş, lütfun da hoş... Muhterem…

Muhterem gülümser ama hala durgundur.

MUHTEREM
Ya ileride pişman olursan? Keşke bir çocuğum olsaydı dersen?

Müslüm bir an düşünüp, acı acı gülümseyerek;

MÜSLÜM
Ben hep neye pişman oalcağım, biliyor musun? Sana daha önce kavuşamadığıma.

149. (MA)İSTANBUL / OTO SANAYİ / İÇ – GÜN
Sahne müzik altıdır. Müslüm'ün " Yaşarken Ölenler İçin" parçası çalmaktadır.

Ağır çekimde, ayinsel bir havada… Üzerindeki işçi tulumunu çıkartan 16 yaşındaki bir delikanlı duvardaki kırık bir aynaya bakarak başına, *"Müslüm Baba"*yazan kırmızı bir bant takar. O sırada tamirhaneye kabadayı havalarla yürüyen birkaç genç daha gelir. Bizim delikanlı da onlara katılır. Dükkanı kapatıp çıkarlar.

150.(MA) İSTANBUL / SOKAK / DIŞ – GÜNDOĞUMU

Bir genç, elinde salladığı kaçak Marlboro'yu satıyordur. Birden zabıtaların üzerine doğru koşmasıyla kaçmaya başlar. Yakalanır ve zabıta tarafından dövülmeye başlanır.

151.(MA) İSTANBUL / İNŞAAT / İÇ – SABAH

İnşaatı süren bir binanın, kiremitli odasında, zeminde yer yatakları vardır. İşçilerin kaldıkları yerdir. Gençler, beyaz gömlekler giyiyordur. kafalarına Müslüm Baba bantları takıyorlardır. Yaşlı bir işçi onlara bakar.

152.(MA)İSTANBUL / MOBİLYA ATÖLYESİ İÇ – GÜN
Sahne müzik altıdır. Müslüm'ün "Yaşarken Ölenler İçin" parçası devam etmektedir.

Ağır çekimde, ayinsel bir havada... Bir mobilya atölyesinde, 15-16 yaşlarında iki oğlan, beyaz takım elbiseler giymektedir. Giyininceye birbirlerine bakarlar. Duvarda Gençliğe Hitabe ve Turgut Özal'ın resmi vardır. Çocuklar birbirinin üstünü düzeltirler. Arkada 9 yaşında bir çocuk tinerli bir bezle mobilya siliyor ve ağabeylerini izliyordur.

153.(MA)İSTANBUL / DIŞ GÜN SOKAK

Müslüm fanatikleri duvara "BEN DOĞARKEN ÖLMÜŞÜM" yazmaktadırlar

154.**(MA)İSTANBUL / TAKSİ / DIŞ – GÜN**
Sahne müzik altıdır. Müslüm'ün *"Yaşarken Ölenler İçin"* parçası devam etmektedir.

Ağır çekimde, ayinsel bir havada... Beyaz takım elbiseli bir taksi şoförü, bir dolmuşla, trafikte kafa kafaya gelmiş yol verme kavgası yaşıyordur. Dolmuştan, beyaz takım elbiseli Müslüm hayranları iner. Taksici de, elinde bir sopayla iner. Ne zamanki birbirlerini

görürler, gülüp, yol verirler.

155.(MA)İSTANBUL/SULTANAHMET CAMİİ ÖNÜ/DIŞ–GÜN
Sahne müzik altıdır. Müslüm'ün "Yaşarken Ölenler İçin" parçası devam etmektedir.

Ağır çekimde, ayinsel bir havada... Cami duvarının parmaklıklarına asılmış olan ve üzerinde "İçki Tüm Kötülüklerin Anasıdır" yazan bez afiş,hemen yanından yürüyen, 17 yaşlarındaki bir genç tarafından elindeki jiletle yatay olarak ikiye kesilir. Çıplak gövdesinin üstüne beyaz bir ceket giymiş olan gencin beyaz bir pantolonu vardır. Alnında da, üzerinde *"Müslüm Baba"*yazan kırmızı bir bant bulunmaktadır. Beyaz ceketinde küçük kurumuş kan lekeleri vardır. Kestiği afişe değil, öfkeli biçimde karşısına bakan gencin arkasında da, yaklaşık elli kişilik, benzer görünümde olan genç adam meydana doğru yürümektedir. Oto sanayideki, mobilya atölyesindeki, taksi ve dolmuştaki hayranlar da kalabalığın içindedir. Yatay olarak ikiye kesilen afişten sonra, iki ağaç arasına gerilmiş olan, ANAP'ın 1986 seçim afişlerinden biri kesilir. Kalabalık arasında nara atanlar da vardır, ne olduğunu duymasak da dudaklarından aokunmaktadır;

NARA ATANLAR
Müslüm baba! Sana geliyoruz baba!

Kalabalığı gören insanlar ürker ve kenara çekilenlerin arasında, küçük çocuğunu kucağına alıp kenara çekilen sarışın turist bir adam da vardır, korku içerisindedir…

156.(MA)İSTANBUL/GÜLHANE GİRİŞİ/ARABA/İÇ–AKŞAMÜSTÜ
Sahne müzik altıdır… *Müslüm'ün "Yaşarken Ölenler İçin" parçası devam etmektedir.*

Eski, külüstür araba kapıya yanaşır. Girişteki kalabalık arabaya saldırıp, sallamaya ve parçalamaya başlar. Dikiz aynasını koparan gidiyordur. Korku dolu bakışlarla Muhterem, Müslüm'ün elini tutuyordur.

Bahtiyar da arabadadır.

MÜSLÜM
Sen yengene gözkulak ol. Çıkmayın arabadan

BAHTİYAR
Tamam abi. Başım üstüne.

MUHTEREM
Kim bunlar?

BAHTİYAR
Çocukları

157.(MA)İSTANBUL / GÜLHANE SAHNE / DIŞ – GECE
***Sahne müzik altıdır. Müslüm'ün "kimde kabhat " parçası devam etmektedir. (*Sahne ağır çekim olarak tasarlanmıştır…)**

Müslüm beyaz takım elbisesiyle sahnededir. Senkron olmayan bir şekilde ağır çekimde, gözleri kapalı, mikrofon tutmayan eli havada şarkı söylemektedir, kendinden geçmiş gibidir. Kalabalığın içerisinden bir birinin sırtına çıkmış ya da bir kenara çekilmiş insanlar gögüslerini, ağlayarak, feryatlar ederek, kollarını, göğüslerini jiletlemektedirler. Herkes toplu bir kurban ya da adanış ayinindeymişçesine kendinden geçmiştir.
Müslüm bir ara şarkısını söylerken gözünü açıp izleyicilere bakar, onların aşkın hallerini izler garipseyerek, şarkıya dalmışken. Kendini kesen Ahmet'i hatırlamıştır. Çok üzgündür.

Bu sırada görüntü normal hıza gelir.

Müslüm şarkı söylemeyi bırakır, ekip çalmaya devam etmektedir. Müzisyenler çalmaya devam ederken, ne yapacaklarını kestiremeden birbirlerine bakarlar. Müslüm birkaç saniye daha seyircileri izler. Sonra onlara yalvarırcasına;

MÜSLÜM
Durun oğlum ne yapıyorsunuz… Yazıktır size… Yapmayın böyle kendinize…

Kalabalıktan bağırışlar yükselir;

KALABALIK
Sana feda olsun baba… Devam et, durma sakın daha… Müslüm Baba…

Müslüm ne yapacağını bilemez. Garip bir çaresizlik vardır üzerinde.

Ritme uygun bir sahne sonu plan ve geçiş efektiyle…

158.İSTANBUL / GÜLHANE SAHNE ARKASI / DIŞ – GECE

Muhterem sahne arkasında oturmuş yere bakıyordur. Sahne tarafından haykırışlar, ıslıklar, alkış sesleri geliyordur. İçeri BAHTİYAR girer. Endişelidir.

BAHTİYAR
Abla çok fena, iptal edelim bence.

MUHTEREM
Olur mu öyle şey! Bu kadar insan gelmiş!

BAHTİYAR
Yenge, bildiğin gibi değil! Yıkacak bu adamlar her yeri!

159.İSTANBUL/GÜLHANE/SAHNE–SAHNE KENARI / DIŞ - GECE

Müslüm'ün sahneye çıktığını gören, kendinden geçmiş olan izleyiciler sahneye tırmanmaya çalışıyor, korumalar güçlükle de olsa durduruyordur. Ancak

izleyicilerden bazıları, aradan kaçıp Müslüm'e yaklaşıyor, yine korumalar tarafından uzaklaştırılıyordur. Kalabalık tempo tutuyordur. Görüntünün üzerine "**Gülhane**" yazısı gelir.

Bu esnada sahnede saz ekibi ***"Yıllar Utansın"*** adlı parçaya giriş yapmıştır. Güruh coşmuştur, birbirlerinin omuzlarında olup ellerini gökyüzüne kaldıranlar, ***"Müslüm Baba"*** diye nara atanlar, üstündeki gömleği, atlati yırtıp atanlar… Sahne kenarında olan bir gencin sahneye kafa attığı bile göze çarpar… Müslüm parçaya girince topluca bir uğultu yükselir. Müslüm parçaya girerken kendini müziğe kaptırmıştır bile…

Sahne kenarındaki Muhterem ve BAHTİYAR olan biteni izlemeye devam ediyorlardır. Muhterem ürkmüştür, BAHTİYAR ise heyecanlanmış…

Parçanın sözlerine ara verdiği bir kısmında Müslüm, karşısında vecd halinde olan kalabalığın arasında kendini jiletleyenleri uyarır;

MÜSLÜM
Yapmayın oğlum! Yapmayın böyle! Günahtır lan size…

KALABALIK
Söyle baba, söyle!

Müslüm konuşmaya başlayınca sesini alçaltan saz ekibi Müslüm'ün bakışıyla yine yükselirler, Müslüm şarkıya girer.

160. GÜLHANE / KONSER ALANI / DIŞ – GECE

Kendinden geçmiş bir kalabalığın karşısında Müslüm sahnede "***Topraktan Bedene***" adlı şarkısını şarkı söylerken, sahne önünde, kalabalığın içerisinde bir genç aşkın bir şekilde elindeki küçük bıçakla kendi göğsünü kesmektedir. Bir iki çizikten sonra iyice coşan ve ağlamaya başlayan genç sahneye fırlar, korumalardan

biri onu tutmaya çalışsa da genç hızlı davranıp aradan sıyrılarak Müslüm'ü bıçaklamaya çalışır. Diğer korumalar yetişmiştir. Arbede yaşanır. Bu esnada müzik susmuştur. Müslüm arada karnından bıçaklanmıştır, gömleğinden kan sızmıştır ama yarasına aldırmadan genci tartaklayan korumalara müdahale etmeye çalışır;

MÜSLÜM
Yahu durun çocuklar... Şeyapmayın...O da bi gariban...

O sırada korumalar genci zaptederler. Müslüm gence kanlı gömleğini gösterek, yumuşak bir şekilde;

MÜSLÜM
Bana da yazık, bak! Olmaz ki ama böyle! Yakışıyor mu hiç sana, bana...

Bu esnada diğer seyirciler de çoşmuşlardır, salon karışır. Müslüm bu sefer sinirlenir;

MÜSLÜM
Okumuyoruz o zaman! Kes, tamam, bitti!

Müslüm çeker gider.

161.<u>HASTANE / ACİL /İÇ – GECE</u>

Üstü çıplak ve sedyeye oturmuş olan Müslüm'ün karnı bandajlanmıştır. Gözleri yaşlı olan Muhterem, elini tutup öpüyordur. Yanlarında BAHTİYAR ve Müslüm'ü bıçaklayan gençle (ağlıyordur), onu iki kolundan tutmuş iki polis vardır. Müslüm, gence yaklaşmasını işaret eder. Polisler genci bırakır. Genç ağlayarak Müslüm'ün elini öper. Polisler genci (tutuklamaktan vazgeçmiş biçimde) götürürken… Müslüm'ün diğer elinde, damarına bağlı bir serum şişesi vardır. Şişeden içiyormuş gibi yapıp gülümser.

162.HASTANE ÖNÜ / DIŞ – GECE

Acil servis çıkışındaki Müslüm, kolunu Muhterem'in omzuna atmış, ondan destek alıyordur. Muhterem endişelidir. Ve BAHTİYAR da etraflarını sarmış olan gazetecileri uzaklaştırmaya çalışıyordur. Flaşlar patlıyor.

BAHTİYAR
Beyler bir müsaade edin!

Hep bir ağızdan konuşan gazetecilerden biri kayıt cihazını Müslüm'e uzatır.

GAZETECİ 1
Arabeski büyük bir yozlaşma olarak görenler var, ne diyorsunuz siz buna?

Müslüm gülümser.

MÜSLÜM
Eyvallah.

GAZETECİ 3
TRT'de yasaklı olmana ne diyorsun?

MÜSLÜM
Eyvallah.

GAZETECİ 2
Peki ya bütün bu jilet atan çocuklar, onlara ne…

Müslüm gazetecinin sözünü keser.

MÜSLÜM
Yas tutuyorlar, yas…

BAHTİYAR, gazetecileri iterek yol açmaya çalışır.

BAHTİYAR
Arkadaşlar, lütfen ama, bir açılır mısınız!

Müslüm hem yürür hem konuşur.

MÜSLÜM
Bir yas tutarsın, ömür geçer.

163.İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV / İÇ – GÜN

ÖNEMLİ NOT: Bu sahneden sonra Müslümün bıyıkları değişecek…
BAHTİYAR ve Müslüm, televizyona bağlanmış olan videonun başında duruyorlardır. BAHTİYAR Muhterem Nur'un Garipler Sokağı adlı filminin olduğu kaseti videoya yerleştirirken;

BAHTİYAR
Abi şu düğmeden açıyoruz. Sonra da kaseti koyup,şuna basıyoruz. Televizyonu da ayarladık mı, bitti. Bu kadar.

Muhterem Nur'un filmi başlar. O sırada eve Muhterem girer. Ve kimseye bakmadan yatak odasına gider. Müslüm, BAHTİYAR'a…

MÜSLÜM
Hadi sen çık… sağol.

164.İSTANBUL/BAKIRKÖY'DEKİ EV/ YATAKODASI / İÇ – GÜN

Muhterem, tuvalet masasının önüne oturmuştur. Ev kapısının kapandığı duyulur. Makyajını silmek için bir pamuk alıp yüzüne yaklaştırır.

165.İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV / SALON / İÇ – GÜN

Müslüm koltuğa oturmuş Muhterem'in Garipler Sokağı adlı filmini izliyordur. Ekranda Muhterem Nur'un gençlik hali vardır.

166.İSTANBUL/BAKIRKÖY'DEKİ EV/YATAKODASI/ İÇ – GÜN

Muhterem, tuvalet masasının önüne oturmuştur. Muhterem, yüzündeki fondöteni temizledikçe, elmacık kemiğindeki morluk ortaya çıkar. Salondaki televizyondan Muhterem Nur'un sesi geliyordur.

167.İSTANBUL/BAKIRKÖY'DEKİ EV/YATAK ODASI / İÇ – GÜN

Muhterem tuvalet masasında oturmuş, yüzündeki morluğa bakarken Müslüm gülerek girer.

MÜSLÜM
Muhterem, gelsene bak…

Muhterem'in yüzündeki morluğu görür.

MÜSLÜM
Ne oldu sana?

MUHTEREM
Hiçbir şey hatırlamıyorsun, değil mi?

Müslüm kendisinin yaptığını anlamıştır. Utanç içerisinde, ne diyeceğini bilemez bir halde o an çöker ve yatağa oturur. Muhterem, aynadan Müslüm'e bakar. Müslüm kısa bir sessizlikten sonra;

MÜSLÜM
Affet beni Muhterem...

Muhterem de kalkıp yatağa, Müslüm'ün yanına gelip oturur. Bir birlerinin yüzüne bakmamakytadırlar.

MUHTEREM

Benim annem nasıl ölmüş, biliyor musun? Beni doğururken. Onun için benim anneme borcum var Müslüm. Ne olursa olsun, ben bu hayatta mutsuz olmayacağım!

Oturduğu yerde döner. Müslüm'ün elini alıp yüzündeki morluklara değdirir.

MUHTEREM
Hissedebiliyor musun? Seni ne kadar sevdiğimi hissediyor musun?

Yüzündeki morluğu gösterir.

MUHTEREM
Buna iyi bak. Çünkü ben buna ölene kadar dayanırım. Saçımdan tutup kafamı duvarlara mı vuruyorsun? Ben bu saçı kökünden keserim, tutacak saç bulamazsın! O kapıyı her açtığımda suratıma mı vuruyorsun? Gerekirse parayla adam tutarım, kapıyı ona açtırırım! Ben buna dayanırım. Peki sen dayanabilir misin?... Mutlu olmayı öğreneceksin Müslüm. Mecbursun. Zaten ya öğreneceksin…

Muhterem, Müslüm'e doğru döner.

MUHTEREM
…ya da beni öldüreceksin… Ama sen baban değilsin Müslüm.

Müslüm ne diyeceğini bilemez. Muhterem'in kucağına

başını koyar.

168. İSTANBUL / DOKTOR MUAYENEHANESİ / İÇ – GÜN

1989… Doktor, karşısında oturan Muhterem'e bir ilaç (Antabus) uzatır.

DOKTOR
Yalnız, kolonya ya da losyon bile kullanmayacak, ona göre. Bırakın içmeyi, içinde alkol olan hiçbir şey kullanmaması lazım.

MUHTEREM
İşe yarar mı peki doktor bey?

DOKTOR
Önce kendi isteyecek bırakmayı, Muhterem Hanım. Tamam, belki, bu ilaç, bir süre insanı alkolden uzak tutar… yani, bununla alkol aldığında bulantısı olacak, kusması olacak… Ama esas önemli olan,kendine verdiği zararı, size verdiği zararı anlaması.Eğer bunu idrak edemezse yapacak hiçbir şey yok!(*ilacı gösterir*) Müslüm beyin bundan haberi var, değil mi?

Muhterem sessiz kalır. Müslüm'ün bilip bilmediğini anlamayız.

169.İSTANBUL / BAKIRKÖY EV MUTFAK / İÇ GÜN

Muhterem gizlice Müslüm'ün yemeğine ilaç koymaktadır

170.İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV / BANYO / İÇ – GECE

Müslüm klozetin yanında yere oturmuştur, nefes nefesedir. Yanında da Muhterem vardır. Müslüm bir ara durur.

MÜSLÜM
Ne oluyor bana Muhterem?

MUHTEREM
İyi olacaksın, geçecek.

Müslüm yeniden kusarken Muhterem ağlayarak banyodan çıkar.

171. İSTANBUL/BAKIRKÖY'DEKİ EV/KÜÇÜK TUVALET/İÇ–GECE

Muhterem, ilaç kutusunu parçalayarak klozete atıyordur. İçeriden Müslüm'ün sesi geliyordur.

MÜSLÜM
Muhterem! Muhterem gel, ölüyorum!

Muhterem hem ağlıyor hem de Müslüm'e sesleniyordur.

MUHTEREM
Geliyorum sevgilim, şimdi geliyorum!

172. İSTANBUL / BELGRAD ORMANI / ARABA / İÇ – GÜN

Araba durur. Uyumakta olan Müslüm gözlerini açar. Arabayı kullanan Muhterem'dir.

MÜSLÜM
Geldik mi eve?

MUHTEREM
İniyoruz, hadi.

173. İSTANBUL / BELGRAD ORMANI / DIŞ – GÜN

Müslüm ve Muhterem yan yanadır. Müslüm, bir çeşmeden akan suyla yüzünü yıkar ve doğrulur. Ormanda yürümeye başlarlar. Müslüm kendine gelmiştir.

MUHTEREM
Müslüm… Bir karar vermen lazım.

MÜSLÜM (*sözünü keser*)
Benden sana hayır gelmeyecek Muhterem. Sen en iyisi, bırak beni…

MUHTEREM
Hayır, ben seni bırakmayacağım, sen içmeyi bırakacaksın!

MÜSLÜM
Her akşam dua ederdim. Allahım, derdim, bir şey olsun… bir şey olsun da babam bıraksın yakamı. Bıraksın da türkü söyleyeyim.

MUHTEREM
Sen mi öldürdün anneni, kardeşlerini! Senin hiçbir suçun yok! Ne annen, ne kardeşin, ne o sana baba diyen çocuklar! Hiçbiri seni suçlamıyor!Çünkü senin bir suçun yok! Kabul et artık bunu!

Rüzgar esmeye başlar.

MUHTEREM
Sen… sen bu rüzgar gibi bir şeysin. Sadece şarkı okuyorsun sen… Suç değil ki bu! Yeter

artık!

MÜSLÜM
Hesapta mutlu olmak yoktu Muhterem.

Muhterem, Müslüm'e bakar ve dönüp hızlı adımlarla uzaklaşır. Müslüm ağaçların arasında kalır.

174. İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV – ODALAR / İÇ - GÜN

GÜNDOĞUMU… Kapı yumruklanıyor, zile basılıyordur... Biraz sonra kapı anahtarla açılır ve içeri Müslüm girer.Sarhoştur. Etrafa bakar.

MÜSLÜM
Muhterem!

Kapıları açıp odalara bakmaya başlar. Son girdiği oda, yatak odasıdır. Dolap kapağı açıktır ve Muhterem'in giysileri yoktur. Müslüm panikle etrafına bakar, Muhterem'in yokluğunu idrak etmiştir, ağlamaklı bir şekilde, gittikçe yükselen bir tonda;

MÜSLÜM
Muhterem... Muhterem... *(Artık ağlamaya başlamıştır)*
Muhterem...

Müslüm ağlayarak bir köşeye yığılır. Ağlamaya devam eder.

175. İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV / MUTFAK / İÇ – GECE

Müslüm, yatağın kenarına oturmuş, hareketsiz biçimde duruyordur. Yerden aldığı bir şişe viskiyi kafasına diker.

176. İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV / İÇ – GECE

Farklı bir gece… Müslüm salondaki eşyaları sağa sola

savuruyordur. Bağlamasını alır, tam duvara vuracakken durur ve dağıttığı eşyalar arasında yere oturup, gözlerini kapatarak mızrabı tellere vurur ve "On Dört Bin Yıl Gezdim Pervanelikte"yi çalmaya başlar.

FLASHBACK BAŞI

177. ADANA / MÜSLÜM EV ÖNÜ / DIŞ – GÜN

1978… Sabaha Karşı… 80. Sahnenin sonundan açılır…

İçeriden bağırışların duyulduğu apartman kapısı açılır. Üzerinde pijama altıyla atlet olan, 18 yaşındaki Ahmet hızla çıkar. Girişin yanında duran mobilete binip çalıştırır. Müslüm apartman kapısından çıkar ve tam da o an hareket eden Ahmet'in arkasından seslenir.

MÜSLÜM
Ahmet! Ahmet!

Müslüm, uzaklaşan Ahmet'in arkasından bakar. 50 metre kadar giden Ahmet durur. Bir an için hareketsiz kalır. Ve döner MÜslüm'ün yanına gelip durur.

AHMET
Bu herif varsa ben yokum abi!

MÜSLÜM
Oğlum…

AHMET
Ben gidiyorum…

MÜSLÜM
Nereye?

AHMET
Yav nereye olacak!

Ahmet gaza basar, gider. Müslüm kısa bir sure arkasından bakıp apartmana girer.

178. ADANA / OTO SANAYİ TAMİRCİ / İÇ – GÜN

1978 yılı… Tamirhanede, büyük bir Amerikan arabasının önünde, Müslüm ve Ahmet, iki sandalyeye oturmuştur. Yanlarında da Ahmet'in mobileti durmaktadır. Arabanın etrafında, aletleriyle gidip gelen iki işçi vardır. Ahmet'in yanına bir köpek gelir ve ağzındaki (Mehmet'in yaptığı) oyuncak kuşu, ayaklarının dibine bırakır. Müzik kesilir.

AHMET
Getirme lan işte!

Ahmet kuşu alır ve uzağa fırlatır. Köpek peşinden koşar.

AHMET
N'olurdu, geberip gitseydi içeride!

Müslüm efkarlı efkarlı bakar Ahmet'e,

MÜSLÜM
Çıktığından beri sokaktaymış zaten. Bir senedir sürünüyorum, diyor. Şimdi bir de biz atsak sokağa… Onun gibi mi olalım yani?

Köpek, kuşu parçalamıştır. Ahmet kuşa bakar. Müslüm de elini kardeşinin omzuna atarken;

179. İÇ. URFA / MEHMET'İN KÖY EVİ – GÜN

Müslüm ve Mehmet girer. Ev dayalı döşelidir. Mehmet evi inceler. Müslüm babasına bakmadan sorar,

MÜSLÜM
Bak, eşya da var… Nasıl?

Mehmet Müslüm'e bakmadan cevaplar,

MEHMET

Ev işte… Verdin mi parasını?

Müslüm Mehmet'e bakar, bir saniye sessiz kalır,

MÜSLÜM

Yarısını ödedik… Turne var, yokum bir ay. Dönünce öbür yarısını vereceğiz.

Müslüm, camdan dışarı bakar. Gördükleri şunlardır: İçinde şoför olan bir arabaya yaslanmış olan 18 yaşındaki Ahmet, komşu evin bahçesinde, elinde iki boş su testisiyle evin kapısından çıkan CEDYE'ye (17) bakıyordur. Bir an için Cedye de durur ve Ahmet'e bakar. Mehmet omuz silker,

MEHMET

İyi…

MÜSLÜM

Ahmet sana emanet. Bir ihtiyaç olursa söylersin Bahtiyar'a…

MEHMET

Konuşmuyor ki benimle… Ahmet de burada kalsın diyeceğim ama… Konuşmuyor bile benimle… Anasına çekmiş!

Müslüm bakışlarını pencereden ayırıp ters ters babasına bakar. Valizini açan Mehmet yaptığın gafın farkına varır.

MEHMET

Yani senin gibi değil oğlum o. Hırçın. Bak, sen aynı benim gibisin. Sesin de bana çekmiş zaten! Ben de iyi söylerdim ha!

Müslüm kapıya yürür. Mehmet valizden, kağıda sarılmış bir şişe rakı çıkarır. Rakıyı kağıttan çıkarırken;

MEHMET
Gitmeden bir uğra da oturalım şöyle baba-oğul, bi rakımı içek…

Müslüm durur, Mehmet'e bakar. 14 yaşında, babasının kadehinden aldığı ilk yudumu hatırlamıştır. Yüzü buz gibidir.

MÜSLÜM
İçtim ben senin rakını.

MEHMET
Ne zaman?

Müslüm çıkar.

180. (MA) ADANA / MÜSLÜM'ÜN EV / İÇ – GECE

Kanepede yatmakta olan Ahmet tavana bakıyordur. Düşüncelidir. Birden doğrulur ve kanepeden kalkar.

181. (MA) ADANA/MÜSLÜM'ÜN EVİNİN ÖNÜ/ DIŞ – GECE

Mobiletine binmiş olan Ahmet, mobileti çalıştırır ve uzaklaşır.

182. (MA)ŞEHİRLERARASI YOL/URFA GİRİŞİ/DIŞ–GÜN DOĞUMU

Ahmet, ŞANLIURFA tabelasının yanından geçer.

183. (MA) URFA/MEHMET'İN KÖYÜ/DIŞ – GÜNDOĞUMU

Mobiletiyle birlikte yürüyen Ahmet, Mehmet'in evinin yanından sessizce geçerken durur. Eve bakar. Sahne gergindir. Acaba Mehmet'e bir zarar vermek için mi oraya gelmiştir?

184. (MA) URFA / MEHMET'İN KÖYÜ / DIŞ – GÜNDOĞUMU

Mehmet'in evine bakan Ahmet, yan evden gizlice çıkıp kendisine doğru hızla yürüyen Cedye'yi görünce, ona doğru gülümseyerek ilerler.

185. URFA / MEHMET'İN KÖY EVİNİN ÖNÜ/ARABA / İÇ – GÜN

Arabada şoför ve (arka koltukta) Ahmet vardır. Müslüm'ün, evin kapısında bir adama bir zarf verdiği ve tokalaştıkları görülür. Ayrıca evin kapısında Mehmet ve yeni karısı da vardır. Müslüm hepsine toptan bir selam verip arabaya yürür ve biner. Şoför arabayı çalıştırdığı anda, Mehmet eve girer ve diğer adam da gider. Kadın kalır ve el sallar

AHMET
Nasıl yeni karısı? Gitti buldu köyün birinden, bastı nikahı.

Araba ilerlemeye başlar.

MÜSLÜM
Motorunu niye sattın oğlum?

AHMET
Yüzük aldım abi. Söz yüzüğü gibi…

Müslüm, dönüp kardeşine bakar.

Ama bir görsen abi, kız o kadar güzel ki! Adı bile güzel, Cedye...Bu köyden.

Müslüm güler.

MÜSLÜM
Ne bereketli köymüş!

186. URFA–ADANA YOLU/KAMYONCU LOKANTASI/ DIŞ – GÜN

Ahmet ve Müslüm, tahta bir masaya oturmuştur. Müslüm çorba içiyordur, Ahmet ise çorbasına dokunmamıştır. Elindeki ekmekle oynuyordur.

AHMET
Abi şoförün yanında söylemedim ama… Bana o kızı vermeyecekler! Duymuş ailesi. Katilin oğluna kız mı vereceğiz, demişler. Ama ben vazgeçmem abi Cedye'den!

Ahmet, cebinden bir fotoğraf çıkarıp Müslüm'e uzatır.

AHMET
Baksana!

Müslüm fotoğrafı alır. Fotoğrafta, çeşme başında gördüğü kız vardır. Müslüm önce fotoğrafa sonra da Ahmet'e bakar. Ahmet tutku ve heyecanla bakıyordur.

AHMET
Nasıl?

MÜSLÜM
Hele önce bir şu askerliği hallet de… Daha ne kızlar çıkar oğlum karşına…

Ahmet, fotoğrafı Müslüm'ün elinden sertçe çeker. Ağabeyinin kendisini anlamadığını düşünüyordur.

AHMET
Sen hiç aşık oldun mu? Yok! Onun için… kimse boşuna çıkmasın benim karşıma!

187. ADANA / OTOGAR / DIŞ – GÜN

Sahne müzikaltıdır. Türkü değil, film müziği...
1978 yılı… Kalkmaya hazırlanan bir otobüsün yanında bir grup genç, yaşıtları bir genci havaya atıp tutuyordur. Müslüm ve Ahmet sarılıyordur. Ahmet'in yanında bir çanta vardır. İkisinin de gözleri dolmuştur. Ahmet uzaklaşır.

188. (MA) ADANA / OTOGAR / DIŞ – GÜN

Müslüm, otobüste, cam kenarındaki yerine oturmuş olan Ahmet'e bakar. Ahmet ise elindeki bir şeye bakıyordur. Bir ara kafasını kaldırıp Müslüm'e bakar. Cedye'nin fotoğrafını cama dayar. Müslüm'ün ifadesi ciddidir. Otobüs hareket eder.

189. (MA) JANDARMA İLÇE KOMUTANLIĞI/NÖBET KULÜBESİ ÖNÜ/DIŞ-GECE

Üzerinde jandarma er üniforması olan Ahmet, cebinden çıkardığı Cedye'nin fotoğrafına bakar. Sonra da uzaklara bakar.

190. (MA) MEHMET'İN KÖY EVİ / DIŞ – GECE

Bir jandarma aracından inmiş dört er ve bir astsubay evin önündedir. Elinde bir megafon olan Astsubay, erlerden ikisine evin arkasına geçmeleri için işaret ediyor, bir yandan da kapıya vuruyordur.

ASTSUBAY
Jandarma! Aç kapıyı!

191. (MA) MEHMET'İN KÖY EVİ / İÇ – GECE

Üzerinde jandarma üniforması olan Ahmet, bir eliyle, ağlamakta olan Cedye'yi bileğinden tutmuş, diğer elinde de kanlı bir bıçak tutuyordur. Yere düşmüş olan Mehmet, kesilmiş olan boğazındaki kanamayı durdurmak için eliyle bastırıyordur. Karısı, Mehmet'in yanında diz çökmüş Ahmet'e bağırmaktadır. Evin dışından megafona

konuşan astsubayın sesi duyulur.

ASTSUBAY (MEGAFON)
Ahmet Akbaş! Ben Jandarma Başvaçuş Salih Öztürk! Çık dışarı, teslim ol!

Ahmet, evin dışından duyulacak biçimde bağırır.

AHMET
Komutanım! Ben yarından sonra kendim geleceğim! Valla billa geleceğim! Bırak beni komutanım!

Cedye'yi evin arka pencerelerinden birine doğru sürükler. Pencere açıktır. Ahmet, pencereden dışarı atlar. Cedye içeride kalır. Ancak Ahmet, Cedye'nin bileğini hala tutmaktadır.

192. (MA) MEHMET'İN KÖY EVİ / İÇ – GECE

Ahmet, dışarıda, Cedye içeridedir. Kız Ahmet'ten kurtulmaya çalışıyordur. Ve sonunda Cedye Ahmet'ten kurtulur. Ahmet, bir an için evin içinde kalmış olan, pencereden gördüğü Cedye'ye bakar. Saniye sonra döner ve diğer eliyle de, tüfeklerini kendisine doğrultmuş olan erlere karşı bıçağını sallayıp bağırır.

ERLER
Bırak o bıçağı! Teslim ol!

AHMET
Esas siz teslim olun!

Kapana kısılmış vahşi bir hayvan gibidir. Erlerin korkuları da yüzlerinden anlaşılıyordur. Cedye bileğini hızla çeker ve Ahmet'in elinden kurtarır. Ahmet bir an için Cedye'ye bakar. Sevgilisi de onu bıraktıktan sonra kaybedecek hiçbir şeyi kalmamıştır. Ahmet, elinde bıçakla erlere doğru hamle edince, erler ateş eder.

Ahmet yere yığılır. Bütün sahne tamamen bir karamboldür.

193. <u>ADANA / MEHMET'İN KÖY EVİ / İÇ – GÜN</u>

Müslüm ve Mehmet, sırtlarını duvara vermiş, küçük bir masanın iki yanındaki sandalyeye oturmuş, aynı yöne, karşıya doğru bakıyordur. Mehmet'in elinde bir rakı kadehi vardır. Masada da bir-iki meze. Müslüm içmiyordur. Biraz ileride bir araba vardır. Yanında da, Ferhat, arabaya yaslanmış duruyordur.

MEHMET
Laf dinlemedi ki…

Müslüm, babasına bakar.

MEHMET
Karartmış zaten gözü… Baksana ne yaptı bana! Öldürüyordu beni de arada…

Mehmet, boynunu açıp boğazındaki yarayı gösterir. Müslüm birkaç saniye bakıp, başını çevirir ve karşıya bakar.

MEHMET
Benim babam sanki çok baktı yüzüme! Kaç kürek kırdı bu sırtta, haberin var mı? Anlatamadım ki oğlana… Kızı başkasına mı vereceklermiş, ne… Bunlar da anlaşmışlar. Kızı kaçırıp basacakmış nikahı. Güya sonra da gidip teslim olacakmış. Bırak dedim kızı. Bela olur ailesi başımıza. Ben uğraşacağım sonra, biliyorum. Yakma kendini, dedim. Beni de yakma, Askerliğini de yakma, dön git

işte!.. Ama dinletemedik! Bir de gelmiş, para istiyor benden. Dedim bari gelsin de jandarma alsın… Söyleyeyim dedim muhtara, arasın jandarmayı. Onlar da kapıya gelince... (boynundaki bandajlı yarayı gösterir) aha işte bunu yaptı.

Müslüm, Mehmet'e bakar. Mehmet ağlamaya başlar.

MEHMET

Nereden bilirdim Müslüm? Nereden bilirdim oğlum?

Mehmet, ellerini masanın üstüne koyar ve Müslüm'e doğru uzatır. Öfkeden damarları şişmiş, üzüntüden gözleri ıslanmış olan Müslüm, yumruklarını sıkarak yerden bir avuç toprak alıp Mehmet'in, doğal olarak açılmış avuçlarına bırakır; Müslüm kalkıp arabaya doğru yürür. Ferhat'ın yanından geçip arabaya biner.

194. KÖY YOLU / ARABA / DIŞ – GÜN

Araba toprak yolda ilerlerken, arka koltukta dalmış bir şekilde dışarıyı izleyen Müslüm'ün gözlerinden yaşlar szülmektedir. Hayattaki sevdiği son kişi de ölmüştür....

195. TARSUS / 1.SAHNEDEKİ PAVYON'UN ÖNÜ / DIŞ – GECE

Ferhat ve Müslüm'ün olduğu araba dağ yolunda, girişinde gaz lambalarıyla aydınlanan, ŞAL PAVYON'un önüne gelir. Ferhat inip kapıyı çar. Müslüm arabadan çıkıp pavyona yönelir. Ferhat da arkasından bir çantayla yürür *(İlk sahnede gördüğümüz pavyondur burası, elektrikler kesiktir.)*

196. TARSUS / PAVYON KULİS / İÇ – GECE

Müslüm ilk sahnede gördüğümüz kulisteki koltuğa oturmuştur. Gaz lambası ışığında, Müslüm çantadan, Yunus Emre Divanı'nı çıkarıp, "canım ağabeyim" yazan sayfayı açar. "On Dört Bin Yıl Gezdim Pervanelikte" duyulmaya başlar. **FLASH BACK SONU**

197. İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV / İÇ – GÜN

1989 yılı… Müslüm, dağıttığı salonun ortasında, oturmuş bağlamasıyla "On dört bin yıl gezdim pervanelikte"yi çalıyordur.

198. İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV / İÇ – GECE

Müslüm, dağınık salonun ortasında, yerde yatıyordur. Uzun süre hareketsiz durur ve yattığı yerden tavana bakar.

199. İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV / İÇ – GÜN

Kapı açılır. Ve Muhterem, valizi ve kediyle içeri girer. Kediyi ve valizi yere bırakır. Ağır adımlarla salona doğru yürür.

200. İSTANBUL / BAKIRKÖY'DEKİ EV / SALON / İÇ – GÜN

Devrilmiş eşyaların arasında yatan Müslüm'ün yanına gelir ve yatar. Müslüm'e sarılır. Kedi etrafta dolaşır. Muhterem sarılınca Müslüm biraz irkilerek uyanır. Yanındakinin Muhterem olduğunu farkedince gülümser. Muhterem de ona gülümser.

MUHTEREM
Dayanamadım… Geldim.

Müslüm yüzünü avuçlarının arasına aldığı Muhterem'in dudaklarına bir öpücük kondurur. Sonra gözlerinin içine bakarak;

MÜSLÜM
Ben 25 yıldır sarhoşum

Muhterem. İçim, dışım, her yerim darmadağın. Kırılmış gitmişim ben…

MUHTEREM
O zaman bana izin ver sevgilim… Bırak, seni tamir edeyim.

Müslüm huzurla gülümser;

MÜSLÜM
Hani bir şarkı vardı ya?

MUHTEREM
Hangisi?

MÜSLÜM
Hani sana söyletmediğim o şarkı? O çay bahçesinde, o ilk gece…

MUHTEREM
…

MÜSLÜM
Söylesene bi… Hadi, söyle de dinleyeyim…

Muhterem, Müslüm'ün kulağına doğru eğilir ve fısıltıyla "***Damarım da kanımsın***" adlı şarkıyı söylemeye başlar. Muhterem'in gözlerinden dökülen yaşlar Müslüm'ün yüzüne düşer. Muhterem, Müslüm'ün yüzüne düşen damlaları siler ancak kendi yanaklarında süzülen gözyaşlarına dokunmaz. Muhterem şarkıyı daha fazla söyleyemez….

MÜSLÜM
Ben sana teslimim…

MUHTEREM
Bana söz ver Müslüm… Ben

ölünce… benden sonra… kendine iyi bakacaksın…

MÜSLÜM
Esas sen söz ver… Ben ölene kadar yaşayacaksın.

İkili aşkla birbirlerine sarılırlar.

201. <u>TARSUS / PAVYON KULİS / İÇ – GECE</u>

1978… (Her ne kadar odada 1. Sahnedeki dansöz olsa da o görülmez.) Müslüm gaz lambasını alıp ayağa kalkar. Müslüm'ün karanlıkta nereye doğru yürüdüğü anlaşılmaz. Duvardaki boy aynası, gümüş bir şamdandaki mumlarla aydınlanır.

2000'ler… Lüks bir kulis odası:
Şamdanı tutan 50'li yaşlardaki Müslüm'dür. Üzerinde siyah pantolon, beyaz gömlek ve siyah kravat vardır. Müslüm, şamdanı yüzünün yanına kadar kaldırıp aynada kendine bakar. Yüzünü inceler.
Müslüm aynadaki yansımasında, gözlerinin içine bakarken kapı vurulur. Müslüm, kapı vurulmasını duymamış gibi, aynada kendine bakmaya devam eder. Kapının ardından genç bir kadının sesi duyulur.

GENÇ KADIN
Müslüm bey?

Müslüm yanıt vermez ve aynada kendine bakmaya devam eder. Mikrofonlu bir kulaklık takmış, kulis görevlisi genç kadın araladığı kapıdan başını uzatır.

GENÇ KADIN
Kusura bakmayın, rahatsız ettim ama…

İçerisinin karanlık olduğunu görünce cümlesini yarıda keser. Kapıyı tamamen açar ve mum ışığında, aynanın karşısında duran Müslüm'ü görür. Şaşkınlıkla konuşur.

GENÇ KADIN
Karanlıkta kalmışsınız?

Müslüm başını çevirir ve elini ışık düğmesine götürmüş olan kadına bakar.

GENÇ KADIN
Işığı açayım mı?

MÜSLÜM
Yok…

Müslüm döner aynada kendine bakar. Manidar biçimde devam eder. Saçını düzeltirken…

MÜSLÜM
Karanlıkta kalmadık.

202. (MA)İSTANBUL / HARBİYE AÇIKHAVA SAHNESİ / KULİS / KORİDOR / SALON İÇ–GECE
Film Müziği eşliğinde… Sahne boyunca Müslüm yürüyecektir.

Önde, kulaklığındaki mikrofonu tutarak konuşan kulis görevlisi genç kadın, arkada Müslüm, odadan çıkmış ve kısa bir koridorda yürümektedir. Koridorun sonundaki kapı başka bir görevli tarafından açılır. Genç kadın ve Müslüm kapıdan geçer. Müslüm, kalabalık ve ışıltılı bir salona girer. Lüks biçimde döşenmiş salonda, içki dağıtan bir tanıtım hostesi Müslüm'ün karşısına çıkar. Müslüm kalender biçimde, içki almayacağını belirten bir hareket yapar. Müslüm'ü gören, ayağa kalkıp ona doğru dönüyor, bazıları alkışlıyor, bazıları kadehini ona doğru kaldırıp selam veriyor ve gülüyordur. Şık biçimde giyinmiş insanlara selam vererek ilerleyen ve genç kadını takip eden Müslüm'ün karşısına, gülmekte olan BAHTİYAR çıkar. Müslüm BAHTİYAR'la tokalaşır. Müslüm, BAHTİYAR'ın sırtını sıvazlar. Müslüm yürümeye devam eder. Geri geri yürüyen bir fotoğrafçı Müslüm'ün fotoğraflarını çeker. Salondan çıkış kapısına yakın bir noktada, gülümseyerek Müslüm'e bakan Muhterem (72)

duruyordur. Müslüm gülümseyerek Muhterem'e yaklaşır. Muhterem, o ana kadar görülmemiş olan ve yanında duran ayaklı elbise askısından aldığı siyah ceketi Müslüm'e giydirir. Müslüm, Muhterem'i alnından öper. Kulis görevlisi genç kadın, kulaklığındaki mikrofonu tutarak konuşurken, başka bir görevli salondan çıkış kapısını açık tutuyordur. Genç kadın Müslüm'e kapıyı gösterir. Müslüm kapıdan girer

203. İSTANBUL / HARBİYE AÇIK HAVA SAHNESİ / DIŞ – GECE

Üzerinde siyah bir takım elbise olan 50'li yaşlardaki Müslüm, filarmoni orkestrasının olduğu bir sahneye alkışlar eşliğinde çıkar. Orkestra ayağa kalkar ve Müslüm'ü selamlar. Müslüm de orkestrayı selamlar. ***"Nilüfer"*** adlı şarkıyı söylemeye başlar. İzleyiciler arasında, birinci sırada şu kişiler vardır: Sezen Aksu, Nilüfer, Teoman, Hayko Cepkin, Şebnem Ferah, Kenan Doğulu, Kaan Tangöze. Müslüm onları da selamlar.

204. İSTANBUL / HARBİYE AÇIK HAVA SAHNESİ / DIŞ – GECE

Şarkıyı dinleyiciler devralır ve Müslüm onları gülümseyerek dinler. Dinleyenlerin arasında, başlarında *"Müslüm Baba"* bantları olanlar vardır. Müslüm onlara yaklaşıp ayrı selam verir. Sonra genel olarak dinleyicilere elini kalbine koyup selam verir. Görüntü donar.

Şarkı bitene kadar:

Müslüm'ün kronolojik olarak, çocukluğundan, Muhterem'le de birlikte olduğu son haline kadar fotoğrafları akar. Müslüm'ün kronolojik olarak, çocukluğundan, Muhterem'le de birlikte olduğu son haline kadar fotoğrafları akar. İlk fotoğraf: http://galeri.mynet.com/haber/babasi-annesini-oldurdu-38767/6

Alkışlar şiddetlenir ve son fotoğrafın üzerinde **"Hayat zordu… Ama güzeldi. / Müslüm Gürses"** yazar.

Görüntü siyaha düşer. Siyahın üzerinde şu cümleler belirir:

Müslüm Gürses, geçirdiği kalp ameliyatı sonrasında, 3 Mart 2013 tarihinde, hayata gözlerini yumdu. 60 yaşındaydı. 44 yıllık sanat hayatında 75'ten fazla albüm yaptı ve 37 filmde rol aldı. Hayranları onu "Babaların Babası" diye anıyor… Ve daima öyle anacak.

Jenerik sonunda, siyah ekranda Müslüm, dış ses olarak duyulur.

MÜSLÜM (DIŞ SES)
Nasıl? Anlatabildik mi hikâyeyi?

MÜSLÜM FİLM SENARYO

OCAK 2018

SENARİSTLER

HAKAN GÜNDAY

GÜRHAN ÖZÇİFTÇİ

YÖNETEN

KECHE HAKAN KIRVAVAÇ

YÜKLENİCİLER

DS&ICNN